

העולם הזה

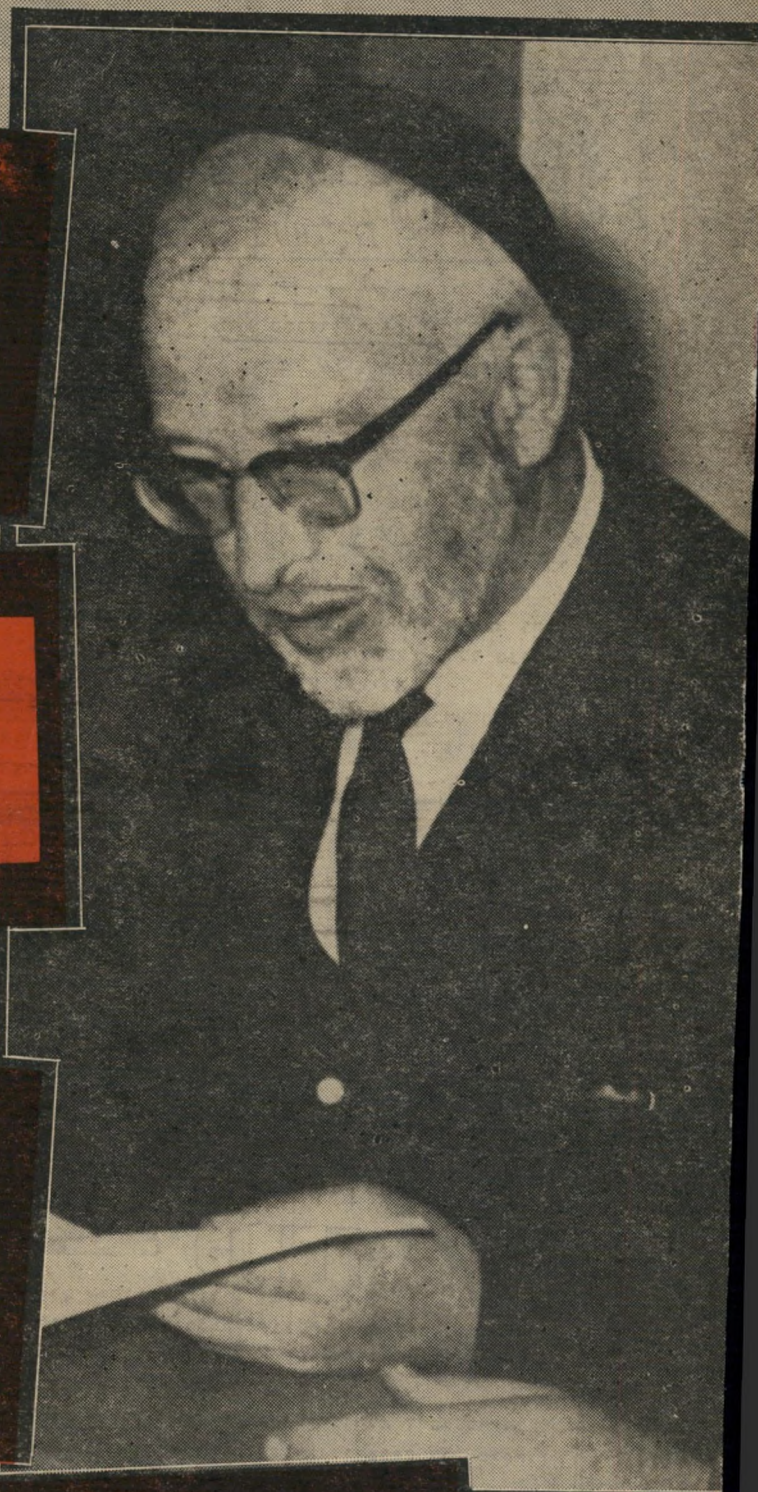
גיזבר עמידר שנועצ:

כספי

התעילה-

למיון

מיפלגתי

צבי כץ
גיזבר עמידר

בסאון כלתי-חלונות
של משוקי הסודה בחיפה
והקירות
עורכי אפרים סידון
בהוצאת "ס.א." - הוצאת סידון
ראובן בלון 12 איש
: אין המערכת מחזירה כעונות-יד

תסיסה בין מחלקי הסו- "טנא-סודה" מתכוננת לשווק סודה בשקיות פלסטיק דה

תסיסה גדולה פרצה בין מחלקי הסודה ומשווקיה בכל רחבי הארץ. התסיסה פרצה לאור הפרסומים שהיו בכל מיני מקומות כאילו מתכוננת חברת השיווק הארצית של הסודה, חברת "סנא-סודה" להפסיק את שיווק הסודה בבקבוקים זכוכית. לפי ידיעות אלו עומדת "סנא-סודה" לעבור לשיווק סודה בשקיות פלסטיק (כמו שקיות החלב של "חנובה"). דובר "סנא-סודה" אמר לכתבנו אפרים סידון כי עדיין אין החלטה בנידון, אלא רק גישושים. בעקבות ידיעות אלו התכנסו מחלקי הסודה בחיפה לשיבת-חירום, ובה החליטו לעשות הכל (כולל שביתה וגם סאנקציות אחרות) לביטול רע הגזירה. אסיפת-החירום בחרה בועד-חירום, בראשותו של מר אפרים סידון, שיוציג את סודאי חיפה בועדות-החירום הארצית שתעריך בשבוע הבא.

מאת כתבנו אפרים סידון

תסיסה גדולה פרצה בין מחלקי הסודה ומשווקיה בכל רחבי הארץ. התסיסה פרצה לאור הפרסומים שהיו בכל מיני מקומות כאילו מתכוננת חברת

בסודה חכמים :

אל חירק לבקבוק
ממנו אתה שותה

(הגזו"ז מבלוף-ליון)

לעורך "בנועה" שלום, אנו קבוצת ילדים שותים. החלטנו להקים קבוצה למצעים בועזים. שם הקבוצה "חממה" - חבורת סודה מ-חלטה בהחלט, ועומד בראשה ירון ג-זוזי (סיפון). אנו קוראים לכל ה-ילדים ללכת בעקבותינו.

ירון (גזוזי)

ירון (גזוזי) סיפון

לעורך "בנועה" שלום, בערב שבת לפני הקידוש עלה ברא-שי רעיון לכתוב שיר המבטא את הר-בשותינו, אנו בשות מפיצי הסודה בחיפה, והנה הגא: לסודה שלי שלוש כוסות שלוש כוסות לסודה שלי לולא היו לה שלוש כוסות לא היתה זו הסודה שלי אפשר לשיך את השיר הזה כשמדי פעם משמיסים מילה מסוימת ותחתה חוקעים גרפז. למשל: (גרפז) שלי שלום כוסות וכו'.

רחל סיפון, חיפה

לעורכנו

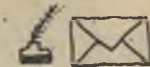
אפרים סידון
ברכות ליהבחנו לסגן-יו"ר
ועדת תרבות של ועד הבית
חנוך במערכת

מה חדש בסודה?

90% אנוי 0

\$\$\$ בקאנטון הסודני בסודיץ
משוקת גבינה טוריצרית טחור-
יה עשויים על סהרת בועות הס-
דוב \$\$\$ צוות מיוחד כל "ב-
עה" פתח במכשע עידוד הבאת ס-
יפונים לחתונות במקום סיפול-
וקסים. בקריית-מוצקין'בשא ע-
מלכו פרי - הזוג חמוצי קיבל
לחתונתו 2071 סיפונים כמתנת
כלולות \$\$\$ בדרום-אפריקה הצ-
לוח מען מקומי להמציא סודה
שחורה לשימוש הילידים שיוכלו
גם הם להנות' עתה מהמסקה. \$\$\$
ברווי סהרה גילו שבעוד יכול
הגמל להתקיים 7 ימים על מים
יכול הוא להתקיים 8 ימים על
סודה. עוד הוכחה (למי שהיה
צריך) לסיב המסקה \$\$\$ בארה"א
המציא יהודי (כמובן) מקומי
מבוע חדש למכונת הפועל על
סודה (84 אוקסו). היהודי מת-
כוון ליבא סודק מארצות המפרץ
הפרסי, המשופעות במירבצי-סו-
דה. הוא מקווה בכך לחסל את
מסבר האנרגיה וסחנות הבסס
הערבית \$\$\$ במסגרת המלחמה ב-
סיפולוקסים התארגנה מסמרת מ-
תאה ליר חנויות המשווקות בל-
ובים למצורכת עצמית. כוח מס-
ימה מיוחד תקף שתי קשיטות ש-
קנו בלובים כאלה, הלם בראשן
בסיפון-יד ובסוג לאחר שהסמיד
את מלאי הבלובים \$\$\$

קוראים משהקים

לעורך "בנועה" שלום,

במסגרת הידוק החבורה וחובת הח-
יסכון הריבני להציע הצעת חיסכון:
אחרי שגומרים לסתות את הסודה
אפשר לתקוע גרפז לתוך כוס מים ו-
הרי לכם כוס סודה נוספת וחסכונית
סי. פון-אפרים, חיפה

פתרון
התשבץ
(בעזיכת
אפרי)
בעמוד
הבא

לנציגנו אפרים סידון
בועדות המשוקים העולמית
בחבל הסודסים באירופה
העלו את קרן חיפה עירנו
בעולם כולו !
מאחל אפרים סידון
יו"ר ועד משוקי חיפה

דסולר פתוח:

שערה בכוס סודה

שוב מסתובב באזורנו הדוקסור הידוע, 2 עושה
השלום, ד"ר הנרי קייסינג'ר. ומסתובב ומתחנן
היהודי (?) הלז בפני משבאי ישראל למיניהם כי
יעשו עימנו שלום.
באמר בגלוי - לא זקוקים אנו לא ל"שלום" ולא
לקייסינג'ר היהודי (הפועל אולי מתוס לב) שיתחנן
בסמנו ל"שלום".
כוחנו בצדקתנו והוא עוד יוכח.
ולקייסינג'ר באמר - לך לך לכיתחן
והייסר בפניהם של אוייבנו נתיז בפרצופם -
גורו לכם, רוצחים!
כי לא כהרי סאדאת הרי הסודה!

אפרים סידון

הישראלים שהתחפו בקונגרס הציוני העולמי בהולנד במרץ 1971
בכיוון מקריאה: ד"ר סימון, אריס סימון, סורה סימון, סכינה בין-קט, ד"ר אמיץ טל, ירון (סימון) גוזוי וקויר בועה זב.

כוס סודה עם:

ד"ר אמיץ פטל

הסודה דוקא מחזקת את כוח הגברה

מראיין: א. אבי-גוזוי
אומרים על ד"ר אמיץ פטל שהוא בור-סודה טאיבו מאבר סיפה. פלטנו את ד"ר אמיץ פטל, הסודולוג הראשי של מערכת הבטחון, בכיתו הנאה והמרווח.
ד"ר אמיץ פטל למד סודולוגיה באוניברסיטת כנס-תריקה וזכה שם לתואר $P.H.D.$ במקצוע זה. חיבר מאמרים ומחקרים שפורסמו בקובץ: "השפריץ - אני כל חי" בהוצאת "מסודה".
בבועה: ד"ר פטל, בן חילול צה"ל נפוצה הסמועה כאילו מוהלים במזונם סודה על-סנת לגרום להחלפת היצר המיני. האם יש לדבר ביסוס מדעי?
פטל: להיפך. כסודולוג וכמי שעוסק בהשקית חיללים אני חייב לצאת בגד סמועה

מאבני היסודה:

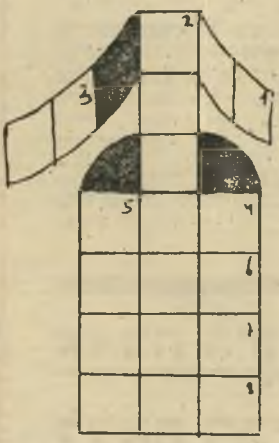
"מה אנחנו סך הכל - בועה קטנה בסודה של הירקוח"

המקריז דה-סודה
(1815-1892)

המדור הרפואי: אבעבועות

מאת א. סיפון
אחת המחלות הנפוצות והמסטריות את מחלקי הסודה וממלאי הסיפונים היא הופעת אבעבועות בצורת בועות קטנות ולבנות מחת לבית-הסחי ובמפשעה. אם מגלים אבעבועה חייבים לתת לה ישר באכו-אבועה כשהיא עוד קטנה, בסרס תתפתח. לחררה.
מכיוון שהבועות קלות מז האוויר אפשר לבחוש במפשעה בעזרת קשית ארוכה, ואז עולות הבועות למעלה ומתפוצצות כמו כל חצ' קון רגיל.
רצוי להדגים שלא תמיד בועות הן סימן לחררה ויש לבדוק היטיב באם הבועות במפשעה אינן בועות של סיפולוקס, מחלת מין אינמה הגורמת להתזות תכופות ובלתי מבוקרות.

בואו גזוז

- חא.י.י.
- מה שיש בקצה הסיפון.
 - בו סוחים סודה מכוס.
 - שכל יסר באנגלית.
 - עיר נתל-אביב; או שלוש חמישיית ממכו של העורך.
 - סוף סמו של 2. מאונך; או. מפקד חיל האוויר.
 - שלוש רבעי 5 מאונך.
- מא.י.י.
- קיוס בראש-צינה.
 - עורך "בבועה" ללא זבב.
 - המסקה המזין.

בשיבוא לבית הזוזה
פסטיבל יירי הסודה
זאת עכשיו חנה המודה -
הבה נירקודה ונסודה !!!
פסטיבל יירי הסודה ביום
שני ב"בית הסיפון".
מפיק: יעקב אגמון.

עולמנו התוסס

א. ניגרפץ (נורווגיה) - אבודת מייצרי הסודה הנורו-וגית מסרה לחנויות בלונים קטנים ממולאים ביסרו-גליצ רין כמסווה של בלוני סיפון-לוקס. 61 מהם התפוצצו בנתי לקוחות וגרמו לפאניקה בקרב סוחי ספולוקסיים למיביהם.
א. וילפרד-פוז (גרמניה) - וילפרד פוז (גרמניה) בנה את מיגדל אייפל (צרפת) בג-ובה של 2.4 מטרים מבועות. 11 שנה עמל האיש על יצירתו והסתמס ב-91911742517 בוע-ות.

א. חיפה (ישראל) - החוג הדראמטי של מסווקי הסודה בעיר העלך על נימתו את "המחזה" "אדי-פלוס המלך" שהוא עיבוד של מחזהו ההיס-טורי של סיצולוקס היווני, בעיבודו של אריס סיפון. (עורך "בבועה") - לאביו של אדי-פלוס אומרים שבנו סיג-ול ישחה בירה ולכן הוא זך-

הסודה שלי

מאת ס. אפרים
+++ קבוצה הכורגל שלנו - ס.כ. (סודה כורגל) חיה, גברה השבוע בשחקן חרבי טווחה בשגרת חליגה לסקאות חריבים, על חוועל השססס מים בנר-טנע בחוצה 101. את שער חנוצון כש החליץ המרכזי החנוצון אריס סיפון בכנע-סריץ מיוקם לאחר התקפה גויס מפרצה טהאבך בימיני, למרות שישק פנע (סודה בנר). שך גוזוי לסיני 200 צופים. *** סיפרה השבוע רחל סיפון (אשתו של א. סיפון) עורך "בבועה": בעלי (הכור) בה לאפרים סיפון - ס.כ.א) להכדיל מאנשים אחרים הסובלים מגזים, בהנה מגזים. על זאת באמר כל אחד וההנאות שלו *** כשנאכל במסדר הירשווי למצבו המספחתי ענה אפרים סיפון (הלץ הידוע ועורך "בבועה"): אני בשוי פלוס CO_2 *** שמחנו לראות השבוע בטלניזיה שגם רב-אלוף משה דיין, גדול מצביאי ישראל מדורי דורות, מקפיד לשתות סודה מדי בוקר בבוקרו. אנו מקווים, יחד עם כל עם ישראל, שיחזור במהרה לממשלה.

לאפרים סיפון
ברכות בהגיע נתן
סודה
לגיל כת - סווה
מערכת "בבועה"

תנשקיר

קרע מוחלט

בין בורג לרפאל

המשרב בין שר הפנים הד"ר יוסף בורג לבין שר הדתות הד"ר יצחק רפאל יהפוך בימים הקרובים לקרע מוחלט.

קרע זה יביא, כפי הנראה, לקואליציה בין סיעת למיפנה, שבראשה עומד בורג, לבין הצעירים שבראשם עומדים הח"כים זבולון המר וד"ר יהודה ברמאיר. את בורג מרגיזה העובדה שראשיהם שדה, יצחק רבין, מעריך ביותר את דעתו של רפאל, בעודו מתייחס בזלזול בורג אל בורג עצמו.

פקיד־האוצר התנגדו

למס־המעסיקים

כמעט כל הפקידות הבכירה של האוצר התנגדה להחלטה ששר־האוצר, יהושע רבינוביץ, העביר בממשלה, להטלת מס מעסיקים בשווייץ של 7.5 אחוז.

הרעיון להטלת מס זה היה כולו של רבינוביץ. כאשר העלה אותו בפני אנשי משרדו, צפו אלה מראש את התגובות הנועמות, טענו כי מבחינה פסיכולוגית עלולה הטלתו לעורר תגובות־שרשרת הוות אסון במשק.

למרות ההתנגדות הכללית־כמעט, לא ויתר רבינוביץ על רעיונו. עמד בתוקף על הטלת המס. עתה לאור התממשות רחובות פקיד האוצר, יאלץ רבינוביץ להתחשב יותר בעצותיהם להבא.

צביות פרשיות

כלכליות חדשות

המדור הכלכלי של מחלקת־החקירות במטה־האוצר של הממשלה עוסק עתה ב"חקירת פרשיות כלכליות המורות חדשות.

בדיבד עם חקירות אלה של המדור הכלכלי, תוגבר לאחרונה צוות העובדים שלו באנשי־מקצוע, ואף מיספר קצינים בכירים במדור זה עומדים להיות מועלים בדרגה, כפרס על הישגיהם בפרשיות האחרונות.

רענן ייבחר

כמזכיר המישמרת

בחירתו של נתן רענן לתפקיד מזכיר המישמרת הצעירה של מיפנת־העבודה, מובטחת.

לקראת הבחירות, שתיערכנה בסוף החודש, הגיש רק רענן את מועמדותו לתפקיד, במקומו של יחיאל לקט. שאר המועמדים, ששמותיהם הוזכרו לאחרונה — עוזרו של שר־המישפטים יחיאל גוטמן, ומי שהיה אחד מראשי התאחדות הסטודנטים, דני קורן, השווה עתה בלונדון — לא הגישו את שמותיהם להתמודדות.

עובדי החקירות

תובעים תמריץ

עובדי מחלקת־החקירות של המכס מבקשים תמריץ מיוחד על מיבצעי איתור ה"עבריינים" שהם מנהלים.

העובדים טוענים כי עתה הם בעיצומו של מיבצע לגילוי בעלי מלאי לא־מוצהר אחרי הפיחות. הם עובדים בכל שעות הלילה כדי לאתר העלמות, אינם מקבלים כל תמורה כספית למאמץ הקשה שהם משקיעים בעבודה.

"שירותי הנדסה"

מאשימים את רסקו

חברת "שירותי הנדסה בישראל" תובעת מ"רסקו" באיראן 6 מיליון דולר, על חש"ב בון תיכנון עבודת הבנייה של "רסקו" שם. שירותי הנדסה קיבלו לפני שלוש שנים את חוזה התיכנון של עבודות הבנייה של שותפות רסקו ביאיראן, תמורת סכום של 2.5 מיליון דולר.

לפני כמה חודשים נוכחו שירותי הנדסה כי הסכום אינו מכסה בשום אופן את ההוצאות. הם גילו כי רסקו קיבלה מן האיראנים עבור התיכנון כ־9 מיליון דולר, נותנת להם רק 2.5 מיליון דולר. עתה הם תובעים עוד 6 מיליון, מאשימים את רסקו בהונאה.

בילוש פרטי אחרי

גונבי דלק

קציני־הביטחון של עיריית תל־אביב ביקש

מחיר כל

מתנחל -

300 אלף לירות

תקציב המדינה, שהוסיף כימים אלה, מגלה כי בשנים האחרונות השיקוע המדינה במימוןה ורמק לירות בהתנחלויות בשטחים. ביום מצויים שם 4200 מתנחלים, כך שכל מתנחל עולה למדינה 300 אלף לירות.

למעשה, הסכום כפול, שכן גם הפוכנות היחודיות הוציאה במיליארד לירות להתנחלויות בשטחים.

ממישרדי־חקירות בעיר דעקוב אחר העובדים החשודים בגניבת כמויות גדולות של דלק.

החשד התעורר אחרי ששירות עובדים, המשתמשים בריכבם במסגרת עבודתם בעירייה, היו ממלאים מדיייום את מיכלי הדלק שלהם על חשבון המוסד. קציני־הביטחון של העירייה גילה בחודש שעבר ששוב דים אלה מוציאים מהמיכל בערב את הדלק שמילאו בבוקר. אומדים את גניבת הדלק במאות אלפי לירות, לפחות.

אחרי שהבלש ביקש 10.000 ל"י כדי למצוא פיר תרון שישים קץ לגניבות, הודיעה העירייה שאין לה תקציב לפעולה זו.

מארח מיוחד

ללא רבין

מזון "הימזון" בירושלים החליט להטיל על אחד מאנשי ההנהלה של המזון תפי קיד של מזווה רישמי לאשת ראשיהםממ"שדה, לאה רבין.

לאה רבין נהגת בשבועות האחרונים להזמין כמעט מדי יום ביומו ידידים שלה ושל בעלה אל המלון החדש, ושותה עימם קפה ותה במיסעדת המלון. עד כה, כשהיתה מודיעה מוזכרת ראשיהםממשלה להגדת המלון על ביקורה הצפוי של לאה רבין ואורי חותיה, היה מתפנה מנהל המלון ארי דימפולוס ללוות אותם. אולם כשביקורים אלה תכפו והלכו, הטיל דימפולוס את התפקיד על עובד אחר.

חיילי צה"ל אוכלים

מנות־קרב מרומניה

לסל־המונות של חיילי צה"ל נוספו לאחרונה שימורי ירקות מתוצרת רומניה. המדובר הוא בפיליפלים וענבניות ממולאים באורז, וכן בירקות מסוג אחר, המגוונים את תפריט החיילים.

לפני זמן מה נקנתה כמות גדולה של שימורים מתוצרת רומניה. מכיוון שאין כל מידע לגבי משך כשירות המזון המשומר ברומניה, הוחלט לאחרונה לא לשמרו עוד ולהנפיקו לחיילים.

תאונה לראש־מחלקת

התחבורה בעת"א

דויד שיפמן, סגן ראש־עיריית תל־אביב והאחראי למחלקת־התחבורה העירונית, יכול היה השבוע ללמוד על מצוקת התחבורה בעיר בצורה הישירה ביותר.

הוא היה מעורב בהתנגשות שאירעה השבוע ברחוב בלזר במרכז תל־אביב, כאשר מכוניתו פגעה בצורה קשה במכונית אחת, בשר, בשל צפיפות התנועה בכביש.

ניסיון להדיח

את יפה

מתפתחת מערכה למען הדחתו של ח"כ אברהם יפה מתפקידו כמנהל רשות שמורי רות־הטבע.

לאחרונה החלו החברה להגנת הטבע, אותה מנהל עוריה אלון, ואגודת הציידים, לפעול בקרב פקידים בכירים במישרדי ראשיהםממשלה והחקלאות למען הדחתו של יפה מתפקידו. בטענה כי רשות שמורות הטבע הפכה להיות לרשות הדואגת לפתיחת קיוסקים באתרים, במקום לשמור על האתרים עצמם, וכי "יפה מולול ומזניח את עבודתו ברשות מאז נבחר כתב־כנסת".

התנגדות לפינסקר

צפויה התנגדות של ועד עובדי החר"ש שות ברדיו למינויו של חגי פינסקר לתפקיד מנהל־הרדיו.

הוועד טוען כי פינסקר לא מילא את תפקידו כהלכה בעת שהיה שליח רשות השידור בלונדון, ומיעט לשלוח כתבות הן לטלוויזיה והן לרדיו, בטענה כי הוא עסוק מדי בלימודים.

הוועד דרש להחזיר את פינסקר מלונדון ומנכ"ל רשות השידור, יצחק ליבני, החליט אומנם להתוויר, אך כיוון שידע שיהיה קשה למצוא תפקיד לפינסקר, בגלל התנגדות העובדים לו, החליט למנותו למנהל הרדיו, אף כי התפקיד הובטח למיכל זמורה, אשתו של השופט העליון חיים כהן.

"עלית" תוריד

את החולצות

ממכבי תל־אביב

מיפעל השוקודר "עלית" עזב דאחדש את החוזה עם קבוצת־הכדור"ס של "מכבי" תל־אביב לפירסומת חיה על גופיות כדורסלני הקבוצה. בשנה האחרונה שלם הקונצרט לקבוצה כ־200 אלף ל"י תמורת הפכמתה לרקום את השם "עלית" על חולצות שחקניה. בעיקבות "עלית" הלכו גם מיפעלים אחרים, שפרשו את חסותם על קבוצות־כדורסל אחרות כלי גה לאומית. עתה נראה כי "עלית" לא תחדש את ההסכם עם "מכבי" כי שנה הבאה.

על השוקולד לא נזדמר!

למה?

"כי הוא טעים ומזין"
נוכח ערכו התזונתי
הרב ומחירם של
מצרכי המזון כיום,
מסתבר שהוא גם חסכוני.
קנית שוקולד עלית
היא כדאית מכל הבחינות.

"זה פשוט טוב"
עכשיו יותר מתמיד
יש הגיון בלכלי
באכילת שוקולד עלית
המכיל קלוריות וחלבונים
החשובים לגוף. ויחסית
למחירים של מאכלים אחרים
הריהו גם זול ביותר.

"כי אני אוהבת שוקולד"
הילדים אוהבים שוקולד עלית
פשוט בגלל טעמו המשובח
והאמהות קוננות שוקולד עלית
כי הן יודעות
שהוא מזין מאין כמוהו.

עלית עילית השוקולד

עלית • שוקולד חלב • עלית • שוקולד "עמי ותמי" • עלית • שוקולד מריר • עלית • שוקולד "אלפינה"
עלית • שוקולד קרוקנט • עלית • שוקולד חלב עם שקדים • עלית • שוקולד "רוזמרי" • עלית • שוקולד לבישול

ותוא נגנב, פשוטו כמשמעו. כשם שנגנב ארנק הקורבן של כייס, או קוסה של בנק שדוד.

ביום הרביעי בבוקר הופיעה ידיעה גדולה בדבר, תחת הכותרת: "חשש להתבכות רסקו בהתחייבות עבודות בנייה באיראן". בידיעה זו, מאת סופרנו הכלכלי, לא היה אף פרט אחד שלא הופיע בכתבת העולם הזה, שהיתה מפורטת הרבה יותר. נוספה מילה אחת: השם, "איראן" — ועל כך עוד נדבר.

כעבור כמה שעות הופיעה אותה ידיעה עצמה בידיעות אחרונות תחת הכותרת: "חשש שרסקו תיקלע לקושי באיראן". גם בידיעה זו, בתחילת, "משה שלו, כתב ידיעות אחרונות", לא הופיע אף פרט אחד שלא היה בהעולם הזה.

מעריב הופיע כעבור שעה נוספת, בידיעה שגשגה את הכותרת: "הפסדי מיליונים עלולים להיגרם לרסקו בפרויקט בארץ זה". ידיעה זו היתה מלאה יותר, היא כללה את כל הפרטים שהופיעו בהעולם הזה, יחד עם תגובה של מנכ"ל רסקו.

בהארץ הופיע הסיפור כעבור יום — בגיליון יום ה', הכותרת: "ממשלת איראן תשלם תשלומים לשותפות חדישרסקו, אך עדיין חוששים מהפסדים". בתוך הגיליון רשימה שנייה, הרפתקה באיראן. שתי הרשימות היו מבוססות על כתבת העולם הזה, בתוספת תגובות עליה, שרובן נועדו לטשטש את תומרת השערורייה.

אף אחד מכל העיתונים האלה לא הזכיר גם ברמו שמדובר על סקופ שמופיע יום או יומיים לפני כן בהעולם הזה. כולם פשוט הפקיעו לעצמם את גילויי העולם הזה, מבלי להניד עפעף, ומבלי להגיד תודה.

רש לעניין עוד צד שאי אפשר לעבור עליו בשתיקה.

כתבת העולם הזה לא הזכירה את הארץ, שבה אירעה השערורייה — איראן. היא גם לא פירטה עבור מי בוצע הפרויקט.

מדוע? הצנורה הצבאית תבעה מאיתנו למחוק את כל הפרטים האלה, לדעתה, הם היו עלולים לקלקל את היחסים העדינים בלארבי בין ישראל ואיראן, ועל כן הודיעה לנו מראש כי יש לגנום.

לא עלה בדעתנו להסיר את הוראות הצנורה הביטחונית, ונהגנו על פיהן.

לא כן העיתונים האחרים. הידיעה בדבר, שלא הוגשה כלל לצנורה, הופיעה לגילויי העולם הזה את השם המפורש של איראן. היתה זו עבירה צנורלית חמורה — אך דבר הוא עיתון השילטון, והיה ברור לו שלא יאונה לו כל רע. ואכן — הוא צדק. הוא לא נתבע לדין.

הידיעה בידיעות אחרונות הזכירה את איראן, הוגשה לצנורה — ואושרה. כלומר: אותה צנורה שיום קודם-לכן פסלה את פרטי הפרויקט אצלנו, בטענה שהפירסום יגרם נזק בלידתו לאינטרסים מדיניים וביטחוניים חיוניים של ישראל, אישרה אותם פרטים למחרת היום.

הארץ, כעבור יום נוסף, כבר פירסם גם את טיב המיתקנים.

כך נוספה לשערוריית ההרפתקה באיראן שערוריית של גניבה עיתונאית, ועל זו נוספה שערוריית ביטחון ראשונה במעלה.

לוי אשכול

מכתבים

נראה שגם לזה עשו הבריגונים — מאפיה ישראלית — סוף. בנתניה ואשר דוד, ממש כמו בשיקאגו וניו-יורק — ביריונות, שוד, רצח, מתחנות בין עדות, טיפול תתיאנושי בבתיאבות, קשה לדעת אם מדברים על ניו-יורק, או על תליאביב. שמענו גם שפרופסורים באוניברסיטאות כותבים ספרים רק באנגלית — וזה ביש ראל. מי יקרא ספר מדעי כתוב עברית? ובכן, אפילו השפות כבר מחוץ לגדר הבעייה, או תגידו, רבותי, מה בכלל שונה בישראל?

הלא קל מאד לעולה מארצות-הברית להתאקלם בחיים כאלה, שכמותם הוא מוצא כל יום בביתו. ואנו, הציונים, חשבינו שבישראל יהיה מצב אחר. כנראה נפלה טעות באיזה מקום.

א.ב. קורר, קליפורניה

מי מקבל פריחה?

אני מבקש להתייחס למאמרו של יוסי ינאי "גט מתחת לחופה" (העולם הזה 1956).

מאמר זה מייחס לי שורה של מעשים ודברים, שלא היו ולא נבראו, וזאת מבלי שמר ינאי התקשר עימי כדי לאמתם.

במיוחד חייב אני למחות נגד ה"פסקה" לפיה אמרתי שיש חברים בתנועת שינוי ה"מקבלים פריחה".

בשמע את השם שולמית אלוני, לא אמרתי דברים אלה, ולא דברים מסוג זה. **אמנון רובינשטיין**, תנועת שינוי, תליאביב

העולם הזה מצטער שלא נוצר מעט עם הפרופסור רובינשטיין ערב פירסום הכתבת, כמקובל הדבר נבע, כנראה, מ"איתנה", כאשר אישקשר מסר בטעות שרובינשטיין אינו מוכן להתראיין על נושא זה. אשר לאמר כי שמה של שולמית אלוני, "גורם לפריחה": הדבר נאמר על-ידי אחת הפעילות המרכזיות של תנועת-שינוי, וצוטט בשיחות של ראשי התנועה. העולם הזה מקבל את הערתו של הפרופסור רובינשטיין, שהוא עצמו לא חזר על פסוק זה.

סיפמות לשעת-חירום

ברצוני להציע לדונה צה"ל מיספר גוסף של סיפמות-קריאה עבור שעת-חירום: "מכת-מנע", "קרב-בלימה", "הסדר גרף", "הסדר חלקי", "שלום-אמת", "נסיגה מלאה", "נסיגה מוגבלת", "שלום נפרד", "פצצת אטום", "משאומתן", "כלכלת מילחמה", "חרם נגד", "חילול מתים", **אריה בר, חיפה**

לא היתה כוונה

אוניקובסקי

בבית — כמו באמריקה

כיהודי אמריקאי (ולא יורד, חסד-לוי לה), קראתי את הכתבה "סליחה, טעות ברצח" (העולם הזה 1954). בדחילו ובי רחמים. הלכה היא שיותר נעים לבן-אדם להגר ממקום-הולדתו לארץ שבה החיים דומים לאלה שעוב.

נראה שהחיים בישראל כעת דומים לצי מצב בארצות-הברית. מיסים יש, חוסר-עבודה יש, המחירים עולים (והישראלים יורדים), קופת הממשלה ריקה, פועלים שובתים הערבים מאיימים — על ארצות-הברית בנפס ועל ישראל במילחמה.

ראשי-הערים מתלוננים על הפקידים שעובדים מעט דורשים הרבה, וכולם חיים רק על-מנת לקבל פרס. גם בארצות-הברית רוצים כמה להיות ראשי המדינה, ועכשיו חמישה דמוקרטים רוצים להיות נשיאים (אלה הם האלמוני, האלון, הפרס, האבן והדיין שלנו). והמיפלגה הרפובליקנית מתפלגת, כדוגמת המרכז החופשי והמרכז העצמאי.

היו ימים שתיירים אמריקאיים סיפרו על השקט והשלום ברחובות ישראל. אפי שר היה לצאת מהבית גם ביום וגם בלילה.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, פלפון 243386-03. תאריך: 136 • מען מכריו: "עולמפרס" • מורסם ב"רסום החדש" בע"מ, תליאביב, רחוב כך אביגדור • הפצה: "גר" בע"מ • גלוסות: "צינקוגרפיה כספי בע"מ" • העורך הראשי: אורי אכנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

העיתונות הישראלית מטיפה מוסר לכל העולם. אך בשורתיה שלה שורת שחיתות שאינה נופלת מזו הממלאת עכשיו את בתי-הסוהר בשמנה ובסולתה של הכלכלה הישראלית.

בשבוע האחרון ניתנה דוגמה כה חותכת לכך, עד כי אין להגדירה אלא כשוד לאור היום.

בגיליון האחרון עמדנו, במדור זה, על העובדה שהעולם הזה הוא שחשף לראשונה את כל שלוש השערוריות הגדולות המסעירות עתה את המדינה: שערוריית העלמות-המס של בוגי הביעורים בסיני, שערוריית השיחור-ממס של ענף החלומים, ושערוריית השחיתות בעמיר.

כל הגילויים האלה הועתקו ללא בושע על-ידי עיתונים אחרים, שאימצו אותם כשישבו.

חשש להסתבכות "רסקו" בהתחייבות עבודות בניה באיראן

"רבר", 26.2.75

חשש ש"רסקו" תיקלע לקושי באירן

החברה שותפת בעבודות ב"100 מיליון דולר; דיווחים על סיכסוכים, שיבושים והתייקרויות

"ידיעות אחרונות", 26.2.75

הפסדי מיליונים עלולים להיגרם ל"רסקו" בפרויקט בארץ זה

לחברה הישראלית — חלק בשותפות * ההפסדים צפויים בגלל התייקרויות גדולות בשטח הבנייה, שלא הובטחו מראש בחוזים

"מעריב", 26.2.75

ממשלת איראן תשלש התשלומים לשותפות חדישרסקו אך עדיין חוששים מהפסדים

רווחים ניכרים משלושה פרויקטים קודמים

"הארץ", 27.2.75

לעצמם ללא ציון מקור, ומבלי להזכיר אף ברמו שמישהו קדם להם, עבר והסתכן. אך אותו גיליון עצמו שבו הופיעה תלונה זו, הכליל גילוי שהפך את התופעה הזאת לשערורייה בפני עצמה.

גיליון "העולם הזה" הופיע ברחובות תליאביב בשעה 18.00, ביום השלישי בדרך-כלל נמכרים בכל יום ג' בערב כמה אלפי עותקים. בעיקר לקוראים שאינם מוכנים להיארז בסבלנות ולהמתין למכירת הגיליון בקיוסקים ביום הרביעי. קוראים חסרי-סבלנות אלה כוללים גם כמה-זכמה עיתונאים.

על שער הגיליון האחרון הופיעו המילים: "השואה הכלכלית הגדולה ביותר בתור דות המדינה — רסקו הסתבכה ב"600 מיליון ל" בחו"ל". הגיליון הקדיש לכך כתבה של שני עמודים בתחילת יגאל לביב.

היה זה סקופ חשוב ביותר, אחד הסקופים הגדולים שפירסמנו בתקופה האחרונה. השקענו בחקירתו זמן ואמצעים. דחינו את הפירסום כמה פעמים, כדי להוסיף פרטים. בכל זאת, כאשר הופיע הגיליון ברחוב, היתה זו אפתעה גמורה. אף רמו על עניין זה לא הופיע בכל עיתון שהוא. היה זה סקופ בילעדי מובהק — פרי מאמצינו, החל-טותינו וסיכויינו.

הנה המהפכה הנבירה * פסטיבל שירי בירה

12 שירים חדשים מפרי עטם של בכירי הפזמונאים, המשוררים והמלחינים

מופע חד-פעמי
רב זמור בעיצוב בינותי

תל-אביב, היכל התרבות, יום א' 9.3.75 ב" 8.30

בהשתתפות:

מירי אלוני	דרורה חבקין	מיתרי הזהב
יגאל בשן	אבי טולידנו	עוזי מאיר
האחים והאחיות	אריק לביא	אריה מוסקונה
צמד העמרנים	אושיק לוי	אפי נצר
דודו זכאי	דני ליטני	שוקולד מנטה מסטיק
		שלישית מפלסים

הנחייה: עזרא דגן - טוביה צפיר

תזמורת בת 11 נגנים תלווה את המופע

מנצח ומנהל מוסיקלי: אריה לבנון
תמליל: חיים חפר
נדב לויתן
הפקה: תיאטרון בימות
במאי:

מניין הקולות במהלך הערב ע"י י.ב.מ. מערכת / 3

מערכת "להיטון" תעניק פרסים למבצעי שלושת השירים הזוכים

כרטיסים אצל "יוקי" - 222445 וביתר המשרדים בעיר.

מכתבים

דיין מהדקת חגורה לאחרים

מצורף כאן העתק מיכתב ששלחתי לירחון את ב"2.175, והמדבר בעד עצמו. כשיצא הירחון לאור החודש, בפברואר, התפלאתי מאד על שמיכתבי לא פורסם במדור „את מכתבת.“ טילפנתי מייד ל"עורכת הירחון, הגברת שרה ריפין, והנ"ל טענה כי המיכתב הועבר לעיונה ושרי קולה האישי של גברת יעל דיין וכי היא, הגברת דיין, קובעת אם המיכתב יפורסם או לא!

טענתי שזה אבסורד, כי ודאי שהיא לא תסכים כי יפורסם מיכתב שמדבר בגנותה, גברת ריפין טענה, בתשובה, כי כך נהוג במערכת. אחרי דיווידברים עימה אמרתי לה שאשלח את מיכתבי להעולם הזה, ותשובתה: „תעשי מה שאת חושבת.“ מאחר שהעניין מאד חורה לי, הייתי מבקשת לפרסם את העניין.

וזה לשון מיכתבי המקורי: כאחת מהקוראות הקבועות של ירחון את, שעד היום לא הגיבה על שום מדור זה או אחר, מצאתי לנכון לפנות אליכם ביחס לאבסורד שבהתנהגותה של גברת יעל דיין. כוננתי לפינתה הקבועה, שהוכ"חרה בחודש דצמבר 1974 בכותרת צנע ב"רוח טובה.

במאמר זה טענה הגברת דיין כי על כל

יעל דיין

לא להטיף לאחרים

הציבור להדק את החגורה, והביאה דוג"מות על עצמה, על חיסכון במיצר-מזון, בזו הלשון: „לאכול חביתה במקום סטייק ולהגיש לחם קלוי עם דבש במקום חטי"פים משוכללים.“ בין השאר ציינה הגברת דיין כי מחירי היין והגבינות אינם בתחום תקציבה, וכי:

איני רוצה לחזור על כל מאמרה של הגברת דיין, אך ברצוני להפנות אליה שאלה אישית. לאחר כל הטפת-המוסר הנ"ל, מניין לה התקציב לשבת ולאכול ולשתות יין בלי סוף במיסעדת אנטוניו בהרצליה (ביום ה"1.1.75) עם בעלה ועוד זוג חברים? האם לה מותר ולנו לא?

איך ניקח דוגמה ממנה, אם היא בעצמה מהווה דוגמה רעה, וסותרת כליל את כל המאמר שאיתו יצאה?! אנא, גברת יעל דיין, על תטיפי לנו מוסר. שימרי את המוסר לעצמך ואיכלי בתיאבון את ה"שרימפס, הספטי, הפיצה וכו' בליוויית יין טוב — בתיאבון.

עדינה ברזילי, תל-אביב

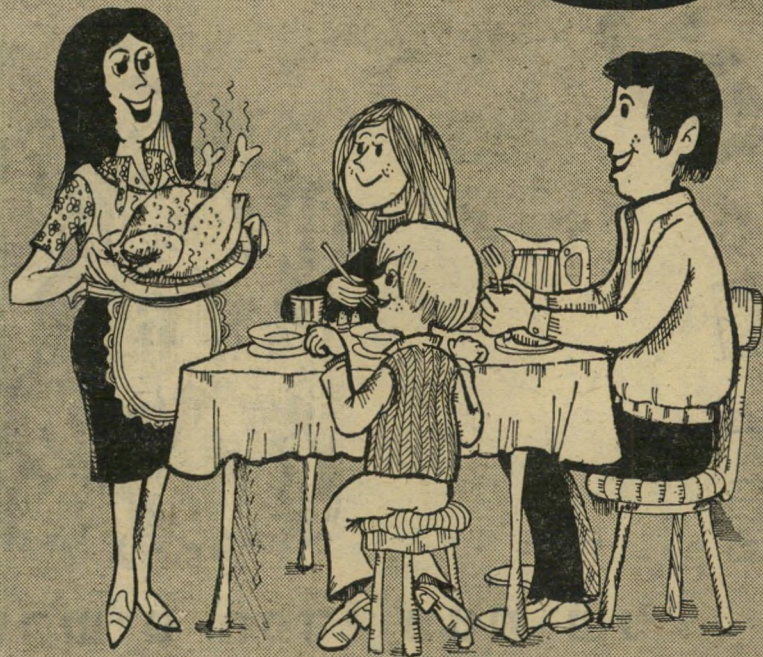
עובדות מצוצות?

אשר לכתבה שפירסמתם (העולם הזה 1949) ובה סיקור ה"פעילות" במועצת פו"עלי חיפה, הננו להעיר:

הכתבה כולה והעובדות המצויינות בה, מצוצות מהאצבע. להד"ם. כך שלצערי אין גם מקום לתגובתנו.

ואולי גם עצה מיקצועית. אם העולם הזה מחשיב את עצמו כעיתון רציני, כדאי

ופכן-8 כל שולחן

עוף צעיר, קפוא ומוכן לבישול.
נמצא בפיקוח וטרינרי
של משרד החקלאות.
לתקופה קצרה בלבד
ב"7.5 ל"י לק"ג

המועצה לנהל הכיכר

כולם מדברים על הידוק החגורה אנחנו מהדקים!

הנהלת **השולח הזה** הגיעה לכלל החלטה
לספוג בשלב זה את העלאת המחירים ולא
להעלות את מחיר שטח הפירסום.
מחיר האינטש על טור נשאר

— 40. ל"י

רוחב הטור הוא חמישה ס"מ —
רחב יותר מאשר בכל עיתון יומי.

מכתבים

שלא יתבסס על שמועות, קיטעידיברים וחציאמייתות. זכותו לכתוב ככל העולה על רוחו, אך כדאי גם לאמת, או לפחות לקבל את תגובת ה"נאשם".

ירח חל
דובר מזעזע פועלי חיפה, חיפה העולם הזה עומד על כך שכל פרט בכתבה הנדונה היה נכון, וגם הדובר הנכבד ירח של, אשר הוא עצמו היה נושא לטענות נגד מפ"ח (מועצת פועלי חיפה),

אבל הפעם הרגתם אותי לגמרי. מאיפה הגרלתם את הקטנה הזאת, איריס כן? הרי לאחת כמה חיקיתי כל חיי.

אומנם הצטערתי לקרוא שיש לה חבר קבוע וכוונות רציניות וכל זה, אבל בסך הכל היא הלא עוד צעירה מאד, ולי יש טונות של סבלנות.

אז אם תראו אותה באיזה מקום, תגידו לה שאני מחכה לה בפניה, ואולי תתנו

מיכתב מאבא על מצבנו

אני סטודנטית צעירה, הקונה דעת בנכר, ובתקופה זו מתכתבת עם החורים. אני שולחת לכם מיכתב יפה שקיבלתי מאבי והייתי שמחה אילו פירסמתם אותו. גם פה, בלוסיאנלס, נמכר עיתונכם בכמויות. לצערנו, הרבה ישראלים העתיקו מגוריהם לנכר, אבל אין הם מחליפים את עיתונכם בשום "מגזין" אמריקאי.

וכן כתב לי אבא: שולם רב לך, ריבי.

מכתבייך מגיעים אלינו בתודה! אני, כרגיל, עם התשובה אלייך לדואר, ובכל פעם ציפיה מהדואר וממהדור שיבוא ויביא משהו מאיתנו או ממך. כל החיים עוברים בציפיה למשהו — שיתרחש ויבשר לנו בהתגשמותו כי אכן כדאי היה לחכות.

אנו כאן בציפיה מתמדת לשיפור מוגהאוויר ומצבנו המדיני. מי אני שמסוגל להעריך נכונה את כל המתרחש לנגד עינינו ממש, מי אני כי אעז להתמודד עם זה? מהיגם שאני כליכך שקוע בעבודה היומיומית שלי ובקושי ער למתרחש סביבי. ומתרחשים דברים באמת גדולים. בדיכוד עם הבניה הגדולה, הפיתוח — ישנם מעשים לא-כליכך יפים המכרסמים בדמותנו. נראה שאלה הן תופעות-לוואי לכל מיפעל כביר במשך ההיסטוריה.

שרה-היסטוריה יורד אלינו ומחפש אנשים שלהם יוכל למסור את רסן המנהיגות — ומנהיגים אין! יש אומנם מנהיגי מיפלוגות, אבל למנהיגים-עם אני צריך, שיתרוממו משיכמם ומעלה — כי הזמן בשל כבר לדברים גדולים. המעשים האפוריים היומיומיים יוצרים תשתית לקיום האומה — אבל הובו לנו אנשים נכונים, שיכונו את ספינתנו בים הסוער. חנני מאמין גדול. עשרות שנים עליות וירידות וחזור חלילה, ואיכשהו נצא מכל זה לדרך המלך. כתבת לנו על רצונך להתנדב לעזרת העם. אין מעשה יותר יפה מזה; אחרי מיצוות ישיבה בארץ — ההתנדבות היא המיצוה בה"א-הידיעה — ולכן, ישר כוח לך, ולעבודה!

החזיקי מעמד. מאבא אוהבך, מרדכי.

ריבי שריר, לוסיאנלס

אינו מחכים אפילו עובדה אחת אלא מסי תפק בעצות מיקצועיות.

נראה כי גם עובדי המועצה עצמם סבורים כי כל מה שנאמר בכתבה היה נכון. לראייה: משך ימים רבים אחרי פירסומה, היתה התשובה לטלפון במפ"ח: "שלום, כאן קמפאלה".

לשמוך את העניינים

בכל פעם אתם מפתיעים אותי מחדש,

איריס כן מחכים לה בפניה

בקשר לעובדי הדואר (העולם הזה 1955) — רק הם? ועובדי ומתקני הטלוויזיות, המקררים, מכונות-הכביסה, יותר טובים? השירות בארץ לקוי ביותר, כי האזרח אינו מתלונן. והעובדים עוסקים (ועושר קים) בעבודות פרטיות. איש אינו עומד בלוח-זמנים. איכות-החיים שלנו במפולת גמורה.

כשיהיה מיתון, יפוטרו פועלי-יצור. אנשי-השירותים לא ייפגעו. הם ימשיכו לעסוק בעסקים צדדיים ויצפצפו על כולם. **דני לב, תל-אביב**

העיסוי תובע את עקבנו

לאחר חמש שנות עיסוק בעיסוי, לאחר הכשרה בתחום הספורט ועיסוק בהדרכה ספורטיבית במיסגרת השירות הצבאי, מצאתי לנחון להגיב אישית על הלך-הרוחות שפקד לאחרונה את היישוב כי קשר למסגרים.

הן מחמת היחס, והן בגלל היות אנשים שונים מעורבים בתחום זה בהווה — אנשים הנוהגים להשתמש באמצעי-איום למטרות סחיטה והשתלטות כדי "לעשות כסף קל" — אני נאלצת להסתיר את שמי. יעידו בי גבי ורגלי לאחר יום-עבודה, שמיקצועי מיקצוע קשה הוא, ועלי-מנת להיות אומן מעולה נחוץ לא מעט, כגון כישרון טבעי, ניסיון וידע, כוח וכושר פסי, אינטליגנציה ורצון להשתפר וללמוד מן הניסיון ומבעלי-מיקצוע אחרים, וכן גם גישה לבני-אדם.

ואוסיף על כך, כי ברגע שהצלחת להקל מתח נפשי וגופני וכן כאבים גופניים, הסיפוק הוא מעל ומעבר. מהיגם שעוסקים בבני-אדם, ותמיד ניתן לפתח שיחה מעניינת וללמוד מכל אדם בתחום עיסוקו. בהודמנות זו רציתי לבקש מן העוסקים בכלי-התיקשורת, ומן השדרנים בעיקר: אנא, נהגו במידת היושר. אם החלטתם להעלות נושא, מצו אותם עד תומם, העלו בבקשה גם את הצד החיובי שבו. בזמן האחרון נעשה עוול רב למיקצועי בכלי-התיקשורת, ואינני רואה שמנסים לתקנו. וחבל.

ר.ב., תל-אביב

למד בביתך בהתכתבות

המכונים הבריטיים - המוסד הותיק והמונסה בארץ להקניית השכלה בכתב מציע לך ללמוד בביתך את המקצוע עות הבאים בשיטות שונות בהצלחה בארץ ובחול.

הלימודים הם תחת פיקוח ובהדרכת צוות מורים ומפקחים שהם מטובי כוחות ההוראה בארץ.

% בגרות ומוקדמות
לרשות הלומדים בחורג יעמדו יועצים לעזרה אישית בסניפי המכונים הבריטיים

1. הכנה לבחינות בגרות
2. הכנה לבחינות מוקדמות

אלקטרוניקה - בניית מכשיר רדיו ואזעקה

1. אלקטרוניקה ורדיו מעשי (כולל מעבדה ללימוד)
2. בניית מכשיר אזעקה ומכשיר רדיו
3. קורס יסודי באלקטרוניקה
3. קורס יסודי בטלוויזיה

1. הנחיה למתחילים
2. קורס כללי בהנחיה 3. חש' בונאות למתקדם
4. הנחיה מים 5. הנחיה סוג 1 סוג 2
6. הנחיה סוג 3 סוג 7. מנהלי חשבונות
8. ראית מרפולמים
9. תמחקר חשבון
10. ארגון וניהול עסקים
11. קורספונדנציה מסחרית בעברית
12. פקידות ומזכירות כללית
13. מסחר פיננסי
14. תורת הכלכלה והמשק

הנהלת חשבונות ומדעי המסחר

1. הנחיה למתחילים
2. קורס כללי בהנחיה 3. חש' בונאות למתקדם
4. הנחיה מים 5. הנחיה סוג 1 סוג 2
6. הנחיה סוג 3 סוג 7. מנהלי חשבונות
8. ראית מרפולמים
9. תמחקר חשבון
10. ארגון וניהול עסקים
11. קורספונדנציה מסחרית בעברית
12. פקידות ומזכירות כללית
13. מסחר פיננסי
14. תורת הכלכלה והמשק

אמנות שימושיות

1. גרפיקה
2. שימושיות ציור

20% הנחה לחיילים בשירות פעיל

לשם קבלת פרטים מלאים מלא את התלוש הרציב ושלח בחקדם אל המדור ליעוץ מקצועי ת.ד. 14133 תל-אביב.

מעוניין בקורס שם כתובת: טל. 5.3

אנגלית ושפות אחרות

1. אנגלית למתחילים
2. אנגלית למתקדמים
3. אנגלית כולל
4. אנגלית למשתלמים
5. אנגלית לבחינות בגרות
6. אנגלית בתקליט
7. קורספונדנציה מסחרית באנגלית
8. צרפתית למתחילים
9. ערבית מדוברת
10. ערבית ספרותית
11. גרמנית למתחילים
12. עברית - שיפור הסגנון וההבעה
13. עברית - שיפור הלשון
14. כתיב עברי
15. עברית למתחילים
16. עברית למתקדמים
17. עברית למשתלמים

טכנאות

1. שרטוט טכני - בנין ומכונות
2. טכנאות מכונות
3. טכנאות רדיו
4. טכנאות בנין
5. טכנאות חשמל
6. חשמלאי מוסמך

קורסים אחרים

1. עיתונאות ויחסי ציבור
2. פסיכולוגיה מורים
3. מוסמכים

המכונים הבריטיים

115 125,000

קורסים בוגרים, 37 שנות ניסיון

משרדי ייעוץ והרשמה: תל-אביב: המדור ליעוץ מקצועי שד' רומשלר 23 טל. 624162

ח'יפה: נורדא 30 טל. 667040 ירושלים: ההסתדרות 22 טל. 224769 שעות הרשמה: 8.00 - 20.00 ללא הפסקה

*** לחיילים משוחררים עיף החוק - לימודים חינם**

ההרשמה בהתאם לחוק חיילים משוחררים עומדת לפוג במרץ. הירשם עכשיו! לפרטים פנה למשרדי היעוץ וההרשמה

אלפי עקרות-בית כבר יודעות שלהכין ארוחה לפי ספר הבישול של בורדה

זה קל ונוח — ממש תענוג

בספר 300 מתכונים מובחרים וערכם חקלורי של כל מתכון עדיין במחיר של — 35 ל"י בחנויות הספרים.

תן טרמפ לחייל

בקריו המתגבר

אני מודיע מראש: אינני מתכוון להצטרף לאורגנייה הלאומית החדשה: ציד המכשף קרוי.

עם ישראל זקוק, מדי פעם, לאובייקט לשינאתו. דרושה דמות שאפשר לשנוא אותה בכל לב, לשרוף אותה בל"ג בעומר, לרקוד סביב מדורתה, תוך שירת "עם ישראל חי".

זה יכול להיות המן הרשע, היטלר, נאצר, בראהרון, רוג'רס, עראפאת, אבנרי, קוסיגין, ספיר, קיסינג'ר.

מיצרי-השינאה של החודש הזה הוא ד"ר משה קרוי.

כמה טוב לשנוא אותו! כמה קל! כמה נעים! לקרוא בחריקת-שיניים את דבריו על האגואיזם הטהור! לחשוף את פרצופו כעריק, כמשתמט, כמורק-עול וכיורד שפל. כל המקהלה הגדולה, המפיקה הנאה אורגיאסטית משינאת קרוי, יכולה עתה לצהול ולשמוח. האיש עזב את הארץ, בטריקת דלת. אני דווקא הצטערתי.

ניצוצות בבית-קפה

הברתי את קרוי לפני שנה. דן בראמוק טילפן אלי ואמר לי, בהתלהבות בלתי-אופיינית לו (אין דן רגיל להתלהב מזולתו) כי גילה גאון צעיר, שעלי להכירו, מייד. כל חיי אני שש לפגישות עם אנשים מבריקים, שיש להם משהו חדש לומר, והי אחת ההנאות הגדולות — והנדירות — בחיים. קבעתי פגישה עם האיש בקפה הולר, וציפיתי לה בסקרנות רבה. מי האיש שיכול היה לעורר אצל דן בראמוק תגובה כה לוחטת? איני יודע למה בדיוק צפיתי, אבל קרוי היה אפתעה.

ישב מולי בחור צעיר, שניראה כמו סטודנט מתלהב בשנה הראשונה או השנייה ללימודיו. קרוי היה אז בן 26, אבל הוא ניראה כבן 20. מבעד למשקפיו נצצו עיניו

מאח

אורי אבנרי

בלהט קדוש, והוא דמה מאוד למיסיונר של דת זו או אחרת. המפיץ את האמת הבילעדית. איני זוכר בדיוק איך התחילה השיחה. נדמה לי שדיברנו על תוצאות הבחירות. שחיו כמה שבועות לפניכן. לקרוי היה הסבר מקורי למסלת הרשימה שעמדתי בראשה. **במציאות של ישראל, אמר, אין שום תנועה המטיפה לחרות האדם והשלום יבונה בהצליח. הציבור הישראלי מורכב מעבדים שטופיימוח, חלולכים בעיניים עיוורות אחר דבריה-ההכל של משעבדיהם.**

תוך כדי כך החל מפתח באוזני את תורתו. ישבתי רתוק. לא מפני שהסכמתי לכל מילה שיצאה מפיו, אלא מפני שהיתה זו חווייה אינטלקטואלית שאינה תדירה בישראל. נוכחתי לדעת שקרוי הוא צעיר מבריק, בעל כושר-מחשבה נדיר, אדם בעל חגיגון-ברזל וגישה אנטי-קונפורמיסטית טוטאלית.

המישטר השולט בישראל, אמר, הוא מיסגרת של שיעבוד. אין הוא יכול לסבול ניצוץ של חרות. הוא מוכרח להתנגד לכל ניסיון להשכין שלום, כי אין לו קיום במצב של שלום. המילחמה דרושה לו כתירוץ לקיום צבא ענקי, לגיוס-החובה ההופך את האדם עבד של המישטר, לסחיטת פריעמלו של האורח באמצעות תקציב-הביטחון, לקיום מערכת-חוקים מדכאה ומשעבדת. המוח הדיאבולי של המישטר המציא את שיטת-המיסים, ההופכת את כל משלמי-המיסים למעלימים ורמאים.

נזח למישטר שכל אורח יהיה רמאי ושקרן, בעל מצפון רע, כי רמאים אינם מתמרדים. כאמצעות שיטת-המיומיה, הופך כל אורח שותף-לפשע של המישטר.

גארי קופר עם מיטען-החבלה ב"כמעין המתגבר"

ד"ר משה קרוי: מצע למיפלגה ישראלית חדשה

6 בדרך זו, מונה התנועה לשיכלס של כל האנשים שעודם חושבים, ושאינם רוצים בסבל המתמיד שהמישטר הקיים כופה עליהם. היא פונה כנגד שורשי השיטה הישראלית: ההנחה שהפרט קיים למען הכלל, ו"נזק עליו" לחתקיים למען הכלל.

7 אופיו המיוחד של "העולם הזה", כשבעון פוליטי ומיני, יקבל בכך רציונל חדש: חופש מיני הוא אחד מתוצאות-החלואי של העיקרון המוסרי האינדיבידואליסטי, האומר: חייך הם שלך, וכל מה ששני אנשים עושים על יסוד הסכם חדדי, בלא שאדם שלישי ייפגע מכך, הוא לגיטימי.

בהתאם לכך, ביקורת "השחיתות המינית" של ה"הנהגה תחיה ביקורת על צביעותה של ההנהגה המטיפה לאתיקה פוריסטאנית, המנוגדת לטבע האדם, ושאי-אפשר להיות לפיה, אבל אינה מסוגלת (ושום אדם אינו מסוגל) לעמוד בה.

8 שאלת ה"טריטוריה" של המדינה תוצג בכך ב"אורה הכון: שאלה שיש בה עניין רק לאלה שחושבים על המדינה כאילו היתה פרט המגדיל את רכשו: ההנחה שהמדינה היא פרט, סופר-אורגניזם, היא נקודת-המוצא של טוטאליטריות.

9 הערה אחרונה: מאחר שבמדינה חושפית אין תיכנון מרכזי של הכלכלה, אלא מנגנון השוק הקפיטליסטי הוא מנגנון-בקרר יחיד, התנועה בלבושה החדש תחיה אנטי-קומוניסטית (כסם שהיא אנטי-ציונית, אנטי-פאשיסטית ואנטי-סוציאליסטית). ההאשמה בקומוניזם תהפוך בלתי-אפשרית.

ללחצים לכפייה דתית, תיכנון מן חיד אל הפה — ל"תנועה כנגד ערכי-היסוד הטוטאליטריים, ש"מאפשרים את סממני-החלואי האלה: במיסגרת שבה להיות טוב פירושו להיות מוכן להיות קורבן, אתה מוכרח להיות מושחת בזה שאתה דואג לעצמך. שחי"תות, לפיכך, היא התוצאה ההכרחית של אידיאולוגיה של קורבנות. לא זו בלבד, אלא שעיקר משמעותה של הבעייה הערבית הוא לא בעוול לערבים — הוא תוצר-לוואי הכרחי, אלא בסבל האנושי הנגרם לכל בחור-יש-ראלי, שחייב להקריב שנים מחייו (או את חייו ו/או בריאותו) כדי להילחם בהם.

4 לפיכך, היסודות היסודית החדשה המוצעת בזה לתנועה היא: זכות לחיות! והביקורת היסודית של המישטר תוצג בסיסמה: מה הם עשו לך? מטרתה העיקרית של התנועה תהיה מדינה בלתי-כפיייתית, שבה אפשרותה של המדינה ל"התערב בחייו ובעבודתו של הפרט היא מינימלית.

5 לא רק זאת, אלא שעל התנועה להשתחרר מ"הציונות" במלוא מובן המילה. אין, "בעייה יהודית". יש בעייה של אנשים שחיים פה, והרוצים משום-מה להישאר פה. הבעייה היהודית היא מושג אנטישמי-גיועני: רק הגזען רואה בכל האנשים מאותו מוצא ייצוג של בעייה משותפת. בכך שהציונות מנסה לפתור את הבעייה היהודית, היא מכירה בלגיטימיות של המושג הגיועני הזה, ובכך היא שותפת לאנטישמיות: אין פלא שהפחד מפני אי-טישיות משמש בידי שיטת-היכוני הציונית אמצעי-הרתעה מפני הגירה מחאראץ.

1 הנחת-היסוד של כל חשיבה אידיאולוגית אנטי-טוטאליטרית, היא שהמדינה קיימת למען ה"פרט: היא מיסגרת שבה הוא יכול לפעול באופן חופשי כדי לחשוף את אושרו.

2 השיטה הישראלית אינה עומדת בהנחה זו: נקודת-המוצא שלה היא שהפרט חייב להיות נכון לקורבן מתמיד (ולפעמים, טוטאלי) למען המדינה: מערכת-החינוך הישראלית היא מערכת שטיפת-מוח לייצור "חיללים טובים", הרעיון של שירות-חובה בלא שכר (בניגוד לרעיון של צבא-קבע מיקצועי) הוא הרעיון של עבדות למדינה, במובן הקלאסי (והסעודי) של עבדות.

שיטת המיסוי הישראלית הופכת את מאמצו של הפרט למאמץ שמוקדש למדינה, ולכן לסוגי-עבודות אחר, והופכת כל אדם שרוצה בטובתו שלו לפושע מע"ליס-מס. בדרך זו, מאפשרת שימוש ברגשות אשמה כמניגון שיעבוד.

צינורות-התיקשורת הישראליים הרשמיים (רדיו, טלוויזיה) והבלתי-רשמיים (צהרונים) משמשים בעיקר כמדיומים של אינדוקטרינציה לנכונות בקורבן. הרעיון של שירותים הניתנים על-ידי המדינה הופך את הפרט תלוי בחסדם של ביורוקרטים לגבי צורכי-היסוד שלו (דואר, מים), במקום לאפשר לו לקנות אותם מרצונו החופשי, מכספו שלו, מגורמים פרטיים.

3 מוצע בזה לשנות את דיגלה של תנועת "העולם הזה" — כוח חדש" מתנועה שיוצאת כנגד סממני-החלואי של המישטר הישראלי — שחיתות מנגנון, וי-תור על עקרונות-מוסר יסודיים בטיפול בערבים, כניעה

ד"ר
אשה
קרוי

אנחנו עם עני מאוד בכישרונות, בכל השטחים. מכל השפע האיני
טלקטואלי היהודי שרר בארץ רק מידבר צחיה. האם אנו משרתים
מטרה חיובית, כאשר אנחנו מייבשים את נאות המידבר האחרונות?
אחד המשמיעים טען, בהנאה, שבעצם נטש קרוי את הארץ רק מפני שלא מינו
אותו פרופסור־המניין באוניברסיטת תל־אביב. אם אומנם נכון הדבר, הרי זהו כתבי
אישום כנגד המימסד האוניברסיטאי.

האוניברסיטאות מלאות פרופסורים שאינם אלא חמורים מלומדים. בביצה זו של
בינוניות, בולטים בכל מיקצוע אנשים בודדים, שניתן למנותם על אצבעות יד אחת
בלבד. אומריהן אינטלקטואליים ממלאים את אולמ־הרצאות, מופיעים כמלומדים־לכל
דבר ברדיו ובטלוויזיה, נהנים משפע ההתכונות והכיבודים של המימסד. פרופסורים
אחרים, המתחמים ביקורת על פרט מישני זה או אחר של המימסד והמציעים טיפול
קוסמטי, נחשבים מהפכנים נועזים. נזק־קונפורמיסטים אמיצים, מנהיגים מיועדים לבורי
גנים ועזרים מוכי־העצה.

והנה, כאשר מופיע כוח מקורי באמת, אדם הקורע מוסכמות, הוא
נחקה החוצה. אין לו מקום בפנים. הוא צריך — או נחמה לו שהוא
צריך — דהגר.

בהקשר זה, כלל לא חשוב מהי תורתו של קרוי, אם חיובית היא או שלילית,
מועילה או מזיקה.

אין דבר מזיק יותר מן הבינוניות הנוראה, הרצחנית, האומנת כל
חלקה טובה בחיים האינטלקטואליים והפוליטיים שלנו, בממשלה
ובכנסת, בעיתונות ובמינהל, במפלגות הישנות והחדשות.

קרוי האמין שעליו לברוח, מפני שהוא מסכן את המישטר וזה יתגסס בו. אבל
הסכנה האמיתית שנבעה ממנו היתה שונה לגמרי: הוא ושכמותו מסכנים את שילטון

(המשך בעמוד 16)

הכפייה הדתית והפוריסטאניות המינית הם חלק ממישטר־הכפייה הכל־יכול. אין
המישטר יכול לסבול אף זיק של חירות מינית, כי אדם המשוחרר מבחינה מינית הוא
אדם משוחרר מריגשי־אשם, המסוגל להפיל גם את המישטר. העולם הזה, המבטא
את התפיסה החדשה של חירות מינית, ממלא תפקיד לא פחות חשוב מאשר תנועת
מרי, המטיפה לשיחרור האורח מכבלי מישטר עריץ.

קרוי הית בטוח שיש בידיו המפתח לגאולה כללית — גאולת האדם וגאולת
העולם. על הנחת־יסוד אחת, פשוטה בתכלית, בנה בניין מוצק של פיתרון לכל הבעיות.

האגואיסט הנעלה

ה צרה היא שאני אדם ספקני, מבחינה אינטלקטואלית. יש לי יחס ספקני מאוד
כלפי פיתרונות פשטניים הפותרים את כל החוליים — פיתרונות מסוגם של תורות
ישוע, מארכס, פרויד, היטלר ואחרים.

אני חושב את עצמי להומאניסט. אני מאמין שהאדם הוא ערך עליון, וכי חירות
האדם היא מטרה אטלנטית נשגבת. אבל אני מקבל גם את העובדה שהאדם הוא יצור
חברתי. ערכים חברתיים עברו אלינו מדור־דורות, כמורשת תרבותית. ייתכן מאוד
שהם מעוגנים באינסטינקטים ביולוגיים, שעברו אלינו בירושה מאבות קדומים עוד
יותר, ממישפחות הקופים. הם נולדו, אישם בערפילי העבר, כצורך של הגנה
הדדית וסעד הדדי, צורך של שבט שרק מיסגרתו איפשרה לכל חבריו מידה של ביטחון
גופני וכלכלי.

הדילמה של האדם המודרני היא איך ליישב את שני הצרכים —
הצורך העיוני בחירות אישית, שתאפשר לכל אדם לפתח את עצמו
על־פי מירב יכולתו ועל־פי רצונו החופשי, והצורך לכונן מיסגרת משור
תפת שתאפשר לנו להיות עד פני כדור־הארץ בצמיפות גוברת והולכת,
מול פני סכנה של השמדה גרעינית.

איך אפשר לנהוג בעריו בלי חוק־תנועה? איך אפשר לבלום דחפים של תוקפנות,
אישית ולאומית לא צבא ומישטרה?

הצורך האגואיסטי של הפרט מחייב אירגון חברתי יעיל. אבל יש למנוע את
השתלטות המכשירים החברתיים על הפרט, את הפיכת המישטר החברתי לסרטן
המכלה את התאים הבריאים של הגוף. זוהי דילמה ישנה, עתיקה כימי החברה האנו
שית, אך מסוכנת ומסובכת בימינו יותר מאשר אי־פעם. אינני מאמין שיש לה פיי
תרון פשוט.

זהו ניגוד טבעי, קיטוב היוצר מתח פורה.

רבים מדבריו של קרוי היו קרובים ללבי, כשם שרבים מן הדברים שאמרתיו בעיתון
ובכנסת היו, לדבריו, קרובים לליבו. היינו קרובים זה לזה בניתוח מהותו של המישטר
הקיים בארץ, ובשאפה לחירות האדם מכבלים. אולם לא יכולתי לקבל את הפיכת
האגואיזם גורם חיובי עליון, מקור בילעדי של קידמה ושיחרור.

בוודאי לא יכולתי לקבל את שליית הצורך באירגון סוציאלי דמק
החגנה עד החלשים. צדק סוציאלי נראה לי כאדיאל לא פחות חשוב
מאשר החירות האישית, והסתירה אינה נראית לי כניגוד טופאלי.

שאל בדרך לדמשק

ירקתי כמה הערות ספקניות מסוג זה, אך לא רציתי לקטוע את שטף דיבורו של
קרוי. ביקשתי להבין, קודם כל, את בשורתו ואת אישיותו. האם הוא נביא חדש?
מיסד דת חדשה? נושא בשורה ישראלית או אוניברסלית?
כך הגענו אל איין ראנד.

אני מודה שעד לאותו רגע התייחסתי אל אישיותה של סופרת זו בזלזול מסויים.
אומנם, התלחכתי כמו כולם מן הסרט כמעין המתגבר, שראיתיו כנער בקולנוע מוגרבי,
הודחתי במשך כמה דקות עם גארי קופר, שעמד בבית־המישפט והטיח בפני השופט
טים, כי זכויות הריבונות אינן לפוצץ שיכון שניבנה על פי תוכניתו. אך תוך זיוף
עיקרי התוכנית. (כמה פעמים, מאז, גבר בי הרצון לקחת מיטען־חבלה ולפוצץ שיכון
גנים מכווערים ההורסים את גוף־הארץ, ובמיוחד את גוף ירושלים?)

אבל הספר כמעין המתגבר נראה לי תמיד ילדותי. בימים ההם של "שוביניזם
גברי" אפילו סברתי (תסלחי לי, אלהים!) כי זהו ספר "נשי". זכורני שבעבור שנים,
כאשר גילה לי פעם שמואל תמיר שהוא מעריץ גדול של הספר, הודעזעתי.

את מרד הנפילים לא קראתי כלל. ניסיתי, בחיי שניסיתי, אבל הספר ניראה לי
נפוח. וגם קצת פשטני.

עתה נסתבר לי כי זהו הספר שפקח את עיניו של קרוי, בהיותו נער.
פינחס שדה מספר באחד מספריו כיצד עלה על סולם של ספרייה בקיבוץ, פתח
באקראי את ספרו של פרידריך ניטשה כה אמר זאראטוסטרה, ונשאר עומד על הסולם
מרוחק במשך שעות ארוכות. קרוי מספר שהתחיל לקרוא את מרד הנפילים באוטובוס,
ולא יכול היה לנתק את עצמו. אילו המשיך האוטובוס לנסוע, בוודאי היה מגיע לדמשק,
כמו רב יהודי בשם שאול, לפני 1900 שנה, שהיה בדרך לדמשק כדי להילחם במאמיני
ישוע, נתקף בדרך על־ידי רוח הקודש, והגיע לדמשק כפאלוס, מפני הנצרות.

שאו־פאול הפיץ את תורתו של ישוע. מוחמד היה שליח אללה.
משה קרוי הוא שליחה, ממשיך־דרך ומרחיב תורתה של איין ראנד.
לפני שנפרדנו באותו יום, הוחלפו שתי הבטחות. אני הבטחתי לקרוא את נאומ
של גאלט במרד הנפילים, שהוא תמצית תורתה של ראנד. הוא הבטיח להמציא לי
תמצית של מצע פוליטי, שעליו הוא מציע לי לבנות תנועה פוליטית גדולה לשיחרור
האדם בישראל.

הוא קיים את הבטחתו. הנוסח הגיע אלי כעבור כמה ימים, בדואר רשום (ראה
מיסגרת). ואילו אני הפרתי, לבושת, את הבטחתי. אמנם ביקשתי מירידה להשאל
לי את הספר, לקחתי אותו הביתה, הנחתי אותו בראש הערימה של "ספרים שצרי
כים לקרוא", אך הספר הרתיע אותי עד היום.

אין מקום בביצה

קרוי הוא אדם שמצא את תורת־החיים כולה, ויש לו הכישרון לנסח את הבשורה
בצורה פשוטה, דרמאטית וכובשת.

חוקר בשם אריק הומר ניסה פעם להרכיב את התכונות ההופכות אדם לקנאי
(או "מאמין אמיתי", כדבריו). הוא ניסה להוכיח שקנאי כל האמונות וכל התנועות
קורצו מאותו חומר בדיוק. אך מיקרה הוא אם פלוני הוא בולשביק או נאצי, ציוני
או אנטישמי, קנאי־פיליסטי או קנאי־קומוניסטי. הטיפוס הוא אותו טיפוס.

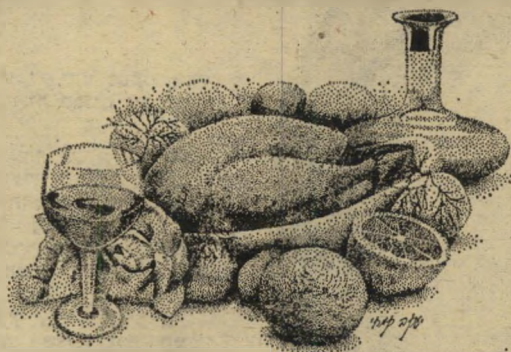
הופר היה בוודאי מוצא עניין רב במשה קרוי. הנה כל התכונות האפשריות:
שינאה לזהות לאם, שהיא כנראה אשה דומיננטית. וילול באב, שהוא עסקן מימסדי
מובהק. קומה נמוכה (1.61), שנשעה בליבו את הצורך להוכיח את עצמו ולחפש אידיאל
גברי מוגזם.

אבל האם זה באמת חשוב? האם חשוב מה היו המניעים החבויים שדחפו את קרוי
להפוך קנאי אינטלקטואלי, לחפש לעצמו "איום" חדש (תורתה של איין ראנד קרוייה
אובייקטיביזם)?

חשוב שהנה אדם בעל כושר כתיב־ריג, שיכול היה להכות גלים
אינטלקטואליים, לעורר פערות, לשבור את השאננות המחשבתית של
אנשים, להעמיד במיבחהן מחדש מוסכמות ושיגרות, להפירות במישורן
או בעקיפין את המחשבה של פלוני.

צר לי שלאדם כזה לא נמצא מקום במסדות־הרוח שלנו.

אמקור מגלה לך סודות המטבח הצרפתי

סוד שני arthur martin

בישול טוב פירושו גם מטבח נוח שנעים להמצא בו.

מדיח כלים "ארתור מרטן" -

מונע הצטברות של כלים בכיור ומאפשר
לכל המשפחה לשבת בשקט אחרי
הארוחה ולהנות מהקפה (כולל בעלך -
"מדיח הכלים" הקבוע של המשפחה...)

וכדי שתוכלי לשבת בסלון בלי להריח
מה מתבשל במטבח שלך (או של שכנתך ממול...) [
תכננו עבורך קולט אדים משוכלל
המטהר את אויר הדיה, מגן על ראותך
ושומר את הקירות והרהיטים נקיים
ובלתי מוכתמים.

סוד ראשון arthur martin ידע

אוכל טוב מתחיל בתנור טוב.

לכן עשינו את כל הדרך לצרפת
אל "ארתור מרטן" - יצרן התנורים המעולה,
הגדול ביותר בצרפת -
שאמקור קשורה עמו בקשרי ידע.

התוצאה - תנורי בישול מפוארים

4020, 4010, 4000 ותנור קומפקטי חדש
3000 - המיוצרים בידע ובעיצוב של "ארתור מרטן"
עם הנסיון של אמקור והשרות של אמפא.

חידוש נוסף - Continuous Self Cleaning

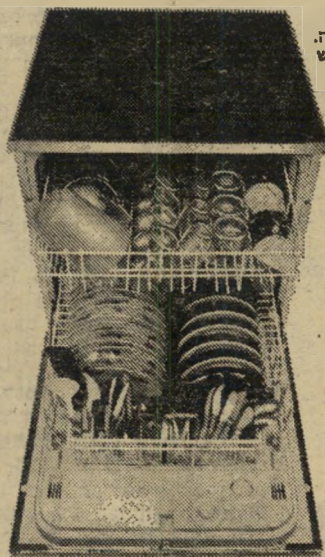
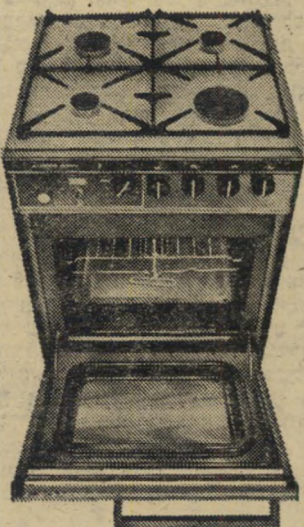
מתקן ניקוי עצמי של תא האפיה -
המקובל בתנורי האפיה הצרפתיים.

קולט אדים

מערכת סינון כפולה.
שטח סינון רחב.
מפוח רב עוצמה
בשתי מהירויות.
פעולה שקטה.
תאורה בגוף המכשיר.
מששל נמוך.
התקנה פשוטה
בעזרת 4 ברגים.
בצבעי לבן וחום.

תנור 3000

קומפקטי במידותיו
50x50 ס"מ.
4 מבעירי גז - עם או
בלי הצתה אוטומטית.
תא חשמלי לאפיה
ולגריל.
תרמוסטט לויסות החום.
קוצב זמן אוטומטי.
מנוע חשמלי
לגריל מסתובב.
בידוד מעולה.
חסכון בחשמל ועוד...

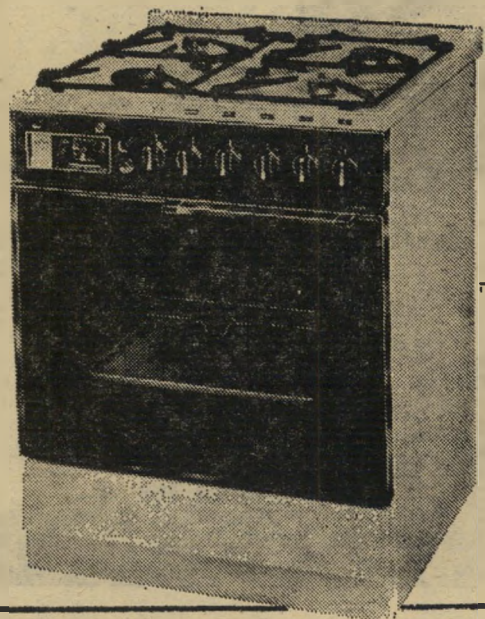

מדיח כלים

7 תוכניות הדחה
ושטיפה.
קיבולת של 20 מערכות
כלי אוכל מלאות.
אפשרות להוספת
כלים תוך כדי הדחה.
מרכז מים המתחדש
אוטומטית.
סלסולת כלים נעות
על מסילות
טלסקופיות.
משטח פורמייקה
עליון.

תנור 4010

4 מבעירי גז
עם הצתה אוטומטית.
תא אפיה ענק.
מערכת נורות בקרה.
קוצב זמן חשמלי.
ארובה לאורור
תא האפיה.
דלת זכוכית פנורמית.
מגירה תחתונה
לאחסון, ועוד...
להשיג גם בצבע חום
בלעדי לאמקור
Continuous Self Cleaning
תהליך הניקוי נעשה
תוך כדי אפיה -
יעיל, מהיר וחשכוני.
היחיד מתוצרת הארץ;
4 הדפנות וגב תא האפיה
מצופים בציפוי מיוחד.
להשלמת הניקוי
די בניגוב התא
במטלית לחה.

סוד שלישי Côtes D'agneau Sautées

ועם מטבח מושלם שכזה - שיא השכלול, הנוחות והעיצוב - את רשאית גללות סוד נוסף

מהמטבח הצרפתי - צלעות כבש מטגונות

יבשי היטב את הצלעות בניר סופג. המליחי ופלפלי משני הצדדים.
חממי על אש גדולה את המרגרינה במחבת עמוק ורחב (עד אשר
טיפת מים שתותז פנימה תתאדה מיד) טגני את הצלעות 3 עד
4 דקות מכל צד, כפי שמקובל במטבח הצרפתי (או עד שמוכן
לטעמך). הגישי מיד על צלחת מחוממת, בתוספת תפוחי אדמה
אפויים.

ל-4 מנות:

8 צלעות כבש - במשקל של כ-120-150 ג'
ובעובי של כ-2 1/2 ס"מ ביא

מלח

פלפל שחור, טחון טרי

1/4 כוס מרגרינה.

המפיצים:
אמפא
וסוחרים מורשים

אמקור

תקציב הביטחון הפך אויב ממדרגה ראשונה לביטחונה של מדינת ישראל

העכבישה

הטבע הקרויות משרדי-ממשלה, מפני שכל פינה בהם שייכת לדוכס זה או אחר של המישטר הפיאודלי. מי שפוזר לריב עם אביר קטן או ריזן חלוש — איך יעזר להתייצב מול הנסיך?

פעם היה הביטחון פר קדוש, מי שמצא בו רבב כלשהו היה לא רק בוגד, אלא גם כופר. בינתיים נחשפו כמה יסודות מיוזרים של מערכת זו — ונסתבר שהם רחוקים מקדושה.

מערכת הביטחון העשירה בשנים האחרונות מעמד שלם של פאראוויזם, שמצצו בהנאה את דם המדינה, בעודם מתיימרים להגן עליה. היא חיפשה על מרוויחי-מלחמה. היא העשירה קבלני-עפר. היא נתנה את ידה להעלמות מס המגיעות למיליארדים. היא חילקה ביד רחבה עמלות לסוחרים-נשק, שהפיקו הון מן חקרבות שבהם נפלו מיטב הבנים. היא הוציאה מיכרזים כוזבים לטובתם של פרו-טקציונרים. היא הפכה כמחשבה מפקידה וקצינה למיל-יוגרים, למחרת פרישתם.

בקיצור: מערכת זו אינה מפגרת כלל במי ריח הגדול על אליפויות השחיתות.

במשך שבע שנים ניצח על מערכת זו אדם שנהג בה כוונת מיוחית בתקופת אף-לילה-לילה, אדם שסימל בעצמו את אובדן כל אמות-המידה, נביא חיי המותרות. מפרה-חוקים בפרה-סיה, שודר עתיקות וסוחר ביגלאומי. מאז לא חל שום שינוי.

כאשר שחיתות באת שורפת במנגנון קטן, בשולי המימסד, הרי זה דבר חמור. אבל כאשר היא קיימת במנגנון הכולל כמעט שדיש מן התוצר הלאומי — שדיש מפר עמלו שר כל

אתה, לוי אשכול, אתה שביקשת כביכול „חצי קפה, חצי תה“.

המיסים, האבטלה והאינסולציה גביהם יסכי נא את ביטחון המדינה. שדושתם יתרוס את המורא, יגבירו את הפער המפוכן, וישכרו את התשתית הכלכלית היצרנית, שהיא הכספים האמיתיים של ביטחון המדינה.

ערב מידחמת יוסי-הכיסורים הכריז אריק שרון, אז אלוף-מיל. טרי לגמרי, שאפשר לחוריד מיליארד ליי רות מתקציב-הביטחון דאו (6 מיליארד), מבלי לגרום נזק כלשהו למאמץ הביטחוני.

(אמרתי פעמים רבות דברים דומים בכנסת, אבל אני רק רב-טמיל. וגם עוכרי-ישראל.)

אחרי המלחמה נכנס אריק שרון לכנסת, הופקד על ועדת-המישנה האחראית לתקציב-הביטחון, והחל מקצץ על ימין ועל שמאל. הוא אמר שוב ושוב, ולא-ידווקא בלחש, שאפשר להוריד מתקציב-הביטחון סכומי-עתק, ותוך כדי כך לעשות טובה גדולה לצה"ל.

לא היה נעים לשמוע מילים כאלו מפיו של אלוף מהולל. לא היה נעים לראשי מערכת-הביטחון לבוא לכנסת

באחד מסוגי העכבישים, קיימים יחסי-אהבה מיו חדים במינם. בעוד הזכר מזדווג עם רעייתו, מת חילה זו לאכול אותו. בתום המלאכה היא בולעת את שרידיו, מבלי להשאיר ממנו זכר.

תקציב-הביטחון מזכיר עכבישה טורפת זו. הוא נועד לחגן על המדינה, ותוך כדי כך הוא אוכל אותה.

בשנת 1965 התקיימה מדינת-ישראל מאחורי גביו לות „אומללים“ ו„מסוכנים“ תל-אביב ונתניה חיו בטוחות תותחי האויב. לא היה עומק איסטרטגי, לא היו גבולות ביטחון.

באותה שנה הגיע תקציב-הביטחון לסכום של 971 מיליון לירות, שהיוה רק 9.5% מן התוצר הלאומי תגולי מ, ופחות מרבע מכל תקציב-המדינה.

בכסף זה הוכן אותו צבא מופאר שהבים שדושה צבאות ערבים תוך שישה ימים, שכבש שפחים עצומים מדרום, ממזרח ומצפון, ושהדחים את העורם כולו כבושרו.

שרה-הביטחון האחראי היה אותו גמגמן, לוי אשכול, עכשיו יושבים אנתנו מאחורי „גבולות-ביטחון אי דיאלים“. אנו אווזים במיצרי המיתלה והגידי בדרום, בנסט של אברודיים ובמרחב שארם-אל-שייך. נהרהירדן מבטיח את מערך-הביטחון במזרח, ותילי קונייטרה את רמת-הגולן בצפון. יש עומק איסטרטגי, וכל טוב. השנה מגיע תקציב-הביטחון ל-22 מיליארד לירות, שהם 29.5% מן התוצר הלאומי הגדול מ, וכמעט 40% מתקציב-המדינה.

תוך עשר חשנים גדל התקציב, בסכומים מוחלטים, פי-22 — בעוד התוצר הלאומי גדל רק פי 7. חלקו של תקציב-הביטחון בתוצר הלאומי גדל פי-31.5. (התקציב האמיתי לביטחון גדול הרבה יותר, מכיוון שסעיפים ביטחוניים רבים משולבים במישורים האחרים.) בעיצומה של עלייה מסחררת זו, ספג צה"ל בפעם הראשונה מפלה בשדה-הקרב.

למראית-עין, ניתן היה להסיק ממיספרים יבשים אלה מסקנה פשוטה: אין כל קשר בין תקציב-הביטחון לבין ביי טחון-המדינה.

וזוהי מסקנה מפתת. היא עולה בקנה אחד עם מימצאי של הפרופסור גורתקוט פארקינסון, שהמציא את „חוק פארקינסון“. אותו היסטוריון שופע-הומור גילה, בין השאר, שתקציב חיל-הים הבריטי גדל בהתמדה, ככל שהתמעט מיספר אוניותיו. בריטניה חדלה לשלוט על פני הגלים, אך הפקידים השתלטו על ורם הכסף.

אופטימיסט יכול, עליכן, לתאמין, כי הקשר בין הביי טחון ובין התקציב פשוט נוחק. גדולו של תקציב-הביי טחון אינו קובע את כושר-הביטחון, לטובה או לרעה.

יש קשר בין תקציב-הביטחון ובין הביי טחון — והוא כולו שרירי.

ככל שגדל תקציב-הביטחון, כן קטן הביטחון. תקציב-הביטחון הפך אויב ממדרגה-ראשו נה לביטחון המדינה. הוא מסכן את המדינה יותר מצבאות-ערב. אויבו ישראל יכולים לפי מוך על תקציב-הביטחון שיעשה את מלאכתם.

תקציב המיפדצתי של ממשלת רבין — כל תגר דרה מתונה יותר היתה חוטאת לאמת — בנוי כולו סביב תקציב-הביטחון.

למעשה יש כאן שני תקציבים: תקציב מדינת-ישראל, המגיע ל-34 מיליארד, ותקציב מישור-הביטחון, המגיע ל-22 מיליארד.

כאשר נסתבר לאותו עסקן אומלל ואובד-עצות, יהושע רבינוביץ, שאין כל סיכוי לכסות סכומים כאלה, הוא עשה ניסיון קלוש להקטין את תקציב-הביטחון. אולטימטום פשוט ומוחץ של שר-הביטחון, שם קץ למחשבה הצופה זו. יצחק רבין תלוי בחסדיו של שר-הביטחון. פרו. לא עקב בדעתו לחמרות את פיו.

מכאן הצורך להעלות את המיסים שוב, לפתוח את הסכר בפני הורם העכור של האבטלה — זרם העלול בכל רגע להפוך למבול שאינו ניתן לעצירה. רבין לא נועד להשאיר גירעון בתקציב, להדפיס כסף נוסף, להגביר את האינפלציה ולרושש את העניים. השבוע התנדדה הממשלה כעלה נידף בין שתי אל-טורנטיבות אלה, ובחרה לבסוף קצת מזה וקצת מזה. (היכן

שר-הביטחון: לא ינום ולא יישן שומר תקציב ישראל

אחר מאיתנו, 40% מכד לירה שחממשה פרי חטת מאיתנו במישור ובקטיון — חרי זו סכנה לאומית, סכנה לביטחון-המדינה.

לפני תשע שנים הצעתי בכנסת לחוריד מיליארד לירות מתקציב המדינה, שהגיע אז ל-5 מיליארד. ההצעה נתקבלה בכנסת בלעג, והעיתונות ראתה בה תער לול פרלמנטרי. דוברי המימסד הגדירו אותה כמדגוגיה ביום ברור שזה היה מיספר מתק מדוי.

עכשיו מדובר על העלמות-מס בסכום של 8 עד 15 מיליארד לירות בשנה, בחסות הממשלה ובעזרתה. פרשות השחיתות והביזבז המתגלגלות ברבים מגיעות למיליארדים — ואיש אינו מסוגל אף לנחש את ממדי הפרשות שאינן מתגלות.

אין שמץ של ספק ששנית ביום לחוריד חמור שח עד עשרה מיליארד לירות מתקציב-המדינה מבלי לפגוע אף בשירות חיוכי אחד — רק עידיי ביעור נגע הפאראזיטיות המיפדגתיות והאישיות, סיווך הפרוטקציונרים, חיסול חביו כוז וחוסר-היעילות. לשם כך דרושים רק רצון טוב, מנחיות, כושר-החלטה — ופריוויוזם.

אני משוכנע לחלוטין שאילו עמד בראש מערכת הביטחון מנהיג המחונן בתכונות אלה, היה מקצץ בלא-רחמנות שניים-שלושה מיליארדים מתקציב-הביטחון, כשם שמדריך טוב מוריד קילוגרמים של שומן מגופו של טירון מפותל. הדבר היה מגביר את הכושר הגופני והנפשי של המערכת הצריכה להגן על חיינו.

התקציב החדש אינו מוכיח רק שאין ממי שנה לישראל, ושהמערכת הממלכתית מזהה אינה מתפקדת. למי שחרד לענייני הביטחון, הוא מוכיח גם שהרפורמה הגדולה במערכת הביטחון רחוקה מאוד.

יו"ר אלרודי
הלוואה לרכב

בחודש נובמבר 1974 פירסם מנכ"ל חברת עמידר בעיתון החברה קול"קורא לעובדיה, שעיקרו הצורך בהידוק הביקורת הפנימית על כספי החברה. קול"קורא זה, הנראה כיום כלעגלרש, כלל גם את הקביעה כי הביקורת הפנימית צריכה למנוע מצבים שעליהם נאמר בארמית "לא עכברא גנב אלא חורא גנב" וב"עברית צחה: "לא העכבר גנב אלא ה"חור", או — הפירצה קוראת לגנב.

בחנינה של נעשה בחברת-ענק זו, ש"הוקמה ב-1949 לטיפול בדירות עולים, מראה כי לא רק היתה כאן פירצה גדולה ביותר, אלא ראשי החברה עשו יד-אחת כדי לחפות ולשטש את הגניבה הגדולה, המזכירה בטכניקה המבריקה שלה מעשיו של אשף-כספים דומה: מיכאל צור.

העכבר של עמידר

ופרשת ההפקדות הוואדוציות שעשה ב"כספי החברה לישראל, צים ובתי-הזיקוק. ההבדל הקטן — מיכאל צור היה בנעוריו מראשי צעירי המיזרח ואילו גיבור פרשת עמידר, חשביה-חברה, צבי כץ, הוא מעסקני אגודת-ישראל דווקא.

הרצון לחפות ולשטש נבע, בין השאר, מן הכוונה למנוע חשיפת פרשייה המאיימת על כיסאות כל ראשי החברה.

שכן, לפחות מאז תחילת 1970 עושה כץ בכספי, "עמידר" ככתור שדו, הרוויח באופן בלתי-חוקי ועל-ידי גניבת כספי החברה לפי חוקת שנושה מיליוני לירות — לפי דיווח-שבון מיוחד שהכין מנכ"ל החברה, אלברט לוי, ליושבי-ראש מועצת-המנהלים צבי אלרודי.

גניבת

מילוה-ביטחון

יתכן כי הרצון לחפות מובן גם מקטעים מעדויות המעורבים בפרשה. אלה הצהירו, בחקירת מיישי טרה, כי חלק מן הכספים נועד למימון מיפגות. יש להניח כי ה"מישטרה עושה כל שבידה כדי לכרר אם אומנם זרמו הכספים למימון מיפגות כלשהן. אבל מה שברור כבר עכשיו הוא, כי כאשר

אישים

האיש שלא קרא

לו אליעזר

הוא גורש ממפא"י

בגלל וילה — ומצא

לו בית חדש

בימון הקיצוני

הקאריירה של אליעזר ליבנה נראתה מובטחת, כאשר קמה מדינת-ישראל. הוא נימנה עם השורה השנייה של עסקני מפא"י, שמו היה קשור ביוכרונות ההגנה (שאת ביטאונה הפוליטי, אשנב, ערך

ומאבירודיים, השמיע יצחק רבין מליצות רמות על הסירוב המוחלט להחזיר שטחים בגולן, אף במיסגרת הסכמ-שלום. הדבר הזכיר את אימרתו הרתי-האסון של משה דיין לפני מלחמת יום-הכיפורים, ש"שארם-אלישיך חשובה יותר מאשר השלום.

הדבר הסך כימעט לפארה כאשר הוחקף נשיא סוריה עלי-די יריביו בבג"דאד, על שהכריז לראשונה על נכונות סוריה לחתום על שלום רשמי עם ישראל. היתה זאת הכרזה מהפכנית — אך ממשתל-ישראל הלחוצה נאלצה להתעלם ממנה לחלוטין, מחשש פן תרגיז את הניצים בישראל הרוצים בסיפוח הגולן.

בטווח הקצר זוהי דרך של זיגזגים, בטווח הארוך זוהי דרך המסתובבת במעגלים, ושאינה מובילה לשום מקום.

אליעזר ליבנה (משמאל, עם ח"כ שמיר בוועידת תרות) מג'עדן למידבר

במשך שנים) והוא נבחר לכנסת. לפתע נגמר הכל. כעילה לכך שימשה פרשה, הנראית כיום מגוחכת. ליבנה בנה לעצמו וילה דו-קומיתית יפה בפרבר ירושלמי שנקרא אז בית-מזמיל, וכיום קריית-יובל. לפי הסטנדרטים של אז, היתה זו וילה מפוארת. במפא"י של אז, היתה זו שערורייה. ראשי המפלגה נזעקו. ליבנה נקרא ל"בירור וטען שבתור איש-דוח, שעיסוקו בכתיבה, הוא זקוק לסביבה נאותה ול"חדרי-עבודה נוחים. הפוריסטים של המיס"לגה זעקו-חמס. ליבנה הוצא מן המפלגה ויצא למידבר הפוליטי.

משה שרת רשם ביומנו, למראה הבית, שהווילה של דוד הכהן על הכרמל יפה יותר. רוב מקטרגיו של ליבנה גרים כיום בוולות, שהן מפוארות הרבה יותר מזו של ליבנה, ושניבנו על-החשבון הציבורי. אבל בימים ההם שלטה הצביעות בכיפה. ליבנה נדד לשימון הפוליטי.

שנור ואומרים לא קל היה לעסקן, שגורש מג'עדן, למצוא מולדת פוליטית חדשה. מה גם שלא היה אהוד, אישית. אמר אחד ממכריו: "כל עסקן נקרא בין חבריו בשמו הפרטי. אבל אין איש הקורא לליבנה בשם אליעזר."

אף שליבנה (מקורם: ליבנשטיין) היה בעבר סוציאליסט קיצוני, נודע בשנות ה-40 בקרב הימין בארץ כ"איש שלנו במפא"י. כל מי שביקש מתווך בין מפא"י והרביזיוניסטים, פנה אליו. כאשר וולפ-גאנג פון-וייל, המנהיג הרביזיוניסטי, ביקש בימי מלחמת-העולם השנייה לארגן מהפכה מזוינת, במטרה מוצהרת להקים בארץ דומיניון יהודי עצמאי תחת הכתר הבריטי, פנה אל ליבנה.

עם פרישתו ממפא"י חיפש ליבנה עניין ציבורי לענות בו. הוא מצא נרשא: "מדרי-ניות השנור" שבה ראה אם כל חטאת. מעל עמודי כתבי-העת בטרם, שהיה שייך לו, ניהל מלחמת-חורמה נגד המגביות ונגד המדיניות הכלכלית השלטת, בתבעו (המשך בעמוד 19)

העם

הדרך העקלקלה

אל שום מקום

איך להקים התנחלות

ודגורש מתנחלים

בעת ובעונה אחת

זה הזכיר שוב את הסיפור על הנערה, שצעקה במיקלט החשך: "היי, תוריד את היד! לא אתה, אתה!"

ממשלת רבין החליטה להקים עיר ב"מעלה-אדומים, בדרך ליריחו. השבוע, כא"שר קבוצה פרטיזנית ניסתה להתנחל שם, גורשה בכוח.

מוקש בדרך. היה זה רק קטע נוסף בדרך הוויג-ג של הממשלה, שנועדה בע"י קר לשמור על עצם קיומה.

כדי לחק את הממשלה הרעועה, הוכנסו לתוכה עסקני המפד"ל. כדי לפייס את שותרי-הסיפוח הדתיים, הבטיחה הממשלה למפד"ל התנחלות במעלה-אדומים. היה ברור לה, כמובן, שבכך היא מניחה מוקש נוסף בדרך לשלום.

ייתכן שהממשלה סברה כי איש לא יתבע ממנה לפרוע את השטר. אולם בינ"תיים כבר הוצאו עשרות מיליוני לירות על פרויקט מיותר זה — והיה צורך לגזול אותן מניצרכי-הסעד ומילדי בית-הספר. וכאשר היה נדמה לקנאים הדתיים כי התנחלות מתמהמהת, יזמו השבוע את המיבצע ההפגנתי.

הדבר בא בדיוק בשעה שהממשלה מג"סה, כימעט בקדחתנות, לשנות את התד"מית הנוקשה של ישראל בעולם, הגורמת לאובדן שארית ידידיה והמסכנת את המשך זרם הסעד האמריקאי אליה. בעוד שיגאל אלון השמיע בגרמניה מליצות ריקות אך פייסניות על "יישות פלסטינית", תוכנן בארץ המיבצע שהזכיר לעולם כי ישראל היא מדינה נחלית, המבקשת ל"ספח אל עצמה את השטחים המוחזקים.

ציר ירושלים-בגדאד. דרך הוויג-ג עברה גם בשטחים אחרים. בעודו מתכוון לביקורו הבא של הנרי קסינג'ר, שנועד לכפות על ישראל נסיגה מן המיצרים

אם אין תורה, אין קמח

מכספי הגניבות ב"עמידר" לקופות הסמויות של המפלגות?

גיובר כץ
מתנות לכולם

סכומי-ענק בשיקים על שמות עובדי חב"ר או שמות פיקטיביים, תוך זיוף חתי-מותיהם של מקבלי השיק. החשבון שלו בברוקלינס נפתח במארס 1970, ונסגר ב-24 בדצמבר 1974. החשבון בבנק המזרחי נפתח בדצמבר 1971, ונסגר ב-31 בדצמבר 1974. החשבון העיקרי, בבנק איגוד ברמתיגן, נפתח במאי 1972.

הדיווח שבן של אלברט לוי, החשוד בנטייה להקטנת-מימדים, מספר כי כץ היה נוהג לעכב אצלו שיקים שונים שהוציאו על-ידי עמידר לפקודת גורמים שונים. בעיקר בנק טפחות. הוא היה מעכב את השיקים לתקופות שונות, מכמה ימים ועד כמה חודשים.

כאשר הוציאה עמידר את השיק לפקודת טפחות, הוא נרשם בסיפרי החברה כדף וכדין, אך פשוט לא נשלח לטפחות. כך פתח חשבוניות בשלושה בנקים (זה מה שנודע עד כה): בנק איגוד ברמתיגן, בנק המזרחי בבית הדרדפנה בתל-אביב, וברקליס-דיסקונט ביפו. את השיקים ש-עכב היה מכניס לחשבוניות הללו, שהיו על שמו. הוראות הפקדה אלו הוצאו על-ידו בטלפון, או באמצעות טפסים מיוחדים שזיף.

הם גיראו כטפסי-הפקדה הרגילים של עמידר, אך במקום מיספר החשבון של החברה, צוינו בטופס מיספר החשבון ה"פרטי" של כץ.

אילו פנה בנק טפחות בשאלה מדוע לא הגיע התשלום, היתה התשובה באה מקץ, כממנה על התשלומים. הוא היה מרגיש את טפחות, מספר כי הכל יסודי תוך כמה ימים. אבל האמת המרה היא כי לאיש במסודות

מנכ"ל לוי
עצימת עין

פורסמו בהעולם הזה כבר כמה פעמים, החל מחודש יוני 1974. בנובמבר 1974 אף פורסמה בעיתון ידיעה נרחבת, עם צילום של אלדורטי, הקוראת לו למסור את הפרשה לבדיקת המיטרה. בתחילת חודש דצמבר החל ידיעות אחרונות מפרסם בהתמדה את הפרשה (מאת כתבו אריה אברני), וב-14 בדצמבר 1974 הושעה צבי כץ מתפקידו. הועבר לתפקיד אחר לאחר שהתגלה כי זויפה חתימה בהוראה שניתנה לבנק להעביר שלושה מיליון לירות מכספי עמידר לעיריית תל-אביב. אך יבוא אלברט לוי לקום ולהצהיר כי דראשונה נודע לו על הפרשה רק בסוף ינואר? את מי הוא מקווה עדיין לרמות?

דוגמה שנייה. בדיווח שבן שלו אין אלברט לוי אפילו רומז על הפרשה שבה ניכה צבי כץ ממשכורות העובדים, משך שנה, תרומות למילוח-ביטחון, ובמקום להעביר את הכסף לבנק-ישראל, השקיע אותו כפיקדון לזמן קצוב בבנק. אחרי שהעניין התגלה (מעל דפי העולם הזה) התערב ועדה-עובדים, כדי להשחית את הפרשה, וצבי כץ השלים מכספו שלו 30 אלף לירות, כדי שהעובדים יוכלו לקבל מבנק ישראל תעודות מילוח-ביטחון ב"שער המדד שהיה בתוקף עת ניכה את הכספים ממשכורותיהם.

ועדה-עובדים נהנה מצבי כץ. כמזוה, עוד 130 עובדים בכירים בחברה, כולל צבי אלדורטי, כל אלה קיבלו מצבי כץ הלוואות בסכום כולל המחקרב ל-800 אלף לירות. 40 עובדים קיבלו ממנו הלוואות גמילות-חסד, בריבית של 10% בלבד לארבע שנים, במאות אלפי לירות (לא ידוע הסכום המדויק שניתן). בידי כץ נמצאו שיקים של תשלומים על חשבון החזרת הלוואות אלו, ב-180 אלף לירות. היו גם הלוואות לרכישת רכב במיליון לירות, שכן נתן למנהלי החברה ולעובדיה הבכירים בריבית של 6% בלבד.

איש ממקבלי החלוואות לא שאף כיצר הצליח כץ לחשיג כפי שים ב-6%, למשל. לכל בררדת ברור, כי אם מישחו נותן לחת"ה, "עמידר" כספים בזה, כי "חסר" יש לחניה כי כץ מפצה אותו בצורה אחרת.

נמסר למנהלי הבנקים המעורבים כי מדובר במימון מיפלגות, היה חדרר לגביהם כחמשר של זיוף צ'קים ותרגילי הפקדות מעוררי חשדות בכל עסק מוצרי. אך כי שמדובר במימון מיפלגות, ברור כי העניין לא חוקי וזכן כשר וטוב. הגה, למשל, מסר מנכ"ל החברה אלברט לוי בכתב לצבי אלדורטי, יו"ר מועצת המנהלים, דיווחשון ששימש בסיס להצרת שריהשיכון אברהם עופר בפני חברי ועדת-הכספים של הכנסת. אלברט לוי כתב, כי כל הפרשה הובאה לידיעתו לראשונה ב-28 בינואר 1975, על-ידי חיים טל. על סמך דיווח זה חולקו אחר-כך שבחים לטל, על שהוא היה זה שגילה את העניין לראשונה.

פרשת הלוואות כספי עמידר לעיריית תל-אביב, באמצעות המתווך ראובן שמיע,

דבר המנכ"ל הידוק המבדק הכניא

ככל שהמינהל הציבורי הולך ור מסתעף, גדלה החשיבות של הידוק והביקורת הפנימית. אחי, מסימני העידן החדש הוא שהמינהל הציבורי חוזר וחובק יר תר יותר תחומים בחיי החברה והיחיד, והדברים נעשים מורכבים מבחינת השליטה עליהם. מצב עובדתי זה יכול להיות מנוצל ל-פניות צדדיות, מהן אף שליליות ר פוגעות. בהיקף הגדול והמסועף, מן הנוגע לראות את ההתרחשויות בטווח הראייה הישירה ולכן היה צורך ליצור כלים מיוחדים שבאמצעותם ניתן להתחקות ולעקוב אחר המעשה היומיומי ו-התקופתי. אחד מהם הוא הזרוע של הביקורת הפנימית.

הכללים האלה אמורים לגבי מוסדות ומפעלים רגילים, כל שכן, ביחס לחברה כשלו תחומי פעיר לותה חס רגשים ביותר, וכפי ש-הנסיון מוכיח עלולים ליצור נסיד בות, "מגרות" בבחינת פירצות וד קורצות לעיוות.

חז"ל אמרו, "לאו עכבא גנב אלא תורא" — ומכאן המסקנה ש-צריכים ליצור מסגרת יציבה ואי-תנה שתמנע היווצרותם של פריצות ופיתויים.

במציאות שלנו לובשת המסגרת הזאת צורות של הוראות ונוהלים מנושגים שיש לעדכןם בהתמדה. אולם עצם יצירת התשתית עדיין אינה ערובה להשגת המטרות ש-הונהגו ביסודה. מן ההכרח שהנור-הלים יוכבדו ויוקפד על מילויין המדויק.

הנה כן, יושם להקבא ביתר שאת הדגש על מילוי החובה הזאת וכל סטייה, חריגה או התעלמות — ולו בתום לב — תיתקל בכל החומרה. עבודתנו היא רוויית מתח ולח-צים בלתי פוסקים ולעובדים שלנו זרוש כח עמידה רב כדי להתמודד עם התפקידים המוטלים עלינו יום יום ושעה שעה. עם זאת, הנונו מ צווים לסגל לעצמנו דרכי פעולה העולים בקנה אחד ועמודים ללא סייג לנוהלים במורשים והמפור-טים וככל שנשמור על העקרונות הללו, נימנע מתופעות בלתי רצו-יות.

אלברט לוי

המיסמך המרשיע
זוהו צילום של טופס הפקדה בחשבון-חבנק של חברת "עמידר". הטופס הוכן על-ידי חשב החברה צבי כץ והוא נראה ככל טופס רישמי של החברה. החבדל חקטן: מיספר החשבון, המופיע בטופס זה, אינו החשבון הרישמי של "עמידר", אלא מיספר החשבון הפרטי של צבי כץ. לכך היו חשבוניות כאלה בחמישה בנקים שונים, בהם גילגל מאות מיליוני לירות, שהותירו לו בארבע שנים רווח נטו של 6 מיליון לפחות.

כל הצמרת הבכירה של חברת "עמידר" שיתפה פעולה עם צבי כץ ונהנתה מכספי הגניבות.

את כולם יחד יש להרחיק מן החברה - ומייד

ונסגר ב-19 בדצמבר 1974. בדיקה העלתה, כי הייתה הקבועה של כץ בשנה האחרונה בבנק איגוד, היתה בסכום של כ-5 מיליון לירות. כל הכספים הללו שמשך כץ, הביאו לו רווחים גדולים. לפי הערכתו של אלברט לוי, קיבל כץ כריכות עד הכספים ש-החזיק בחשבוניות שלו, כפי מידיון לירות.

זוהי הערכה צנועה מאד. אם לוקחים כממוצע סכום של 6 מיליון לירות למשך ארבע שנים, שאותו גילגל כץ בבנקים הללו בלבד, הרי לפי ריבית שנתית צנועה ביותר של 20%, ניתן לקבל בנקל (המשך בעמוד 26)

שכץ עיכב את הכספים שלהם, כמו טפחות או המוסד לביטוח לאומי, לא היה איכפת שהשיקים לא הגיעו בזמן. אחרי הכל, זה לא היה כספם הפרטי! כאשר החליט כץ להעביר סוף-סוף את הכסף לכתובת הנכונה, היה משנה את התאריך בכתביד, ומוסיף חותמת של עמידר ליד השינוי, והכל בא על מקומו בשלום.

בצורה כזו, קובע לוי, הצליח כץ ליצור בחשבוניות הפרטיים שלו תיקרת-הפקדות קבועה, בסכום של 4 עד 8 מיליון לירות. בכספים אלה קנה ומכר ניירות-ערך, הפי קיד חלק מהם כפיקדונות לזמן קצוב ב-ריבית גבוהה בבנקים, וכן משך מהם

השיטה של כץ

ה היתה השיטה של צבי כץ, ש-כאמור מוכיחה את פרשת מיכאל צור?

כל מילה זהב

של מנכ"ל "עמידר", אלברט לוי, בבי-טאון החברה בנובמבר 1974. המאמר קורא לחידוק הביקורת הפנימית בחב"ר, וקובע בשיאו כי, "לא עכבא גנב אלא תורא גנב" — דהיינו, לא העכבר גנב אלא חורה, פירצה קוראת לגנב. זהו בדיוק מה שקרה בחברת "עמידר".

(המשך עמוד 11)
הבינוניות המשתחצת. נגד איש כזה, בכל שטח שהוא, מתלכדות השורות. הבינוניים מתייצבים נגדו כפאלאנס יווני, כשכל אפס מגן על רעהו, ונצח האפסיות לא ישר.

הש"ב ינסה לרצוח

הצעתי לקרוי באותה שיחה לפרט את תורתו, והעמתי לרשותו את עמודי העולם הזה.

הוא סירב. הוא לא התנגד, חלילה, להפצת תורתו. להיפך, זהו אחד הפא-ראדוקסים של איש כמו קרוי, שהוא מטיף לאגואיזם עליון, אך מרגיש צורך נפשי בלתי-מוסבר לשכנע אחרים בנכונות דבריו. הכמיתה לתקשורת, הטבועה עמוק באדם (שגם היא, אולי, ירושה ביולוגית שנועדה להגן על השבט), התפרצה גם בו. קרוי הוא מיסיונר מזידה, הי זקוק לתלמידים ולהכרה חברתית, והנאלץ למצוא לכך תירוצים דחויים עדיפי תורתו הצרופה.

הוא סירב אז לפרסם, בגלל סיבה אחת: הוא היה שייך לעתודה האקדמאית. ובמיסגרת זו היה כפוף לפקודות מטכ"ל, האוטרות על חייל לפרסם את דבריו. לשוא ניסיתי לשכנעו שאין בכך כל ממש, ושגם המטכ"ל הקפדני ביותר לא יתנגד לפירסום דיעות אינטלקטואליות.

קרוי פחד. ערב צאתו ביטא את פחדו זה בצורה קיצונית, לא רק כאמתלה לירידתו מן הארץ, אלא

סופרת איין ראנד
הנפילים מורדים באוטסוריה

גם כאזהרה לעתיד. ברור לו שאני ש"ב ירדפו אחריו, יעקבו אחי ריו וינסו לחסלו, מפני שרבריו מסוכנים למישטר.

דברים מעין אלה אמר לי גם בשיחתנו. מי שמטיף לאגואיזם הצרופ, קורא למעשה לעריקה משיירות-חובה. לאית-שלום מיסים, להפתיחותים בכל השטחים. אם הוא יעשה נפשות, איך לא יגיב המישטר על איום כזה? ומכיוון שקרוי היה חזיר אמונה בעצמו ובכוחו, היה ברור לו ש"תקום תנועה גדולה על ברכי תורתו, ושוו תסכן את המישטר, ושוו יגיב ברציחתו ובדיכוי תורתו.

בתורת האגואיזם הצרופ צפונה סכנה אחרת. חמורה הרבה יותר. רבבות אנשים הדוגלים בתורת קרוי, אך שלא שמעו את שמו מעולם ושאינם יודעים כלל כי קיימת תורה כזו, היגרו כבר מן הארץ מאז קום המדינה ועד היום. מאחר שאין זו רק תופעה כמותית אלא גם איכותית, אי-אפשר כלל לאמוד את הנזק הנורא שנגרם לחברה הישראלית על-ידי הקות-דס מתמדת זו.

כל זה היה בלי קרוי. עכשיו נותנת הגירתו של קרוי תירוץ לכל מי שירצה לברוח, להשתמש מן האחריות להיאבק על דמות המדינה ולהגן על קיומה. לשמור על מתכונת הבריתית תקינה ולקשור בכלל את גורלו בגורל החברה הישראלית.

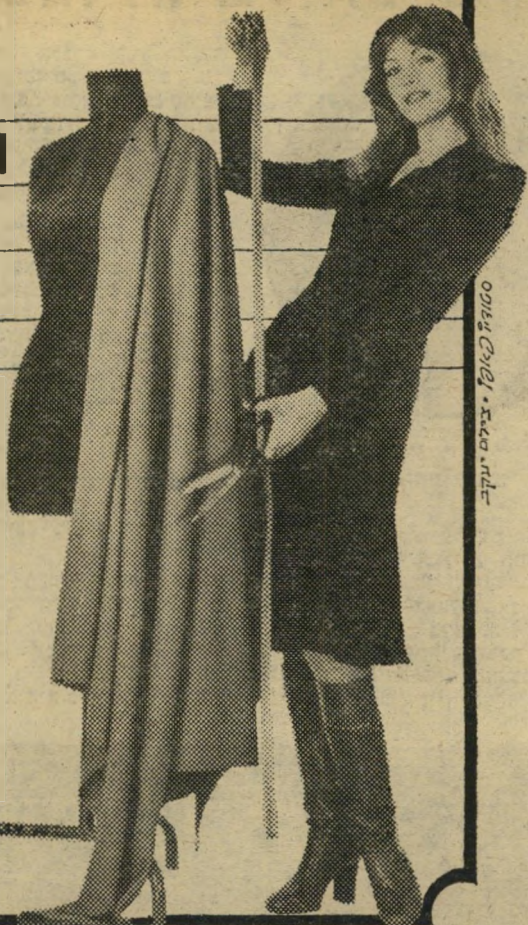
אנשים פחות כישרוניים ופחות מקוריים מקרוי ינצלו את הגירתו כתירוץ לאגור איום הגס של עצמם, מבלי לתפוס את שיטתו האינטלקטואלית המתוחכמת-משום כך איני שמח גם על הגירתו של משה קרוי. במידה שתורתו מסוכנת, היה צורך להתייחס אליה ככזו, להתווכח עימה, לנסות להפריכה. איום הגירתו הוא הפסד מחיר קרנבל לאפסיות. נכח הוא ניצחון לאפסיות.

בוגרי תיכון החלה ההרשמה לבתי המדרש לאופנה

לשנת הלימודים תשל"ו

- רשימת בתי-המדרש טלפון
1. סמינר בית יעקב, למו"ג, ירושלים, רחוב ברנדייס 10, 02-534302
 2. ביהמ"ד הממלכתי למורות למקצועות האופנה, אורט-ויצו תל-אביב, 03-57065
 3. המדרשה לאופנה ע"י בית צעירות מזרחי, תל-אביב, רח' דב הוז 16/18, 03-220188
 4. ביהמ"ד למורות מקצועיות, "אור החיים", בני ברק, רחוב עזרא 51, 03-767113

(*) פנימיה

גלית סמית • ויליט עמית

משרד החינוך והתרבות / המחלקה להכשרת עובדי הוראה. ירושלים, קרן היסוד 15

ל מ ד

5000 מילים באנגלית
תוך שבוע!!!

השיטה המהפכנית - המתודת הרדיקאלית מאשרת העשרת אוצר המילים באנגלית במהירות רבה. השיטה מבוססת על מחקר מדעי ומתיימרת לכל רמת ידע באנגלית. תוך ימים ספורים תוכל להגדיל את כושר הבנתך בשפה בצורה מדהימה ולחבוץ 5000 מילים קשות ומשובחות. השיטה כולה מוצעת לך ללימוד עצמי בביתך כולל הדרכה ותרגילים עצמיים תמורת 20 ל"י בלבד! ניתן לרכישה ישירות בחנות הספרים "א.י. בכר", רח' נגבה 29, רמת-גן. גוור ושלח

אל: "המתודה הרדיקאלית" הוראת שפות ת.ד. 28383 תל-אביב. שם ומשפחה כתובת רצ"ב סך 20 ל"י במוזמן/שיק/המחאת דואר. נא לשלוח לי את שיטת 5000 מילים תוך שבוע". הע. 5.3

נקלעת לוויכוח - ולא שכנעת!! רצית לשכנע - ולא הצלחת!! לא אחת התעוררה בך תחושת קנאה למראה יחיד סגולה המצליחים לשכנע וע"י כך רוכשים:

השפעה, ידידות, חברים, הצלחה בחיים החברתיים, בעסקים, ועוד... "אמנות השכנוע"

קובץ מאמרים שהוצא ע"י "יעוץ ומידע" מדרוך בפשטות כיצד: לרכוש ידידות והערכה • להתנהג בחברה • להצליח אצל בני המין השני • לכתוב מכתבים משכנעים • למכור את סחורתך • לשכנע בוויכוח • להסתדר עם הבוס • להתחבב על הכפופים לך • ועוד.... הקובץ בנוי משלושה חלקים:

א. אתה בחברה. ב. אתה בעבודה. ג. אתה ובני המין השני. המחיר: 20 ל"י. ניתן לרכישה ישירות בחנות הספרים "א.י. בכר", נגבה 29 ר"ג. באמצעות הדואר. גוור ושלח. אל: "יעוץ ומידע", ת.ד. 2095 רמת-גן שם ומשפחה כתובת

רצ"ב סך 20 ל"י במוזמן/שיק/המחאת דואר לפקודתכם. נא לשלוח לי את קובץ "אמנות השכנוע". הע. 5.3

זוטא חדש חזר

ויש בו עשרות אלפי זכיות מידיות בסכום כולל העולה על מיליון ל"י! הנמצאות עכשיו בל כדוכני הפיס.

מפעל הפיס

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת

ד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

המנוי
קיבלת חשבון, אנה, פרע אותו בהקדם.

מחלקת המנויים

מישרד החוץ גועש ופקידיו מאיימים בשביתה בגלל המינוי הדיפלומטי של עורך-דין ואשתו העיתונאית

מישרד החוץ בירושלים גועש ורועש בימים אלה. אנשי ועדה עובדים מסתודדים בחדרים, מכינים מיסמכים ותזכירים, מנהלים פגישות חשאיות למחצה. אנשי לישכתו של שר החוץ יגאל אלון מכינים לעומתם, תזכירים, ואוספים מיס-

תפר מייעד להיות ניספח תרבותי באותה קונסוליה. "אין לנו כל טענות לגבי מינויו של חסר", אומרים חברי ועדה עובדים. "הוא אישיות ציבורית, איש-תרבות, ואין לנו גם כל הצעה אחרת לאיש משרה זו. אך לגבי בריר, לא ניתן לשר למנות

שגורה היטב על פיה. חלק מן העובדים הממורמרים טען כי אבן רוצה דווקא את מילוא בגלל ידידותו עימה, ואילו חלק אחר טען כי אבן נתון להשפעת ידידים, חברי-מיפלגה, ידידים קרובים של מילוא. הוועד, בראשותה של רבקה בריינסקי, החליט ללכת בעניין הזה

הברירה של

ברירה

מועמד בריר ואשתו ברוריה
"אף אחד לא מכיר אותו!"

מועמד חסר ואשתו רות
"אין הצעה אחרת לאיש המשרה!"

מכים נגדיים. כולם ממתינים להתפוצצות הגדולה אשר תוצאותיה יקבעו: מי הבוס במשרד החוץ — השר, או ועדה עובדים? לקראת סוף השבוע עתידה להתקיים פגישה בין שר החוץ לבין חברי ועדה עובדים של המשרד. בראשותה של מלכה בריינסקי, נושא הפגישה: מינויים של עורך-הדין אברהם בריר והמשורר חיים חפר, לתפקידים דיפלומטיים בארצות-הברית. אולם הנושא האמיתי הוא: האם ישובת מישרד החוץ בגלל מינויים של ידידי אלון, או האם יאלץ אלון להפקיר את ידידיו ולהודיע להם, כי המשרות אשר הובטחו להם נישללו מאיתם קודם שמומשו.

חיים חפר הוא ידידו הטוב של יגאל אלון, מזה שנים רבות. המקאמות של חפר בידועות אחרונות עמדו לימינו של אלוף-הפלמ"ח לשעבר בכל עת צרה, נגד יריביו ודייניו. קשריו של אברהם בריר עם אלון, מאידך, שנויים במחלוקת. עובד מישרד החוץ, המתנגדים לבריר, טוענים כי די היה בשביל אלון בעובדה שבריר הוא עורך-הדין של חפר, ואילו ידידי בריר יודעים לספר כי הוא ידיד אישי של אלון מזה שנים מיספר, ללא כל קשר לחפר.

לפני שבועות אחדים נודע לעובדי מישרד החוץ כי בריר מיועד להיות קונסול כללי של ישראל בלוס-אנג'לס. ואילו

אותו בשום אופן. אך אחד לא מכיר אותו. וממו: ששמענו עליו, הוא עורך-דין בעל אישיות חסרת התאמה לתפקיד, אינו איש ציבור, וודאי שאינו מסוגל להתחרות עם המועמד שלנו לתפקיד של קונסול כללי בלוס-אנג'לס. עובדי מישרד החוץ מיתרו להודיע לאלון, כי הם לא יסכימו למינויו של בריר.

בשבועות האחרונים היה אלון טרוד בביקורו של קסינג'ר, ואחר-כך יצא למסע באירופה. אולם קודם שנסע, הורה למוכרי רו חיים בראון לקבוע את אחת מהפגישות הראשונות, לאחר שובו, עם אנשי ועד העובדים. במטרה לנסות לשכנע אותם כי בריר חייב להיות קונסול בלוס-אנג'לס, ולהבהיר להם כי רק שר החוץ לבדו יכול לקבוע מי ישמש בתפקיד דיפלומטי זה או אחר בחו"ל.

לפני למעלה משנתיים עברה על מישרד החוץ איתה סערה בדיוק, ולאחר, שלא היה אז שר החוץ, נמסרו פרטים מלאים על סערה זו.

שר החוץ הקודם, אבא אבן, החליט בשעתו למנות את אחת הנשים הירושליות מיות הווהרות, אסתר מילוא, לתפקיד קונסול ישראל לענייני הסברה בשיקאגו. הרכילות במישרד החוץ גאתה, כאשר התברר לעובדי המשרד כי כישרותה של מילוא אינם מכשירים אותה לשמש כ"קונסול, וכי אפילו חשפה האנגליה אינה

עד הסוף, והודיע לאבא אבן מפורשות, כי אם תמונה מילוא כקונסול, הוא ישבית את כל המישרד. אבא אבן נאלץ להיכנע, ומילוא נמצאת עדיין בירושלים וחולמת על קריירה דיפלומטית. הוועד חגג את ניצחונו.

משך למעלה משנתיים היה ועד עובדי מישרד החוץ אחד הוועדים הממושמצים ביותר במדינה. ללא שביתות, ללא איומים וללא סנקציות התנחלה עבודת המישרד

על מינויות. עד שנודע לוועד על הי מינויים החדשים של אלון.

אל הוועד פנה צבי ברוש, מי שהיה ציר לענייני-הסברה בשגרירות ישראל בושינגטון, מתוך כך גם הממונה על הי קונסולים הפוזורים ברחבי ארצות-הברית. את-כך כיהן ברוש כשגריר ישראל בי בורמה, ועם שובו לארץ קיבל תפקיד

(המשך בעמוד 18)

יופי זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, האופנאית הכינה לאומית המכתיבה מה נלבש וכיצד נתאפר.

"ניצנים נראו בארץ" ו...האביב מתגנב אלינו. ובאביב, כידוע, תוקף את כולנו החשק להתחדש: לרכוש מלתחה חדשה, לשנות תסרוקות ואיפור. אך כיוון שהימים הם ימי "הידוק חגורה" ולכולנו קצת קשה להשתולל בהוצאות מופרזות, בדקי חיטב את מלתחתך מהעונה הקודמת, הפעילי דמיוןך וראי כיצד תוכלי לשנות ולחשוף פריט או שניים ולהכין לך מלתחה כמעט חדשה. לעומת תקציב המלתחה חנכבד שבו לא תוכלי להשתולל אולי תסתפקי, בנוסף לשינוף המלתחה, לשנות תסרוקות ולהחליף איפור בהוצאה קטנה בלבד. נסי ותראי כי תרגישי שונה,

לקראת אביב-קיץ 75 הביאה חברת מרי קוואנט ארצה את להיטי אפנת אירופה. האפור העונה יהיה עליו מאד ססגוני וזהר וישלים את הלבוש שבעיקרו הוא עדין, בצבעי פסטל רכים והרבה פרחים קטנים.

להיט של מרי קוואנט הוא צלליות מוכספות Pearly Peepers. בדומה ל- צלליות ה-Jeepers Peepers, הצלליות המוכספות באת בארזיה של שלישה כשכל ארזיה מהווה איפור מושלם ועל כן הן חסכוניות. הצלליות

המוכספות הן כיום להיט בלונדון ומה דעתך לאמץ אותן? אם את נשמה צללית דאגה לך מרי קוואנט בצלליות ה-"סולו" בגוון גים עשירים ואפנתיים.

בשטח הלאקים מציעה לך מרי קוואנט מבחר עשיר וחדשני של לאי קים ממרכיבים טבעיים ללא חומרים הרסניים לציפורניך. כל הלאקים הי אפנתיים הם על בסיס אדום וביניהם תמצאי אדום-חום, בורדר, יין, אדום להבה ועוד.

שתי הצעות איפור חדשות מהן

אביב לבחירות שיער

גוון בסיס Middle Earth, פודרה בייז, סומק Hot Sand (חום כחום עדין). לעיניים: ראשית, כרגיל, בסיס: "איי גלוס" לבן על כל שטח העין ו- עליו צלליות "סופר סטאר" מהסדרה החדשה Pearly Peepers. שלישיה זו מורכבת מכחול עז, אפור-כסף וורדרד.

את הכחול שהוא בגוון עמוק יפהפה, העלי מקו הריסים עד לעצם ארובת העין. מעליו שימי את האפור-כסף עד קרוב לגבה ואחרי את הורדרד אל תשכחי לשים הרבה מסקרה על הריי סים כדי להבליט את העין. שימי שפתון אדום כהה — Dam-son או Peony. אם אינך אוהבת צל- ליות כסופות-זהרות, תוכלי להתחדש בעזרת המיגון העשיר של צלליות "סולו" החדשות. ביניהן תמצאי 3 צלליות כחולות בודדות בגוונים מרת- קים.

איפור חדיש לכהות שיער

גוון בסיס (מייק אפ) חיור Pale Putty, סומק Cool Clover, זה- עיניים: איי גלוס לבן על כל העפעף, ועליו צלליות מהסדרה החדשה Pearly Peepers. זהו צללית מוכס- פת המקנה לעין מראה זוהר. לכהות השיער תמצאי שלישיה Pearly Peepers בארזיה אחת של צבעי קר- ניאק, צהוב וירקק. שמה Stardust, נסי צלליות בלתי שגרתיות אלה בדרך הבאה: קרוב לעפעף עד לעצם ארור בת העין את צללית הקוניאק, מעליה צללית צהובה וקרוב לגבה צללית ירק- רקת. התרגלי למראה הנשקף אליך מהמראה ואין ספק שתאהבי זאת. זהו איפור יוצא דופן אך עדין ואפנתי מאד. אם יש לך רתיעה מצלליות מוכ- ספות רכשי לך 2 צלליות "סולו" ב- שני גווני ירוק שונים ואחת חומה ותוכלי ליצור את גוון הקוניאק מהן. השתמישי בשפתון Crisantemum (53) גוון חום קוניאק, או גוון קראמל שישלימו את איפורך. חברת מרי קוואנט הביאה ארצה לאקים תואמים המיוחדים לאביב וקיץ 75. הם בגוונים שונים של אדום: אדום חום, בורדר, יין ואדום לחבה. לאקים אלה ישלימו את הרגשת האי- ביב שלך.

תשובות לשאלות

לאדים: כיצד לפתור בעיית עיי- ניים נפוחות לאחר הסרת האיפור — הורדי את האיפור בלידה עם Come Clean. שימי מעט מהתכשיר עשוי מסאז' על העין עד שכל האיפור ימס, והסירי הכל בעזרת פיסת צמר-גפן לח. מהעפעף העליון מלמעלה למטה, ומה-

מרכז ההדרכה של מרי קוואנט פתוח לשירותך וזנהאתך כואי לעדכן עצמך בחידושי האופנה האחרונים של לונדון. בואי לקבל ייעוץ אישי בטיפוז ואיפור פנים. בואי ותחיי אורחתי שלנו.
מרכז ההדרכה של מרי קוואנט, ת"א, רח' רחל 6, פתוח בימים ג' ויה' בשעות 4-6 אחה"צ.
להתראות.

אל תתעצלו לכתוב למדור על בעיות היופי שלכן, כל פנייה תיענה הן באופן אישי והן בכתב. כתבו אל "מרי קוואנט", ת.ד. 40020, ת"א.

הברירה של כוריה

(המשך מעמוד 17)
חשוב, כמנהל המחלקה לשינוף בינלאומי במשרד-החוזק. למרות שהתפקיד שאותו הוא ממלא עתה הוא בעל דרגה בכירה יותר מאשר תפקיד הקונסול בלוס-אנג'לס, ביקש ברוש את תפקיד הקונסול לעצמו. מאז הגיע ארצה, התמרמר ברוש על תנאי-החיים בארץ, לעומת אלה תנתינים לפקידים בכירים של משרד-החוזק בחו"ל, והיה מוכן לוותר על הדרגה הבכירה ובלבד שיוכל לחזור לארצות-הברית.

הוועד החליט להתייצב מאחרי תביעתו של ברוש. "כמו בכל עבודה, יש כאן חשיבות גם לניסיון וגם לוותק. לברוש יש ניסיון רב בכל העניינים שבהם צריך לעסוק קונסול כללי, והוא גם תוצר סיבועי של משרד-החוזק." טען אחד מחברי הוועד חשבוע. "לעומת בריר, שאין לו כל ידע וכל ניסיון, והכישורים היחידים שלו לגבי התפקיד הם העובדה שהוא חבר של חבר של השר. ברוש עדיף עליו בכל מיקרה." אולם חברי הוועד לא הסתפקו בהצגתו של ברוש מול בריר. "אספנו חומר על בריר, וברור לנו שהוא לא יוכל להיות קונסול, אפילו לולא עמדה על הפרק ה- מועמדות של ברוש."

"אשתו רוצה לעשות כסף"

יקר הטענות נגד בריר הוא שהוא "עו"ה, וכי יש לו עסקים בלוס-אנג'לס. "בריר רוצה להמשיך להחזיק את המשרד שלו בתלאביב עד שהוא ישוב מהשלי- חות בארצות-הברית. יש לו עסקים בלוס- אנג'לס, כעורך-דין, ובהם הוא רוצה לספל כאשר יהיה קונסול ישראל שם." ידידיו של בריר מודרנים לגונן עליו. "מה שגועה להמשך החזקת המשרד, ה' נושא נדון כבר בוועדת-האתיקה של ליש- כת עורכיהדין, בגלל בעייה דומה עם אלוף (מיל.) חיים ("ויוואן") הרצוג. היוצא לארצות-הברית כראש ממשלת ישראל לאומות המאוחדות. המלצת ועדת האתיקה היא לאפשר לעורכיהדין הנוסעים לשלי- חות להחזיק במשרדיהם, אולם מועצת לישכת עורכיהדין צריכה להחליט ב- עניין זה. בריר ינהג בדיוק לפי החלטת הלישכה.

לגבי העסקים שיש לבריר בלוס-אנג'לס, הרי הוא מוכן להתווסף כי לא יקיים קשר עיסקי עם שום לקוח או עסק הקשור רים בעבודתו בלוס-אנג'לס, או אפילו ב- מקומות אליהם יהיה קשור כאשר ישמש קונסול כללי שם, משך שנתיים מיום שובו לארץ משליחותו בלוס-אנג'לס. אך לעובדי משרד-החוזק יש טענות נוס- פות. "אנחנו יודעים שבריר רוצה לנסוע לחו"ל, חם אומרים, "כדי שאשתו, ה- עיתונאית ברירית אבידן-בריר, ראש ה- כתבים של השבועון לאשה, תוכל להר- צות שם בשביל המגבית ולעשות הרבה כסף."

טענה זו מרתיחה את דמם של ידידי הוועד בריר. "כאשר החלו הדיונים המעי- שיים על שליחותו, הם מספרים, הוא שאל את אחד העובדים הבכירים במשרד- החוזק אם קיימת אפשרות ושבדורית תיתן הרצאות בשביל המגבית, והכסף יועבר ישירות לחשב השגירות בלוס-אנג'לס. כדי שאפשר יהיה לממן באמצעותו אירור- עים שונים. החשבושים כליך לעבודת ה- קונסול אך בגלל חקיקות החדשים, אי- אפשר לערוך אותם, כמו קבלות-פנים ב- יום העצמאות וכדומה. הצעה שברוריה תעזור בכך למאמץ של בעלה, אשר כוונתו היתה היתה טובה, שובשה עליידי המתנג- דים לנסיעתו, ועזרתה כך שהמכה נשק כנגדו."

ידידיו של בריר טוענים כי כאשר פנה אליו שר-החוזק בהצעה, נטה בריר להשיב בשלילה. "פירושה של שליחות בת ש- תיים שלוש, לגבי בריר, הוא הספד של כספים רבים, הם מספרים. "אלון הצליח לשכנע את בריר כי יש חשיבות לאומית ממדרגה ראשונה לכך שייסעו אנשים טר- בים, כאלה שמבינים גם בנושאי הסברה, גם בנושאי כלכלה וגם בענייני יחדות. "לדעת אלון, בריר היה האיש המתאים, ולכן הוא עזר אותו שיחות רבות. רק לאחר מאמצים רבים הוא הצליח לשכנע את בריר, אשר הסכים לבסוף לקרובנות כספיים ואישיים רבים. ועכשיו, הנה, זה מה שעושים לו."

ועד-העובדים במשרד-החוזק, אשר שי- תף עד כה פעולה עם שר-החוזק יגאל אלון, החליט במיקרה זה ללכת עד הסוף. "במידה שלא תתפלא חדרישת שלנו,

לא לשלוח את בריר ובמקומו לשלוח את צבי ברוש, אנחנו נשביח את המשרד, עם כל הצער והנוק שזה יגרום לנו. לא נסכים ששר-החוזק יאייש את המשרות לתן מצ- פים עובדים מסורים במשרד, באנשי- שלומז שמתאימים פחות מעובדי משרד- החוזק הוותיקים." אמר השבוע אחד מחברי הוועד.

השר

איתן בדעתו

אולם גם אלון החליט ללכת הפעם עד הסוף. "לבעייה יש שני אספקטים." אמר השבוע אחד מעוזריו המקורבים. "ראשית, העניין של בריר עצמו, שברור לגמרי כי כישוריו וכישרונותיו מתאימים לתפקיד, ודאי הרבה יותר מאלה של ה- מועמד של הוועד. אלון היה צריך לעמוד קשה כדי לשכנע את בריר, ואישים צי- בוריים אחרים, להסכים לקבל משרות בשירות-החוזק, כדי להרים את קרנה של

אסתר מירוא האיום הצליח

המדינה; ועכשיו עומדים לטרפד זאת, בגלל עניין של ותק וביוקרטית.

"אבל יש נקודה אחרת, שהיא אפילו הרבה יותר חשובה. לא ייתכן שוועד- עובדים יקבע לשר את מי למנות לתפקיד בכיר ואת מי לא. דבר כזה עדיין לא נשמע בשום מקום בעולם. השר ימשיך להחליט בעצמו לגבי המישרות הבכירות בשירות-החוזק, על אפילו ועל חמתו של הוועד."

עמדותיהם הנוקשות של השר ושל ה- וועד מביאות לידי משבר חריף את כל מערכת-היחסים במשרד-החוזק. החומה ה- בצורה שבה נתקלו התקפות הוועד עוררה את חמת חבריו, אשר קיימו עשרות שי- חות עם מרבית עובדי משרד-החוזק ב- ירושלים, כדי להשיג את תמיכתם של כל העובדים במאבק שאותו הם רואים כ-מאבק מיקצועי אבל גם ענייני. אנחנו אומנם דואגים שלא יקפחו את זכויות העובדים הוותיקים של משרד-החוזק, אבל גם דואגים לדימויה של מדינת ישראל, אבל בעולם ובריר, לדעתנו, הוא תשובה לא- טובה לבעיות החסברה של ישראל בארצות הברית."

הצעד האחרון:

שביתה

חלטפת פודית של הוועד אומרת, כי אם יתקש אלון על מינויו של בריר, יפתח הוועד במאבק בחזית נוספת: מינויו של חיים חפר. "אין לנו התנגדות למינויו של חפר, אבל אם השר רוצה מילחמה, הוא יקבל אותה." אמר השבוע אחד מראשי הוועד. "אנחנו יודעים שחפר הוא אחד הידידים הטובים של אלון, וכי איימיליו ההבטחה של אלון לחפר יפגע עמוקות בשר. אבל את זה נעשה רק כצעד לפני-אחרון. הצעד האחרון יהיה השבי- תה."

נראה כי במשרד-החוזק צפויה חתר- גר שות רבתי בשבועות הקרובים. עם סיומו של המאבק יתברר סופית אם שר-החוזק הוא שיקבע בעצמו מי יאייש את משרות- הסוכרייה של המשרד, ואם ירכוש לו עליידי משרות אלה ידידים, או יגמול לידידיו בעזרתו. או שוועד העובדים הוא זה שיקבע, על-פי שיקולים משלו, מי ייצג את ישראל ברחבי העולם.

מאת כתבו בנימין יורק. בראיון זה הודיע טופול על תמיכתו הבלתי-מיועדת במשה דיין, וניבא: "הוא יחזור. הוא יהיה ראש-הממשלה. הוא מכיר את השכנים שלנו. רק הוא יכול להגיד, בואו וניסוג קצת. בו אף פעם לא יחדשו שהוא מוריד תר על שטחים מתוך חולשה. היותו ישר טוב יותר אילו הייתי יודע שהוא מנהל את המשא-המתן עם קיסניגר..."

● **עמוס אילון**, שרשם לזכותו רבי מכר אמריקאי בשם הישראליים וביקורות גלגולות על הדרושי שפירסם כספר עם העיתונאית המצרית **סנא חסן**, הוציא לאור תשובה את סיפור החדש הרצל, הי תוסס 448 עמודים ונמכר ב-15 דולרים של ארצות-הברית. הניו-יורק טיימס משיב את הספר ואת כותבו, ויש להניח כי גם ספר זה יוכח להצלחה כמו קודמיו. הצלחה שהביאה את אילון להיות הסופר הישראלי המצליח ביותר בעולם.

● **מייק בורשטיין**, חי וקיים ומור פוע בנימין יורק, במחזה המפורסם חתונה בעיירה. מייק זכה בכותרת אישית גדולה פרישנים מזו של אמו השחקנית ליליאן לקס, ואביו, השחקן פסח בורשטיין, הי מחזה מוצג באידיש, כמובן, והפירסום בי עיתונים האמריקאיים כולל כותרת: "חי תונה אין שטיטל".

פלאפל מסביב לעולם

החומים והפלאפל תופסים

את מקום הנקניקיות והקטשופ

בשנות השישים נוספו מיסעדות סיניות רבות לנפח הקולינארי של לונדון. היו אלה אנשי שגירות סין הלאומית של צ'אן-קאישק, שבתורו במיקצוע חדש, בעת שנסגרה נציגותם הגדולה בבירת בריטניה שהכירה בסין העממית. מיסעדות אינדונזיות באמסטרדם ומיסעדות הודיות באנגליה, מיסעדות אלג'יריות בי צרפת ומיסעדות רוסיות "לבנות" בפרס — כל אלה מהווים חלק בלתי-נפרד מנוף ההגירה של בני עמם זה או אחר שבתור במולדת חדשה.

מיסעדות ישראליות הן חלק מנופה של כל עיר אמריקאית. מיסעדות כנרת בניו-יורק, בבעלותו של ישראלי שגולד בעי-ראק, מפרסמת "מיטבת סורי ואמריקאית יינות יווניים וצרפתיים!" בשעה שמיסעדות כרמל במסיקו-סיטי, בבעלות ישראלי מחיפה, מודיעה על "קנישעס, סס-טראמי ולאקס".

במיסעדות הישראליות מתאספים המהגרים מישאל. במיסעדות תל-אביב שבמכסיקו-סיטי אפשר למצוא עיתון מישאל. במיסעדה איתל בלוס-אנג'לס מגישים חומס ופלאפל, ומשולחו לשלוחן ינות לשמוע עברית בשלוש אוקטאבות, כשהיא מתערכבת ברעש בלתי-פוסק של גשי הדסה המקומית, שבאו למרוח פיתה בחור מוס במיסעדה ישראלית.

המהגרים, בעלי המיסעדות, בותרים תמיד באותם השמות למיסעדותיהם. הי שמות הנפוצים בשנות השישים: סברת, תל-אביב, איתל, כרמל, ירושלים, נצרת (למהגרים ערביים), טבריה (גם יהודים וגם ערבים בוחרים בשם זה), וישראל.

חיוב. "לאידווקא בירות" פירושו — אפשר בירות, אך אפשר גם בדרכים אחרות.

ארלוזורוב וצריפין. הכתיבה האלימה של קנאים לאומניים אינה תופעה חדשה בארץ. אבא אחימאיר, איש "הביר-יונים", כתב מאמרי-הסתה נגד חיים ארי לוזורוב, שיכלו רק להתפרש כהסתה לי-רציחתו. כאשר גורה ארלוזורוב בחוף תל-אביב, הסיקו חסידיו כי חברי-לדיעה של אחימאיר הם שרצחיו. תעלומת הרצח לא פוענחה מעולם. אחימאיר הגדיר את החשדותו כעלילה.

בראשית שנות החמישים פירסם אלדד שייב סידרה של מאמרי הסתה. חסידיו דיעותיו הקימו את "מחתרת צריפין" (ש) נקראה כך מפני שנשפטת במישפט צבאי במחנה צריפין) וביצעו מעשי-אלימות שור-נים. כאשר נקשר שמו של אלדד בפרשה, התקומם נגד חשדו. הוא לא הכיר בי-אחריות למעשי צעירים, שלקחו את דבריו כרצינות ופעלו על פיהם.

ישראלים בחו"ל

מין הרצל וכל השאר

טופול ואילון חיים

וקיימים בגזרת אמריקה

בשבעים האחרונים וכו ישראלים רבים, יחסית למיספרם בעולם כולו, להתפרסם מעל לדפי העיתונים הבינלאומיים:

● **אמיתי עציוני**, פלמ"חניק שהי גר לארצות-הברית אחרי מלחמת-השנייה רור, הוא עתה הפרופסור עציוני, הארי-ריס-והתומים של החברה האמריקאית הי חדשה, לפני כחודש התמנה עציוני כי מתאם הוועדה של מדינת ניו-יורק, שי התמנתה לחקור בפרשת בתי-האבות של הרב ברגמן ורובנים אחרים. עציוני, כישי ראלי המכבד את עצמו, מחזיק בעשרות מישרות ותפקידים בעת-ובעונה-אחת. הי תחביב האחרון שלו הוא המין.

הרצאותיו, מאמריו וספריו על המין-בי חברה האמריקאית ובעולם כולו, הפכו שם-דבר. עציוני הוא סוציולוג-במיקצוע, שהגיע למין, כנושא מדעי כמובן, בעקבות התעניינותו בביו-לוגיה ובמשמעות הי סוציולוגית של האפשרויות המדעיות הי חדשות שהמדע הביו-לוגי פיתח, בדבר קביעת מינו של העובר לפני היוולדו (ה) עולם הזה (1952). עציוני הזהיר בחודש-האחרון את העם האמריקאי, כי ניצול מעשי של אפשרויות מדעיות כאלה עתיד להביא להיווצרותה של חברה אמריקאית חדשה, שרובה-ככולה תהיה מורכבת מגבי-רים, והתוצאה הבלתי-ימנעת תהיה הכחדתו וחסולו של העם האמריקאי.

● **חיים טופול**, וכה לביקורות קטניות בעיתונות האמריקאית, על תפקידו הראשי בסרט גליציאן, שהוצג בניו-יורק ובכרטיז ארצות-הברית לפני שלושה שבועות. מבקרי-הקולנוע של הניו-יורק טיימס כתב עליו כי לא רק שאינו יודע לשחק, אלא גם אינו מתנהג בצורה תרבותית כשי-הוא מדבר אל עיתונאים.

עיתון בשפה האנגלית היוצא במכסיקו-סיטי, פירסם ראיון מיוחד עם חיים טופול,

דיים למדינה ביגלל העלמות-המס של שכ-בות פרוטקציונריות? רבינוביץ הבטיח להקים מנגנון חדש לצורך זה. היה זה לא רק תכסיס של השתמטות, אלא גם הבעת א-יאמון סומבי ומוחק במינהל הכי-נסות-המדינה — שתפקידו היה לגבות מיליארדים אלה.

האמת: אין הממשלה מתכוננת לשנות דבר בשטח זה, מאחר שקיומה הפוליטי מבוסס על השכבות הפטרוריות ממש. מדוע לא בוצעה רפורמה כלשהי בי-מישרי-הממשלה? רבינוביץ הכריז שנע-שו דברים גדולים, ועוד ייעשו. כמו שקרן פאחולוגי, הנאלץ להמציא בסרט-הנע שקרים חדשים כדי לחפות על שקריו הקודמים, נאלצת הממשלה להפליט זרם של כזבים.

הדובר העיקרי היה רבינוביץ. אבל הוא נראה כה אומלל בתפקיד זה, עד שקשה היה אף לכעוס עליו.

דיעות

לרצוח את קיסניגר?

ד"ר ארדר מזכיר

את רצח ברנאדוט

ומחפש שיניים חדשות

עם ישראל שריו בהיפנוזה עמוקה. הי-מהפנט, הנרי קיסניגר, מתכוון לגזול מידיו את ביטחונו, ולגרסו לשפית נהרות של דם יהודי. מה לעשות? לד"ר ישראל ארדר (שייב), מי שהיה אחד משלושת ראשי לח"י, וראש האגף הלאומני-די-קיסניגר של האירגון, יש עצה. הוא רומז עליה במאמר שפירסם אשבע בדיעות אחרונות:

"האופוזיציה פקוהת-עניינים. ניתוחיה מדויקים. תחזיתיה — נכונות. הלשון בפיה — חריפה. אך השיניים, השיניים היכן הן? השיניים פשוטו כמשמעו. שתח-תוכנה את הידיים והאצבעות העומדות לחתום על נסיגת-שואה זו? ימי-התחירות רחוקים-רחוקים בעתיד, ו-הימים בהם ידיים מעטות חסמו בעד אחד ברנאדוט את דרכו אל קיצוץ ישראל, המים האלה רחוקים-רחוקים בי-עבר." (ההדגשות — במקור).

● **עם וכלי יירות**. ההקבלה בין ברנאדוט דוט וקיסניגר ברורה. ברנאדוט נרצח בירושלים על-ידי פלג של לח"י, שקיבל את השראתו הרוחנית מאלדד. אומנם, דרך הרצח אינה היחידה האפ-

סוציולוג עציוני

מה אתה יודע על המין?

שרית, לדעת שייב, "ושוב יש הכי-רח לחסום את הדרכים, ולא-דווקא בירות..." הוא מוסיף, בקראו למרי-אורחי המוני, סתימת דרכים, השבתת מיפ-עלים ועוד.

אולם אלדד, מורה במיקצועו, הוא אמן השפה העברית. הוא יודע כי בעברית, "לא-ידווקא" אין פירושו שלילה, אלא

(המשך עמוד 14)

הפסקה מיידית של זרם הכסף היהודי לאץ.

אבל זה לא הספיק. הוא חיפש שותפים, ולבסוף מצא בעל-בית אידיאלי: שמואל תמיר, פרקליט צעיר שעורר הרבה רעש, שפרש מחירות ורצה להקים "מרכז ליבר-לי". יחד עם ערי ז'בוטינסקי, בנו של המנהיג הנודע, ואחרים הקימו ליבנה ו-תמיר את "המישטר החדש". שדגל בי-מישטר ימני-מתון ובפשרה עם הערבים.

אולם לא קל היה לחיות עם ליבנה, וגם לא עם תמיר. השניים רבו, הפכו במהרה אויבים-בנפש. "המישטר החדש" התפרק, תמיר חזר לחרות וליבנה נשאר סנוי.

הפעם הקים גוף חדש משלו. היה זה "הוועד הישראלי למען פירוק גרעיני" — גוף יוני-קיסניגר, ששם לו למטרה למנוע פיתוח גרעיני במדינה ובמרחב, בניגוד מוחלט למדיניות ממשלת ישראל, שהקימה כור אטומי בדימונה.

● **היונה הפכה נץ**. אולם היתה זאת רק תחנת-ביניים. מי שחשב כי ליבנה הפך יונה לצמיתות, טעה.

מלחמת ששת-הימים נתנה לליבנה דחיפה קדשה — אל הימין הלאומני. כמו שמואל תמיר, שהיה יונה במאי 1967 ונץ קיסניגר ביוני 1967, הפך גם ליבנה לפתע חסיד נלהב של ארץ-ישראל השלמה, וכמו תמיר, אויבו, מצא את עצמו בסופו של דבר בליכוד.

אולם בניגוד לעסקנים, ראה ליבנה את עצמו קודם-כל כאיש-הגות. בורם איתן של מאמרים והופעות, ביסס השקפת-עולם שהיתה לאומנית-קיסניגרית מכל הבחינות. הוא שידר בגל אחד עם אנשי הימין הקיסניגר ברחבי המערב, התפלל לתידוש המליחמה הקרה, ואף גילה מחדש את הדת היהודית ו"הצינונות האכזריות".

כאשר נפטר השבוע, בגיל 73, מהתקף-לב, היו ירדיו הקרובים ביותר חסידיו של מנחם בגין. אחת מהופעותיו הפומי-ביות האחרונות היתה בוועידת-החרת שנתקיימה בחברון. הוא היה רחוק מאד מכור-מחצבתו.

הממשלה

שקרים בסרט הנוע

הר של שקרים

נמגש עם

הר של מיסים

דיפלומט הוא, על פי ההגדרה הקלאסית, ג'נטלמן המשקר למען ארצו.

עסקן ישראלי הוא אדם, המשקר למען מיסלגתו.

שר ישראלי הוא אדם, המשקר למען ממשלתו.

השבוע נערמו שני הרים: הר של מיסים חדשים והר של שקרים. בניגוד לאימרה האומרת שהר עם הר אינם נפגי-שים, נפגשו הפעם שני ההרים — על גבו של האורח.

● **מצח נחורשה**. מעולם לא נאלץ אדם לשקר כה הרבה, תוך ימים כה מעטים, כמו שרי-האוצר יהושע רבינוביץ, בנאו להצדיק את תקציבו החדש.

תחילה הגיש רבינוביץ תקציב על 53 מיליארד לירות, שהיה מבוסס על הערכה (מוגזמת) של ההכנסות הצפויות. הוא הור-דע לעמיתיו כי כל הגדלה תגרום למשבר ולאבטלה.

אולם תחת לחץ הדרישות של השרים הי-אחרים, ובמיוחד של שרי-הביטחון (ראה הנדון), נאלץ רבינוביץ להעלות את התקציב ל-56.3 מיליארד לירות. כדי לכסות לפחות חלק מן הפער, הטיל מיסים חדשים. כאשר קמה זעקה, הכריז רבינוביץ וחיים בר-לב במצח נחורשה: הגדלת הי-תקציב דרושה כדי להורים כסף למשק, ולמנוע אבטלה.

האמת הפוכה. גלוויית לעין: מסי-המע-סיקים החדש, שהוטל על המשק, מוכרח להביא לפיטורי עובדים. כאשר ראשי הי-הסתדרות והמעסיקים הקימו המולה משור-תפת נגד המס, הוציא רבינוביץ את חצי העז מן החדר, הקטין את המס כימעט למחציתו.

● **יהושע האומלל**. מדוע לא בוצעה רפורמה במסי-ההכנסה? רבינוביץ הבטיח תאריכים חדשים. האמת היא שאפשר לבצע את השרומת תוך שבוע אילו רצו בכך באמת.

מדוע אין גובים את מיליארדים האוי-

מערכה סמוייה נמושה בין שני בתי־קפה: מי מרכז החב

מלחמת היום השישי

המרכז החברתי הסואן, מנהלים, עיתונאים ושחקנים מסיימים את ישיבות יום ג' בשעה מוקדמת מן הרגיל, כדי להספיק לשבת בג'קי. במקום זה נערכים מיפגשים קב

המזכירה של דמי זחב, יהודית לוי, שי התפרסמה כשהופיעה בתוכנית **גבר ואשה** בגלי צה"ל, מבלה בג'קי עם ידי מינוסי.

הבלונדיח במישקפי־השמש חשומת־לב מרובה בין שי האחרון בג'קי. רבות כמותה היפות שבאות

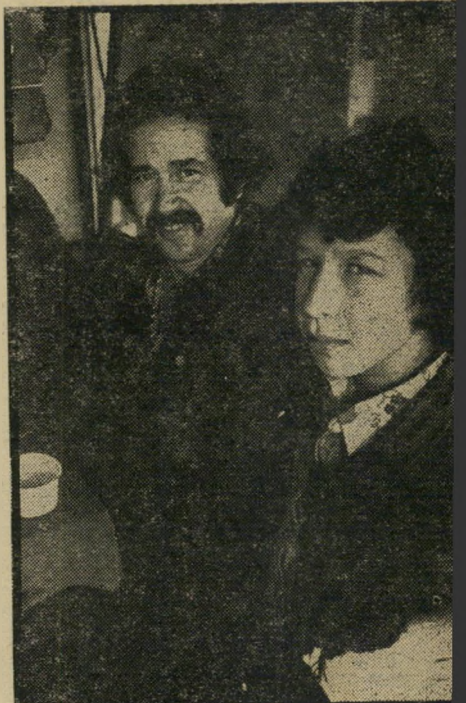
אנשים חשובים מאד הם העיתונאי יואל מרקוס והשחקנית גילה אלמגור הנימנים עם פולחנאי יום השישי בצהריים הקבועים בג'קי. גילה מקפידה לאכול עם בעלה יעקוב אגמון.

בזוגות ובחבורות באות ל־ ג'קי נשות־החברה, כמו ג'קי לוי וידידתה האוסטרלית סוניה. למטה: המיליונר מנפרד כץ עם בנו איתן.

לא לצלם! נודעק צעיר בלתי־מוכר זה, שישב באכסודוס. חברתו, לעומת זאת, נראית מרוצה בהחלט. משמאל: יונינה (בחזית), בעלת בוטיק תל־אביבי, היא תושבת אכסודוס נלהבת. לידה יושבים איש־העסקים הצעיר סולי כהן, המזכירה בקופת־חולים רחל מקר, שבח מביט היצואן משה מטלון.

מקפה לקפה

נדרה יחודית לוי (ראה עמוד ממול), הטורחת להגיש ביום שישי באופן מיוחד לתל-אביב, ואינה מבד בזה זמן. היא יושבת בג'ק ובאכסודוס.

הכוכב

הישראלי הראשון מזה אלפיים שנה, חיים טור פול, קפץ לארץ ומשתתף בשמש החורף.

שאיתה חנכו בניידורם של נתן אלטרמן, אברהם שלונסקי, אלכסנדר פן וחבריהם. דור שלם ישב בכסית, בעיקר בימי הישיבה בצהריים. כדרך הטבע נמשכה אל המרכז החברתי הזה גם שכיבה שלא נמנתה עם הברכה הימה או החתיכות דווקא. היו אלה יפים ויפות למיניהם, וגרוריהם, שהפכו את

פגישות נקבעות באכסודוס בין 1.00 ל-4.00 אחרי

הצהריים. בתחילה עומדים, אחריכך מתיישבים ליד אותו שולחן, ולבסוף קובעים בילוי משותף ללילה השבת הקרוב.

צהרי השישי לקרנבל עליו ברחוב דיזנגוף. אי-אפשר היה, כמובן, למנוע את הסקר רנים, התמירים וכיוצא-בהם מלבוא אל המוקד החברתי, ואותם יושבי כסית היקבועים, שהוטרדו עליידם משלוותם ומשיגרתם, נדדו ברבות הימים לכיוון מיסדת קליפורניה המפורסמת של אייבי נתן, כאשר נפתחה.

ושוב, מאותן סיבות עצמן, החלה חברי רת פולחנאי צהרי יום-השישי נודדת צפון נה, וזמן-מה נישט מאבק בין שולחן שבדיזנגוף, לאחר שקליפורניה נסגרה, לבין ג'ק שבכיכר מלכישיראל. ידו של ג'ק היתה לבסוף על העליונה, ובשנתיים האחרונות היה המרכז החברתי אצלו. עכשיו הסתמנה מגמה חדשה לנדוד שוב צפונה — הפעם לקפה אכסודוס. בין שניים אלה נטושה עתה המערכה על כתר האליפות של יום ו'.

אכסודוס

המרכז החברתי האופנתי החדש, שהיה קודם-לכן מקום-מיפגש לאישי-ציבור ופקידים סולדיים. הקפה, השוכן בצפון תל-אביב, מרכז בתוכו לאחרונה את מיטב החתיכות והבוהימה של תל-אביב, הפך גורם תחרות מסוכן לג'ק, שהיה קודם המרכז הבלתי-מעורער של תל-אביב.

בכל עיר גדולה המכבדת את עצמה קיים המרכז החברתי שלה. את המרכז הזה יוצרים שני גורמים: הבוהימה, ציירי, סופרים, משוררים, שחקנים ואמנים למיניהם, והחתיכות — נערות צעירות ויפות המאומצות אל ליבה של הבוהימה, והופכות בעזרתה נערות-זוהר.

גם לתל-אביב, מרכז חברתי עירוני, בתחילה היתה זו כסית הישנה והטובה.

במרכז העניינים

נמצאת הדוגמנית היפהפייה שלומית אמיר, המורקפת מחזרים. שלומית, המנהלת חיי-חברה ערים, הפכה את אכסודוס למקום-מושבה הקבוע החדש, יחד עם חתיכות רבות אחרות. כאן, בניגוד לג'ק, לא מוכרחים לאכול ארוחת צהריים. אפשר בהחלט לחתפק בקפה ועוגה.

ואדגר זמור, היו אך לפני שנים מעטות אורחים קבועים בכותרות העיתונות הישראלית. הם ניסו להשתקע בארץ ונאלצו לעזובה. כאן הם כונו בשם "המאפיה הצרפתית". בפאריס מצא האחד מהם את מותו והשני נפצע כאנשי "המאפיה היהודית". הקשר בין שני התאורים ובין המציאות, היה מקרי בלבד.

"רודף צדקה וחסד"

ס יפורה של מישפחת זמור מתחיל בעיר סאטיף שבאלג'יריה. סאטיף היא עיירה קטנה, בה חיו בשעתו כאלפיים יהודים. ריימונד זמור היה מנכבדי הקהילה המקומית. הוא שימש כנכאי בית-הכנסת וחינך את ארבעת בניו ברוח המסורת היהודית וערכי הציונות. את בנו בכורו קרא על שם תיאודור הרצל. שאר הבנים היו ויליאם (45), ויל-בר (40) ואדגר (39). סיפרה צביה בררצון, חברת קיבוץ רעים בנגב: "בין השנים 1954-1950 שיי משתי כמדריכת נוער בעיר סאטיף מטעם תנועת דרוו המסונפת לקיבוץ-המאוחד. תפקידי כמדריכה היה לטפח את אהבת ארץ-ישראל בכלל ולקיבוץ בפרט. בתקופת עבודתי הכרתי את אדגר זמור. שהיה עדיין נער ונמנה על חניכי הכרתי גם את מישפחתו. היתה זו מישפחה מכור בדת, מסורתית ודתית, אשר התגוררה ליד בית-הכנסת. אדגר זמור לי כנער נבון, ממושמע ומלא מרץ. יחד עם יתר

ה מחזה שחתררש כניכול בצהרי יום ו' האחרון במרכז שדרות סאן ז'רמן ברובע הלאטיני של פאריס, נראה כאילו בוים בידי במאי סרטי-גאנגסטרים. בשני בתיקפה משני צידי הרחוב, התרכזו חברי שתי כנופיות גאנגסטרים ירי-בות, חמושים בכלי-נשק, כשהם מתכוננים לשליפות ולריסוס היריבים שמנגד. מן הצד האחד התרכזו הכנופיה היהודית. מהצד שמנגד הכנופיה הסיציליאנית. לפתע, בטרם הספיקו הצדדים היריבים להתמודד בשליפות, פרצו אל אחד מבתי הקפה, שם התרכזו הכנופיה היהודית, כעשרים בלשים לבושים אזרחית, עם אקדחים ותתי-מקלעים בידיהם. "לשכב על הארץ!" צעק אחד מהם. בטרם הספיק מישוה למלא אחרי הפקודתו כבר פילחו היריות את חלל בית-הקפה. כאשר שכנו היריות היו חמש גופות מות-טלות על הארץ בין השולחנות ושברי הבקבוקים. אחת מהן היתה גופתו של שוטר פצוע. ארבע האחרות היו של אנשי הכנופיה היהודית. שניים מהם, יוסף עמר וויליאם זמור היו מתים. שניים נוספים, אדגר זמור ובנימין אטאל — פצועים. על פי גירסת המישטרה הפאריסאית היא הצליחה במיבצע גועז למנוע קרבי-אזורי של חיסול-חשבוניות בין שתי הכנופיות. גירסה זו טענה כי הסיציליאנים, שעבדו בזמנו בשירות "המאפיה היהודית" של פאריס, פרשו ממנה והקימו כנופיה עצמאית. היהודים עסקו בעסקי זנות והסיציליאנים בהברחת סמים. כשניסו לחזור לתחומם של היהודים, החלה מלחמת חיי-סול הדדית, שעמדה להגיע לשיאה בערב שבת האחרון. המישטרה, כך אמרה גיר

ויליאם זמור (למעלה) ואחיו אדגר גורשו מהארץ - ונכלו במלכודת

בדות הדתיות

חניכי פעל בהתלהבות ובמרץ ושש לקראת כל פעילות שאירגנה התנועה. לפי מיטב ידיעתו הוא פעל אחר-כך גם בצרפת למען עניינם של היהודים וישראל. סיפר "הד"ר יגאל גולן, גינקולוג בבית-החולים ביי-נסון, אף הוא יליד העיירה סאטיף: "כאשר התחלתי את פעילותי בתנועת דרוו היה אדגר זמור חבר באחד מהשנים בהם פעלנו ביחד עמדתני על אי-שיתוף והתרחשתי ממנו בצורה חיובית ביותר. הוא פעל רבות בקרב חברי התנועה לשם עידוד עלייתם לארץ". הרב ישראל אליזר, רב העיר אש-דוד, בה השתקע אדגר זמור אחרי שעלה לארץ ב-1969, היה מוכן להעיד עליו: "הוא מוכר כאדם בעל מוצאות, רודף צדקה וחסד ומתן בסתר ועוזר לזולת". אפילו מי שהיה הרב הספרדי הראשי בישראל, יצחק נסים, היה מוכן להיות לאדגר זמור למליץ ישר. ב-1973, כאשר עמד שריהפנים לגרש את אדגר מישראל, כתב לו הרב נסים: "איני מכיר את ה"איש, אבל מנהיגים יהודים נכבדים מצרפת, שאני מוקירם, דיברו עימי עליו וביקשו שאפנה אליך להתיר לו להישאר בישראל".

הטמינה מלכודת למה שכונה בפיה "המאפיה היהודית". הקשר הישראלי לפרשה לא נבע רק מעובדת היותם של הקורבנות יהודים. שניים מגיבורי העלילה, האחים ויליאם

לפירסומים השונים, כולל אלה שהתפרסמו בארץ, נוסף גופך רב של דימיון ובדוחות, שהיה רחוק מהמציאות. הוא נזר עד לחפות על העובדה שקרב הכנופיות פוברק עליידי המישטרה הצרפתית, ש-

סתה, מנעה מרחיידמים בחסלה את ראשי הכנופיה היהודית. היה זה סיפור משלהב דימיון ועסיסי, ערוך כמו לפי תסריט. רק מאוחר יותר הסתבר כי הוא לא היה כל כך מדויק.

כיצד ייתכן שאדם מסוג זה הצליח לייצור לעצמו תדמית כפולה כראש "המאפיה הצרפתית" בישראל וכראש "המאפיה היהודית" בפאריס? את התשובה על כך יכול היה לתת אלי זרביב, נשיא ועד יהודי אלג'יר בציפת, שמוכן היה להעיד על אדגר זמור כי הוא "פעל רבות למען הקהילה היהודית האלג'יראית בצרפת, לא אחת תוך סיכון חייו, כדי להגן על יהודי הקהילה מפני התנכלות של גורמים מוסלמים עויים". מאחורי הגדרה פורמאלית זו מסתתר סיפורם האמיתי של האחים זמור.

הליגה להגנה עצמית

ב שנת 1958, כשאדגר היה בן 21, היגרה המישפחה לפאריס. את הקאריירה העצמאית שלו התחיל כסוכן נוסע של חברת יינות יחד עם אחיו ויליאם. כבר בתחילת דרכם היו להם בעיות עם מישטרת צרפת. כמה מלקוחותיהם התלוננו כי סיפקו להם יינות בכמות פחותה מן

בינואר 1971. טביעות-האצבעות ששלחתם לנו זהות לאלה המופיעות במיסמכים שלנו. אמרו עליו שהיה מעורב כמה פעמים במעשי מירמה, מעילה-באמון וסרסרות זנות. הוא מוגדר כעברין מסוכן המסוגל, ללכת עם אחיו (שעל מצבם המישפחתי מסרנו לכם) למעשי סחיטה באיומים. בסוף השבוע נהרג ויליאם בקרב יריות.

מיסמך חסוי זהו המידע שהגיע ממישטרת צרפת באמצעות האינטרפול למישטרת ישראל, על ויליאם זמור בינואר 1971, שנתיים אחרי שעלה עם אחיו אדגר לארץ. נוסח המידע: "הנתיין הצרפתי ויליאם זמור הוא אחיו של אדגר זמור, שהיה נושא הודעתכם מס' 28.617 מה-6 באוגוסט 1971. טביעות-האצבעות ששלחתם לנו זהות לאלה המופיעות במיסמכים שלנו. אמרו עליו שהיה מעורב כמה פעמים במעשי מירמה, מעילה-באמון וסרסרות זנות. הוא מוגדר כעברין מסוכן המסוגל, ללכת עם אחיו (שעל מצבם המישפחתי מסרנו לכם) למעשי סחיטה באיומים. בסוף השבוע נהרג ויליאם בקרב יריות.

EXPEDITEUR Sender : Remittente : DIRECTION CENTRALE DE LA POLICE JUDICIAIRE - B. C. N. - FRANCE - Interpol PARIS BCN	MESSAGE POSTALISÉ Dispatch-Letter Message Postal Condensado PN.DCPI.AC4/BCDRC/B.C.N. DATE: 14 JAN 1971 N° 24 1.200.455.
DESTINATAIRE : INTERPOL JERUSALEM To : Destinataire :	
COPIE A : Copy to : Amplification para :	
REFERENCE : Votre message postalisé N° P/6.200-102409 du 27 Décembre 1970 concernant le nommé ZEMOUR ou ZEMOUR William né le 17 Septembre 1930 à SETIF (Algérie). TEXTE : Text : Texte : Le ressortissant français ZEMOUR William est le frère de ZEMOUR Edgard, qui a fait l'objet de votre message postalisé N° 28.617 du 6 Janvier 1971. Les empreintes digitales que vous nous avez transmises sont identiques à celles figurant dans notre documentation. Il a été signalé à plusieurs reprises pour escroquerie, abus de confiance, vol, proxénétisme. Il est considéré comme un malfaiteur dangereux susceptible de se livrer avec ses frères (dont nous vous avons communiqué l'état-civil) à des extorsions de fonds. FIN.	

ששילמו עבורה. אולם התלונות לא הגיעו מעולם לידי בירור מישפטי.

בשנות השישים היו התפרצויות אלימות בין מוסלמים ויהודים בפאריס. יהודי צפון אפריקה שהיגרו לצרפת, התאכסנו בסמוך למהגרים מוסלמים מאותן מדינות. על רקע היחסים בין מדינת ישראל למדינות ערב, התריפו היחסים גם בין יהודי ומוסלמי אלג'יראים בסאריס והתלקחו מיספר פעמים. השליכו פצצות, היכו ואף הרגו. היו אלה האחים זמור, בדיעת ראשי הקהילה הישראלית האלג'יראית בסאריס, שהחלו לארגן גן פעולות טירור נגדי כנגד שכניהם המוסלמים, שהביאו לארגנת הרוחות.

ברור שהפעולות בהן נקטו לא היו חוקיות וכמה משיטותיהם הלמו את שיטות המאפיה. אבל אז קידשה המטרה את האמצעים והם נחשבו כגיבורים. אלא שהתארגנותם של האחים זמור לא נשאה מובלעת לתחומי ההגנה העצמית בלבד. כיוון שקיבלו הכשר מוסרי לעבור על החוק, נראה כי הם עברו אותו גם בתחומים אחרים.

גם הקשרים עם אנשי העולם התחתון הסיציליאניים נקשרו ככל הנראה באותם ימים. כמה מהסיציליאנים הופעלו כשכירי חרב בליגה להגנה היהודית של הקהילה הישראלית בפאריס, במתכונת הקשרים של אירגון הפשע האמריקאים עם הליגה להגנה של הרב מאיר כהנא.

ב-1969, כאשר עלו האחים ויליאם ואדגר זמור לארץ הם הגיעו כעולים בעלי רכוש, שהביאו עימם כסף רב. ויליאם השאיר מאחוריו בית-מלון בבעלותו הנמצא בכיכר האופירה במרסיי ולאדגר היו אחיהם בשני מועדוני לילה בפאריס.

ויליאם, שהוא נשוי אך חשוד ילדים, רכש דירה ברחוב ליברמן בתל-אביב, שמר על מעמד של חיר בעל אזרחות צרפתית. אדגר, שהיה כבר אב לבן וזב, התגורר באשדוד, וביקש מעמד של עולה.

לפני שעלו לארץ נפגשו האחים זמור בקאן עם שני אחים יהודים אחרים, שי החזיקו מיסעדה מפוארת בעיר הרביעית. היו אלה האחים אלי וז'אק אבוטבול, שעמדו גם הם לעלות לארץ. הארבעה החליטו להקים עסק משותף. אחרי עלייתם הם רכשו ביחד את בית-הקפה ורה שבשדרות חן בתל-אביב, במטרה להפכו למיסעדת יוקרה צרפתית. הם השקיעו בריכישת המקום ובשיפוץ כ-200 אלף דולר.

זמן קצר אחרי שהמיסעדה, ששמה נקרא וזוביו, נפתחה, נתגלו סכסוכים בין שני צמדי האחים. הם החליטו להיפרד. האחים זמור שמרו לעצמם את וזוביו ואילו האחים אבוטבול הקימו מיסעדה מרוקאית בקצה רחוב דיונגוף, שנשאה את השם מארקס. אולם הפירוד לא עבר בשלום. האחים אבוטבול טענו כי האחים זמור נשאו חייבים להם כסף. האחים זמור כפרו בגודל הסכום שהם חייבים. בעיצומו של הסיכסוך ערכה המיטרה חיפוש בבתיהם של אלי וז'אק אבוטבול, מצאה שם כלי-נשק בלתי-חוקיים ודור למים מזויפים. השניים נעצרו. מיטרת ישראל ביקשה מידע אודותם מהאגנט פול ואו נודע כי השניים הם בעלי עבר פלילי, בעבירות של סחיטה והונאה.

אגדת "המאפיה הצרפתית"

א י אבוטבול, האח הבכור, מת בי כלא. אחיו הצעיר נידון למאסר. אך גם גורלם של האחים זמור לא שפר. כשנה אחרי עלייתם לארץ הוגשה נגדם תלונה עליידי בעלי מועדון-הלילה טיפאניס שבמלון דן בתל-אביב, לפיה כאילו ניסו השניים לשחוט דמי-ההגנה מהבעלים.

המיטרה גבתה עדויות, על סיהן נכנסו ויליאם ואדגר לטיפאניס יחד עם עוד חמישה אנשים, המוכרים כאנשי העולם התחתון, נטלו שני בקבוקי משקה ללא תשלום, התפרעו ואף איימו על מנהלי המועדון בצורה שנשמעה באוזניהם של אלה כניסיון לגבות דמי-ההגנה.

על פי עדויות אלה נעצרו שני האחים על ידי בית-המשפט השלום. אולם כאשר הוגש עירעור על המעצר בבית-המשפט המחוזי, ביטל השופט חיים דבורין את המעצר תוך גיופה חמורה במיטרת ובשני פטריה-שלום.

"השופט המלומד", כתב השופט דבורין, "נענה לבקשת המעצר מבלי שימנע על שום מה עשה כך... אין באפשרותו לרדת לסוף דעתו של השופט המלומד ולדעת מה הניעו לצוות על המעצר כשעה שעל פני הדברים, נראה שאין שום חומר אש"י מה... כאשר אין בסני בית-המשפט אש"י

הר הגעש שהתלקח

אדגר זמור, שנפצע השבוע בבית-קפה פריסי, כאשר המיטרה הצרפתית הטמנה מלכודת לו ולאחיו ויליאם, שנהרג ברירות, בתמונה הוא נראה בפחח מיסעדת היוקרה שהקים עם אחיו בשדרות חן בתל-אביב, שנשאה את שם הריהגשע וזוב. המיטרה הועלתה באש. המיטרה חשדה בזמור כי עמד מאחורי מעשה-ההצתה כדי לזכות בדמי-הביטוח, וכי אחרי-כן חיסל את האיש שהצית את המיטרה למענו.

שני האחים ויליאם ואדגר זמור.

לא נותנים "לחיות!"

ב שנת 1966 נעצרו ויליאם ואדגר זמור, יחד עם אביהם דיימונד ועוד תריסר אחרים, כחשודים בעבירת הור נאה גדולה. הזמורים ניהלו אז חברת בדים פאריסאית שנשאת את השם פרנס-נורד ושיחתה שייכת ליהודי אחר.

בחיק המשפחה

אדגר זמור עם אשתו וסלושת ילדיו. כפי שצולמו בפנסתאוז שלחם באשדוד בית שחותר בישראל. שני ילדיו הגדולים של אדגר נולדו בצרפת, ואילו הקטן נולד בישראל. למעטם חש"י תל אדגר בכל כוחו לחישר בארץ, לפני שגורש על-פי צו של מיטרת-הפנים.

החברה הפעילה סוכנים שעברו בערי צרפת מדלת לדלת וניסו למכור בדים בצורה מיוחדת במינה. הסוכנים הציגו ללקוחות מפות שולחן "במתנה" בתנאי שירכשו אריז לתפירת חליפה בסכום של 400 פראנק. אם הלקוח הסכים שגם ייתפר לו בגד מהחליפה, היו גובים ממנו 100 פראנק נוספים. הסתבר שבצורה זו מכרו הסוכנים חליפות שערך 150 פראנק בלבד בסכום של 500 פראנק.

בעל החברה, מנהליה וסוכניה הועמדו לדין בפני בית-מישפט של מושבעים ב-עיר ליל, הורשעו בעוון רמאות. הסתבר כי הם הצליחו להוליך שולל רק בעיר זו 1400 איש, רובם זקנים, הרוויחו בצור רה זו כחצי מיליון פראנק.

ויליאם זוכה מכל אשמה. אדגר הורשע ונידון לשתי שנות מאסר על תנאי. הסוכנים עצמם, שהונו את הלקוחות, נידונו לתקופות מאסר שונות בפועל. אדגר עיר-ער על פסק-הדין. הוא טען שהרשעתו נבי-עה רק מכך שעל פי החוק הצרפתי אחי-ראים מנהלי חברה למעשי סוכניהם, לטענתו לא ידע על מעשי הנוכלות של הסוכנים. גם התביעה הגישת עירעור על פסק-הדין. בעירעור החליטו השופטים לחר-סוך את עונש המאסר של שנתיים על-תנאי למאסר בפועל. פסק-הדין ניתן ב-היעדרו של אדגר. באותו ערב בו שמע עליו ארו את חפציו, נטל את מיטחתו ועלה לישראל.

בצרפת הוא נחשב כעברייני שנמלט מ-מאסר. בישראל החליטה המיטרה על סמך מידע זה שאדגר הוא פושע מסוכן. מאחר שלא יכלו להעמידו לדין בפרשת טיפאניס, החלו השוטרים לתתנכל למי-עדה שלו.

מיטרת תל-אביב הודיעה לעירייה כי היא מבטלת את הסכמתה להענקת ריש-יון לוזוביו. במקביל נערכו פשיטות, כמעט מדי ערב, על המיטרה ובנוכחות קהל הלקוחות היו השוטרים עורכים שם חיפוי-שים ומחרימים משקאות "לבדיקה".

תוך זמן קצר התרוקנה וזוביו מלקוי-חותיה. מה שנחשב תחילה כעסק משגשג הפך לכישלון כלכלי מוחלט, לעסק של הפסד. ויליאם התייאש מישראל והחלים לחזור לפאריס.

ערב עזיבתו אמר ויליאם בראיון ל-העולם הזה: "המיטרה נטפלת אלינו מאז שהגענו ארצה ופתחנו את חמסי-עדה. הם פשוט לא רוצים לתת לנו לחי-יות כאן. באנו ארצה כדי לנח מהמיל-חמות. נחית שאומרים שהיינו גאנגסטרים בצרפת או בגרמניה או באנגליה. מה זה עניינה של המיטרה פה? הם מיטרת-ישראל לא מיטרת-גרמניה. באנו לארץ כדי לעבוד. לא עשינו שום דבר רע, אז למה נטפלים אלינו?"

כמובן שהיתה זו התחסדות. שכן ויליאם ואדגר לא היו אומנם גאנגסטרים אי-מניים כפי שניסו להציג אותם. אולם מאידך, לא נימנו גם עם אחרוני הצדי-קים. הם היו עבריינים בקנה-מידה י-ש-אדגר זמור נשאר בישראל כדי להמשיך (המשך בעמוד 27)

אדגר זמור עם אשתו וסלושת ילדיו. כפי שצולמו בפנסתאוז שלחם באשדוד בית שחותר בישראל. שני ילדיו הגדולים של אדגר נולדו בצרפת, ואילו הקטן נולד בישראל. למעטם חש"י תל אדגר בכל כוחו לחישר בארץ, לפני שגורש על-פי צו של מיטרת-הפנים.

במדינה

לי, כרדף-בצע, כשותף של המערך, בכל פעם שהדבר נוגע לטובתה הפרטית של מיפלטתו.

רבים הישוו את החוק החדש, לחוק באדרייפער לחלוקת קולות המצביעים לכנסת, חוק שעורר עליו את חמת הציבור, ובו הפכו שתי המיפלגות הגדולות, ה"מערך וחרות, שיומו חוק זה, מטרה להשיג מצות וקריאות-בזו של שאר המיפלגות ושל הציבור כולו.

אולם לבגין, כמו לראשי המיפלגות האחרות, היה ברור כי ההלוואות שאותן רוצות המיפלגות לקבל מקופת האוצר, הן נושא ציבורי רגיש הרבה יותר מאשר חוק באדרייפער. טענותיו של תמיר כי ב"תקופה שבה נקרא הציבור לקרבתו כספיים וכלכליים כה חמורים לזכרות ה"מיפלגות, בראשותו של בגין, כספים לנוי חיותן-שלהן, הציגה את בגין בפני ציבור

מיפלגות

כסף מתחת לשולחן

בתרגיל קלאסי נטל

תמיר לעצמו את

סוף התהילה

— ושכח שיש לו

עקב אכילס

כשפורסמו, לפני שבוע, מודעות המרכז החופשי המודיעות לציבור כי מיפלטתו של ח"כ שמאל תמיר תסרב לקבל את חלקה בהלוואה הממשלתית לכיסוי חובות המיפלגות, כעסו עסקנים רבים. תמיר פירסם שני סוגי מודעות-ענק, מודעה אחת (ראה גלופה), בה הצהיר כי

לפי הצעת ההסדר לתשלום חובות המפלגות מכספי משלם המסים.

יגיע חלקו של המרכז החפשי למיליון לירות.

מזכירות המרכז החפשי החליטה:

לא ניגע בכסף זה!

אנו קוראים לכל המפלגות השוללות את ההסדר הפסוק, להודיע כי אפילו אם תחליט הממשלה בניגוד לרצון הציבור, אף הן לא יקבלו את חלקן במענק זה, על חשבון אורחי המדינה וצרכיה התינוניים בימי חרים אלה.

המרכז החפשי

חמודעה של תמיר

לצחק —

בין עיתונאים נכבדים עם הלימוד, ובייחוד עם אנשים, לא ידעו מהם, לא ידעו נכונה עם הלימוד מניחה כלשהי.

הוראות טעיף זה יחולו גם על הסכומים יגיעו ויתקבלו לקראת הבחירות לכנסת החטיבית והכנסת הבאות, ולצורך הבחירות אלו, או כל סכום אחר, לרבות מיליון, יגיעו ויתקבלו מכת חזר-המסמך המפלגות חש"ג-1973, או הסדר הקשור בחוק זה, או מכת כל חוק אחר שיכריע במקום האמור או נוסף לו.

"ס", לצרכי בחירות כלשהן לכנסת, לבחירות ובהסדרות, כל שלו

החסכם של תמיר

— או לבכות ?

בחריו כמי שדואג לאינטרסים המיפ" לגתיים הצרים שלו, על חשבון האינטרסים הלאומיים של המדינה וסבל האזרח. התנהגותו של תמיר בעניין חוק הקניי סולידריות של החובות הגדישה את הסאה, אפילו אצל בגין, אשר למרות תיעובו את תמיר, השתדל בכל כוחו לשמור על שלי מות הליכוד. על בגין הופעלו בחודשים האחרונים לחצים רבים, בקרב מיפלטתו שלו, לפוצץ את הרומן עם תמיר ולהיר ציא את המרכז החופשי מהליכוד. טענתו של בגין היתה: "במרכז חופש" שי יש גם אנשים הגונים", בהתכוונן בעיי קר לח"כ אליעזר שוסטק. אולם, לאחר הפילוג במרכז החופשי, לא עמדה יותר טענה זו של בגין. גם לאחר הפילוג ב"מרכז החופשי היסט עדיין בגין לתת את האור הירוק להוצאת תמיר מהליכוד. הוא טען אז: "אם נוציא עכשיו את תמיר, יחשבו כולם כי אנחנו עמדתו מאחרי הפי" לוג במרכז החופשי, ושאנחנו דחפנו את שוסטק להתפלט".

אולם התנהגותו של תמיר בעניין החוק החדש, היתה לבגין מכה מתחת להגורה. הוא תחליט "לחשכתנו", ובימים האחרון

אותיות קידוש-לבנה "לא נגע בכסף זה!" אשר, לדבריו, מגיע לסכום של מיליון לירות. ואילו מודעה אחרת היתה תצלום של מיכתב, על גייר-מיכתבים של הכנסת, שאותו שלח תמיר אל כל ראשי המיפ" לגות בישראל.

במודעה זו ביקש תמיר מכל ראשי ה"מיפלגות לא להסכים לחוק החדש של מי" מון חובות המיפלגות, ולהצטרף למאבק שלו נגד חוק זה. תמיר קרא לראשי ה"מיפלגות לנהוג כמוהו ולא להסכים לגעת בכסף, אם אומנם יאושר החוק.

תרגיל קלאסי. מי שכעס ביותר על תמיר היו אנשי חרות, חבריו לליכוד. הם ראו במאבק שבו החל — מאבק אשר לכל אחד היה ברור שהוא תעלול פירסומי קלאסי של תמיר — משום שקיעת סכין בגבם. הצעת-החוק החדשה של ההלוואות למיפלגות, נועדה בראש ובראשונה כדי להציל את חרות, השקועה בחובות כבדים המאיימים למוטט את המיפלגה, את פעיי לוחה והסברתה.

גם מנהיגה של חרות ומנהיג הליכוד רתח מכעס. המילחמה הציבורית החדשה של תמיר הציבה אותו באור ציבורי-שלי

טוטו

ספורט טוטו

השבוע עליה מינימום הכנס הראשון

ר 900.000 (כולל העברה)

מינימום כלל הכנסים מיליון וחצי ל"י

(כולל העברה)

יום חמישי — המועד האחרון למסירת הפספים

עשה לך מנהג קבוע — מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

עריכת אירועים זה המקצוע שלנו!

- חגיגות בר מצוה
- ברית מילה
- חתונות*
- וכל חגיגה או נשף למשפחה, ידידים או עובדים.

* ליל כלולות, שמפניה בחדר, פירות וארוחת בוקר חגיגה לזוג הנישא באולמי מכסיקו.

לרשותכם מיגון אפשרויות אם בצורת קוקטייל, ארוחות חגיגיות וכל צורת כיבוד או אירוע אחרת.

היחס האישי, השירות המעולה בתוספת מחיר סביר יתרמו להצלחתו של כל אירוע.

בפרטים נא לפנות:

אולמי מכסיקו

מזלן קאונטרי קלוב

זיק דוק, טלפון: 423807 - 415261 - 03

פרשת הלוי

כל אחד בענף חומרי תבנית וחמכות שאל את עצמו בימים האחרונים מה קרה לו, לשלום הלוי, שנערך כחשוד בהונאת המכס ובניסיון לשיחוד עובדי מכס?

כל המקור לעניינים ידע, כי הפירי סומים פשוט לא נדבקים לאיש. הלוי הוא מותיקי ה"הגנה", מראשוני וחלוצי יצרני כלי-הנשק הראשונים. משך עשרות שנים בנה רשת מיפעלים לתפארת לייצור מוצרי-ברזל ("המגדר", "ברזלית"). בשנות המיתון הקים בקריית-גת מיפעל שהוא מן היעילים בעולם. הלוי צבר נכסים רבים, מוערך בחוגי המיקצוע כשווה לפחות 100 מיליון לירות.

בחודשים האחרונים נפגע הלוי בגלל ירידת מחירי הברזל מ-400 ל-200 דולר הטונה. הוא קונה אלפי טונות בשנה, וגם כאשר המחירים יורדים, עליו לחמ"ש לקנות במחירים הישנים, שעליהם התחייב בשעתו. בגלל ירידת המחירים התגלו אצלו קשיי נזילות זמניים, בעיקר בגלל הצורך לממן את היטל הפיחות על מלאי הברזל.

הוויכוח בין הלוי לבין המכס הוא על כמות של 3000 טון ברזל לערך, שאותה קנה כדי לייצר מוצרים עבור משרד הביטחון, ששילם מראש תמורת ההזמנה ורכישת הברזל. בדין-חשבון למכס רשם הלוי את הברזל הזה, אך הצהיר עליו כשייך למשרד-הביטחון, ולכן לא הוא המכס חשב אחרת, וטען כי הוא מרמה. אחד מעובדיו של הלוי "גילה יוזמה יתירה, וסיבך את מעבדיו בניסיון אומלל לשכנע את פקיד-המכס כי הלוי צודק. כך או כך, מיפעליו ממשיכים לעבוד, וכל עוד "בנק לאומי" ממשיך לממן אותו (והוא ממשיך), אין חשש להלוי. תוך חודשים אחדים צפויה התאוששות ב" מחירי הברזל, ועימה ישתנה גם מצבו. אחרי הכל, בשנת 1974 שילם הלוי מיק" דמות למס-ההכנסה שיבעה מיליון ל"י.

האוצר מחלץ

את "כלל"

קונצרו "כלל" נקלע לקשיי נזילות, כתוצאה מן המצב הכלכלי. מתוך ענפי הקונצרו: במחשבים הוא סובל הפסדים כבדים, בענף הטכסטיל המצב מייאש, ענף הרכב לא יותר טוב, ובתחום ה" בנייה אין כל מכירות. לפני חודשים אחדים פורסם במדור זה כי הקונצרו יהיה זקוק לפחות ל-20 מיליון לירות נוספות בשנת 1975, כדי לעמוד בהתחייבויות השוטפות. לשם כך מגייס הקונצרו 7.5 מיליון לירות בחני פקת אמסיות ואיגרות-חוב. אבל רק חלק מאלו זורים כסף לקונצרו. כדי לצאת מן הבוץ, קיבלה "כלל" אישור מיוחד של האוצר לקחת בחו"ל הלוואות בסך 10 מיליון דולר, בביטוח האוצר נגד פיחות. "כלל" תפקיד חמישה מיליון דולר באוצר, ובחמישה מיליון אלה הנוספים ששתמש לצרכיה-שלה. "כלל" נוכחה עתה, כי רכישת "מאן לון" היתה מישהג שיסב רק הפסדים כבדים לחברה.

הבן מוכר לאב בקופ"ח

חברת "אגיס", המוכרת תרופות לבלאי בלאי, מצטיינת בדבר נוסף: בעלי-המניות שלה ומנהלה-הכללי הוא עמ"ל הוד בלאי, בנו של בצלאל בלאי האב.

כאשר נוסדה החברה, דיווח על כך "העולם-הזה" (1970), בהנחה כי די יהיה בפירסום זה להפסקת יחסי אנטי-

בצאל בלאי
רווחים לבן

אדיפוס אלו. אך נראה כי מאז דווקא הנביר בלאי הבן את יחסיו המיסחריים עם בלאי האב. בעוד האב מנהל מילח-מת-חורמה נגד סוכני-יבוא, מסרב לשלם להם עמלות על הייבוא וקושר קשרים ישירים עם ספקים בחו"ל, הרי בלאי הבן, המוכר, כאמור, יבוא תרופות ל- בלאי האב, מכר בשנת 1974 למעלה מרבע מיליון לירות תרופות תמורת עמ"ל לות. לשנת 1975 הוא מקווה להכמיל את המכירות, להגיע ליותר מחצי מיליון לירות מכירות בעמלות.

פלא נוסף: למרות גילו הצעיר של עמיהוד בלאי (26) וגילה הצעיר של החברה, היא כבר מייצגת, כסוכנת, שורה מכובדת מאוד של חברות זרות. נראה כי לשם בלאי השפעה רבה על חברות בחוץ זרות.

מי שחשב כי רק בסוכנות היהודית פורחים העסקים בין אב לבנו, טעה טעות מרה. רוח-הקודש של האחוזה המייסדת מרחפת גם על קופת-החולים של העובדים בישראל בה מנהל בצלאל בלאי מזה שנים רבות את מחלקת ה- קניות.

מזה שנה גדל בהתמדה אחוז הקניות של תרופות מחו"ל על-ידי קופת חולים, על חשבון קניות מקומיות. כמה יצרנים בענף הפרמצבטיקה אף טרחו למצוא, כי בעוד שבעבר היתה קופת-חולים של בצלאל בלאי מייבאת תרופות בשווי של 1.5 מיליון דולר לחודש, מכסים, הרי מסוף שנת 1974 גדל הייבוא ל-2.4 מיליון דולר לחודש.

הייצור בתעשייה המקומית אינו גבוה מ-250 מיליון לירות לשנה, ונראה כי הייבוא של בלאי האב כולל גם תרופות רבות שניתן ליצרן בישראל. מדיניות הייבוא על חשבון הייצור ה-

עמי בלאי
תרופות לאב

מקומי לא היתה מעוררת תשומת-לב רבה כל-כך לולא חברה אחת בשם "אגיס", הפעילה ביותר בתחום ה" יבוא, משווקת תרופות-יבוא לקופת- החולים שבה עובד בצלאל בלאי.

קיקי ינהל את מרכז הסחר

אחוז על המחזור — רווח זעום ביותר שלמעשה כמוהו כהפסד. נתונים אלה מדאיגים ביותר לגבי ה" צפוי בשנת 1976, שבה ייכנסו למאזן נתוני המכירות של 1975, שנת המיתון.

כור החליטה להקים יחידה חדשה, מרכז לסחר בינלאומי, שתנהל על-ידי זכריה קיקין (קיקי), לשעבר נציג "כור" בארה"ב. תפקיד המרכז החדש יהיה לתאם בין 26 סניפי קונצרו "כור" ברחבי העולם, לווסת את הצעות המכר והקנייה של הסניפים השונים.

התפקיד החדש שהוטל על קיקי, נראה לרבים צנוע מדי לכישורונותיו של האיש, שהגדיל את מכירות קונצרו "כור" ביבשת אמריקה מיישישה.

בשנת 1975 יהיה תיקף הסחר הבינ-לאומי של קונצרו "כור" למעלה משני מיליארד לירות. על-ידי חקמת מרכז ה" סחר, יכולה "כור" ליהנות מהטבות ה" חוק לעידוד חברות בינלאומיות (חוק אייזנברג), המעניק פטור ממסים לחב-רות בינלאומיות הקובעות מרכזן ביש-ראל.

בשנת 1975 יהיה תיקף המאזן של קונצרו "כור" 5.5 מיליארד לירות, לער-מת 3.2 מיליארד לירות ב-1974. הרווח לפני מס היה 260 מיליון לירות, והרווח הנקי לאחר מס יהיה 60 מיליון לירות. משמעות נתונים אלה הוא כי הרווח לפני מס, של "כור", הוא פחות מחצי

נים כבר היו הדלפות לעיתונים על האפי-שרות לגירוש המרכז החופשי מחליכוד. אולם לא רק בגין כעס על תמיר. ראשי מיפילת העבודה, שלעברם קורץ תמיר בחודשים האחרונים, שותפי הרוח לחוק החדש, כעסו עליו גם הם.

גניבת הסוס. עיקר הכעס בא דווקא מחוגי שתי מיפלגות קטנות, תנועת שינוי של אמנון רובינשטיין ור"צ של שולמית אלוני, שתי תנועות אלה היו הראשונות במאבק נגד החוק החדש. ויזקתן הציבור-רית עלתה מאז פירסמו חן את מודעותי הענק שלהן בנושא זה.

תמיר יצא במודעות גדולות משלו, וב" הוצאת כספים גדולה יותר, חסך מתחת לחוטמם את הסוס שעליו רכבו ונטל לעצ-מו את כל ההחלטה. תמיר הפך נושא-הדגל של המליחמה כנגד החוק החדש, אשר סביבו הצטופפו מרבית אזרחי המדינה. כשקרא ח"כ אליעזר שוסטק את המוד-עות שפירסם תמיר, הוא לא ידע אם לצחוק או לבכות. ימים מיספר קודם-לכן, התמו שוסטק ותמיר על הסכם, אשר חילק את הרכוש. התארים ומקורות ההכנסה של המרכז החופשי. שוסטק, אשר פרש יחד עם ח"כ אהוד אולמרט מהמרכז החופשי והקים חטיבה בשם המרכז העצמאי, זכר כי תמיר הקפיד להכניס לתוך הסכם החר-לוקה סעיף, אשר דן ישירות בנושא החוק המוצע.

בסעיף קטן ז' של סעיף 2 בהסכם זה, עליו חתמו שמואל תמיר וחבר סיעתו ח"כ עקיבא גוף, נאמר מפורשות (ראה גר"פ): "הוראות סעיף זה יחולו גם על הסכומים שיגיעו ויתקבלו לקראת הבח"י רוח כלנסת התשיעית ולכנסות הבאות, ולצורך בחירות אלו, או כל סכום אחר, לרבות מילווה, שיגיע ויתקבל מכוח חוק מימון המיפלגות תשל"ג-1973, או הסדר הקשור בחוק זה, או מכוח כל חוק אחר שיבוא במקום האמור או בנוסף לו."

נראה כי תמיר האמין, בשעה שפתח במערכת-הפירסום, שפרט זה לא יעלה. הצדיק והניבזים. רדיפת הפירסומת של תמיר, וחוסר-הרצון שלו להתחשב אפילו בשותפיו למיפלגה או לסיעה, הביי-או אותו שוב לבור פוליטי, אשר הפעם

ח"כ שמואל תמיר
כולם רחחו

נראה כי סירושו: הקץ לתמיר בליכוד. נראה כי הפעם לא יסכים הליכוד לעי-בור לסדר היום על עניין זה והרווח שי-היה לתמיר מבחינת הפירסום בעניין חר-בות המיפלגות ייצא בהפסד ניכר באשר לדרכו הפוליטית.

אנשי חרות לא כעסו כל-כך על עצם התנגדותו של תמיר להצעה — שגם הליברלים וע"מ הביעו התנגדות לה — אלא על הפירסומת הרעשנית והמשמיעה, בה הציג תמיר את עצמו כצדיק ואת שאר שותפי הליכוד כניבזים.

הערבים מחוץ לתחום

ובכן, מי שחשב כי ישראל היא מדינה דמוקרטית לכל אזרחיה, מוטב כי יחרחר בדבר פעם שנייה. במדינת ישראל לא ניתן לאזרח ישראלי ממוצא ערבי לגדל בעלי-כנף, כלומר תרנגולות, הודיים ובני-מינס. וזאת, לא מכוח צו או חליץ חוקי כלשהו, אלא בדרכים ועילות יותר, שאינן מעוררות רעש בחוץ-לארץ, ולא מאפשרות לישראל שחק לפרסם דברים נוספים.

ובכן: לא ניתן לגדל הודיים או פטמים בלי הקצאת פטמים ממועצת הלול או ביצים מאיגוד הביצים, ולא ניתן להחזיק מעמד מבלי לקבל מחיר מינימום ממועצת הלול. והדבר האחרון הוא הקובע. מחיר המינימום הוא זה המאפשר לכל מגדל להיכנס לענף, בידעה כי יהיה אשר יהיה תמיד יוציא את הרווח המינימלי.

את כל אלה מעניקה מועצת הלול ליהודים בלבד. ערבי-ישראלי שיטען כי ברצונו לגדל הודיים, למשל, פשוט לא יקבל את הביצים או הפטמים — או את מחיר המינימום. לא שיש למועצת הלול משהו נגדו — אבל ענפים אלה שמורים רק ליהודים.

ואם כבר ירצה איזה ערבי מסכן מנצרת לגדל הודיים, יגלה כי אינו מקבל הקצבות הלול. לעומת במחיר מסובסד. קצת קשה כך להתחרות בהיאחזויות החדשות ברמת-הגולן, המקבלות את כל ההעדפות כדי לגדל הודיים ועופות.

(תמונה מסוד 16)
4.8 מיליון לירות שאותן הרוויח. ומה על רווחיו מניירות-ערך? ומה על הפקדות כאלו בתקופות קודמות. בבנקים אחרים, או בבנקים אחרים שעליהם לא נודע עד כה?

חשבונות

עובדים

הדין-חשבון של לוי מעלה עוד קשיים מעניינים: בסוף כל שנה שלחו הבנקים לחברה אישורי יתרת-חש"ב בנות. לא נשלחו אישורים כאלה על ה-חשבונות הפרטיים של כץ. בנובמבר 1974 ביקשה החברה, ביוזמתה, מן הבנקים להמציא לה אישורים ליתרת פיקדונות החברה אצלם (בעיקבות גילוי הלוואת החברה לעיריית תל-אביב). האישורים שהתקבלו מן הבנקים לא כללו את יתרות החשבונות הפרטיים של כץ.

לוי מקדיש פרק מיוחד למעורבותו של ועד-העובדים בפרשה, מדגל בצניעות על חלקו-שלו משך כל השנים. כאחראי ל-מינהל בחברה, וכן על כך שהוא היה זה שחתם יחד עם כץ על הלוואות הרכב לעובדים.

מסתבר כי נוסף לחשבונות הפרטיים של כץ, שהיו כאילו של החברה, הוא הפעיל עוד שלושה חשבונות מיוחדים על שם "ועד-העובדים": בבנק דיסקונט ברחוב יהודה הלוי, בבנק לאומי באבן-גבירול, ובבנק המזרחי בהדר-דפנה. בחשבונות אלה קנה ומכר כץ ניירות-ערך. כץ חכ"ניס והוציא כספים מן החשבונות, ותתנור זה הכספית בהם היתה ניכרת, ללא כל זכר לכך בסיפרי-החשבונות של הוועד עצמו. לוי אינו מפרט מה גובה הסכומים שהסתובבו בחשבונות-ועד מדומים אלה, ומציין רק כי לא ניתן לבדוק מה גורל ניירות-הערך שניקנו בכספים הללו.

כץ עשה בכספי עמידר כבתור שלו, למרות כמה מערכות-ביקורת: מבקר פני-מי, הנאמל החברה, רואה-החשבון ומבקר המדינה. כל אלה לא ראו דבר וחצו דבר משך שנים, עד שעיריית תל-אביב פירסמה, בפרוטוקול ועד-הכספים שלה, כי קיבלה שלושה מיליוני לירות הלוואה מכספי עמידר. אולם האחריות לכל מה שקרה חלה לא רק על המנהל הכללי ועוזריו הבכירים, כל חברי מועצת-המנהל לים של עמידר כולם אחראים למה שקרה בה, וכולם חייבים לעוף, ואלה שמותיהם:

צבי אדרדומי — יושב-ראש מועצת המנהלים של עמידר.

יעקב אבדוקסיה — סמנכ"ל משרד האוצר.

אריה אורן — מנהל עמידר לשעבר.

איתמר גליץ — כלכלן של משרד השיכון.

דוד ויינשל — סמנכ"ל משרד-השיכון.

מיכאל טלמן — מינהל מקרקעי-ישראל.

אריה כהנוב — מינהל מקרקעי-ישראל.

יצחק עילם — סמנכ"ל כור לשעבר.

שימחה רותם — סמנכ"ל משרד-הסנים.

יוסף שרון — יושב-ראש מועצת-המנהל לים של שיכון-ופיתוח.

היכן

המאזן?

פרט זעיר נוסף שצריך היה להפעיל את פעמוני-האזהרה: בדין-חשבון של רשות החברות הממשלתית, שהופיע בימים אלה, מצויין כי חברת עמידר עדיין לא המציאה את מאזנה לחדש מארס 1974. זוהי רק תחילתה של הפרשה. כאשר ייווכח צבי כץ כי העסק אבוד, הוא יגרוור עימו לבזק את כל שותפיו ומחפיו. כל הממונים עליו, כל הנהגים ממנו ומגניבות עמידר, לוואי והיו שותפים לו. שכן אז, לפחות, ניתן היה להיות בטוחים כי היו אף הם גנבים.

אך אם יסתבר שלא ירעו דבר, פירשו שמום היו עוורים וכפי-יום, שמקומם לא יכירם בשום ניי-הול עיסקי שהוא.

לא נותר אלא להתחלחל למחשבה, שי-לולא התפוצצה פרשה זו, היה צבי אל-דורטי היום שרה-התקשורת!

טליה לבני

לגייע יום שלא יגידו עלי: זה בעלת של דלינקא, אלא יגידו על דליה: זאת אשתו של אשרקה, אמר לפני שנים רבות אשר ידליו, כאשר הוא ואשתו היו עדיין חברי קיבוץ חמדיה אשר בעמק-חירדן.

ואומנם, יום זה הגיע. כיום ידוע אשר ידליו כאחד האנשים החזקים במשק הישראלי, ממקורב ספר, כפי שאחראי מאחרי הקלעים למעללי הכלכלה הישראלי, באיש-מפתח במיפלת העבודה וב-מפא"י. תפקידו הרישמי, יושב-ראש קופת חולים, הוא רק אחד ממוקדי תוכן וזה-הי-פעם שעליהם הוא חולש.

אולם נראה, כי בקרוב יחדלו לומר על דליה ידליו: "אשתו של אשרקה". האיש, המורגל בקבלת החלטות בהיקף של

האיש הרגיל להחליט החלטות של

מיליונים עומד בפני החלטת חייו

מיליונים, עומד עתה בפני הכרעה קשה הרבה יותר: כיצד לנהוג באהבה, שהט"כיעה את חותמה על חייו בשנים האחר-רונות. זהו אחד מסיפורי-האהבה הגדולים בי-יותר שידעה צמרת השילטון בארץ מעור-דה. סיפור אהבתם של אשר ידליו ועורכת-הדין טלי ליבני, המשמש נושא-שיחה במסדרונות הוועד-הפועל, בחדרי מרכז מיפלת העבודה, ואפילו במינון הכנסת. טליה, או טלי, כפי שמכנים אותה ידידיה, היא צעירה שאפתנית, פוליטיקאית מתחילה ואשת-קאריירה מצליחה. אשר בגיל צעיר יחסית הגיעה לעמדה מיקצור עית בכירה ולהכרה פוליטית, כשמשאת-נפשה להיות חברת-כנסת.

היא

עורכת-דין צעירה וחריפה

המטפסת בסולם הקאריירה

יוסף צ'חנוברי, גם כאן התאקלמה והת-בססה במהירות, רכשה לה שם של צעירה חריפה בעלת ראש וכישרונות, שעתידיה עדיין לפנייה.

באותה תקופה כבר היה אשר ידליו אישיות בזכות עצמה, אחד מראשי הכל"כלה הישראלית ומה שחשוב יותר, אחד מראשי מפא"י, מממליכי-השרים וממחירי-הרוזנים.

דרכו של ידליו בן ה-52 בעולם הפוליטיקה הישראלית היתה מהירה ביותר. לפני 26 שנים נשא לאשה את דליה גולומב, בתו של מפקד ההגנה ומראשי היישוב בארץ, אליהו גולומב. מישפחתה של דליה קשורה בקישרי דם ונישואין עם הצמרת הישראלית של אותם ימים, עם מישפחתו של מי שהיה ראש-הממשלה, משה שרת, יעם מישפחתו של מי שהיה אז אחד הי-אנשים החזקים ביותר במדינה, דוד הכהן. בן-דודו של ידליו הוא שרה-הינון-והתרי-בות אהרון ידליו, אולם, למרות תפקיד השר שבו נושא אהרון, אין ספק כי כוחו והשפעתו של דודנו, יושב-ראש קופת חולים, גדולים יותר.

בתקופה שבה עברה טלי לעבוד במיש-רדי-הביטחון, היה כבר ידליו מבוסס בצמי-רת, אשר תעתה אז בין אנשי מפא"י הי-

סיפור

היסטורית, בדמותם של לוי אשכול המנוח ופיגסס ספיר, לבין הדור החדש שאותו סימל משה דיין. אין ספק כי ידליו הי-תיך תמיד לגיש המרכזי אולם, כמדינ-אים ממלחים רבים אחרים ידע, כי טוב לשמור על קשר כלשהו גם עם דיין ורפ"י.

רחוק מהעין —

קרוב ללב

טלי ליבני, שאותה הכיר ידליו מן הפעילות הפוליטית הקצרה והנמרצת שלה ועימה התיידד אז, היתה, לגבי ידליו, אשת-הקשר שלו עם משה דיין. העובדה

טיפוס מהיר

במיפלה

כשחוקמה רפ"י, לפני תשע שנים, אביא מרכז אדור הצעיר שלה, מוטי שורר, את טלי לפגישת עם שמעון פרס. מו-טי למד אז מישפטים באוניברסיטת ת"א, יחד עם טלי, ולא שיער כלל כי הפגישה עם פרס תביא למיפנה כביר בחיי ידידתו. מייד לאחר ההיכרות שלה עם רפ"י, החי

בעיקרדם יאיר רובין
אחוט לאמריקה

(המשך מעמוד 23)

בעסקים שלו. הוא ניסה להוציא רישיון להפעלת המיסעדה בהעבירו אותה לאחד מקרובי ממשפחתו. ואז, יום אחד, בעת ששהה בחופשה באילת, עלתה המיסעדה באש. חקירת המיטרה העלתה כי היה זה מעשה הצתה. החשד נפל מייד על אד"ג. חשדו בו כי שלח אנשים להצית את המיסעדה כדי לקבל את דמי-הביטוח עבור רה. שום הוכחה לא נמצאה נגדו והוא שוחרר.

לא עברו ימים רבים ואד"ג נעצר שוב. היה זה בתחילת 1972, אחרי שגוויתו מנוקבת הכדורים של אילן אשורוב, דמות ידועה בעולם-התחתון התליאבי, נמצאה בוואדי בהרי הכרמל. המיטרה עצרה את אד"ג כחשוד ברצח. גירסת המיטרה היתה כי אד"ג שכר את אילן אשורוב כדי שצית עבורו את המיסעדה ואחר-כך החליט לחסלו כדי למנוע ממנו להעיד. חוקרי המיטרה, שקיבלו מידע סודי מאנשי כנופיות הכרם, היו משוכנעים כי רוצחו של אילן אשורוב בידם. קצין הי מיטרה מרדכי חן אף טען בבית-הדין פט כי חקירתו של אד"ג זמור במכונת אמת הוכיחה כי הוא משקר. אולם כעבור שבועות מיספר שיחררה המיטרה את אד"ג ללא ערבות. מבלי שהגישה נגדו אפילו כתב-אישום. כעבור כמה חודשים נתפסו הרוצחים האמיתיים, הועמדו לדין והורשעו אחרי שאחד מהם הודה בביצוע הפשע. לא היה להם כל קשר לאד"ג זמור או לאחיו.

אד"ג שוחרר נקי מכל חשד. אולם על מיצחו כבר הוטבע אות-קין של רוצח. זמן קצר אחרי שיתורו יצא אד"ג לחו"ל. כשחזר כעבור שבוע לנמל-התעופה בלוד, שם המתין לו אשתו וילדיו, הסתבר לו כי המיטרה מסרבת להתיר לו להיכנס לארץ למרות שבידו אשרת-כניסה ברת תקף. באותו יום נאלץ אד"ג זמור לחזור לחו"ל. רק כעבור חודשיים, אחרי שפרקליטו, עורכי-דין אליהו קידר, ניהל התכתבות ממושכת עם משרד-הפנים, הור תר לאד"ג לבקר בארץ למשך חודש ימים בלבד. תקופת השהות הוארכה לארבעה חודשים. אז נטל אד"ג את אשתו וילדיו וחזר לצרפת בידיעה ברורה שיהיה עליו לרצות שם את עונש המאסר התלוי נגדו. כך גם היה. מייד עם הגיעו לצרפת בפברואר 1973 נעצר אד"ג ונכלא. אולם הוא שוחרר ממאסר כעבור שנת מאסר אחת בלבד. היה זה אחרי שצויין לשבח על-ידי הנהלת בית-הסוהר כמי שהציל את חייו של אסיר אחר, שלקה בהתקף לב, באמצעות הנשמה מפה לפה.

כשבדו תעודת-הגינה החליט אד"ג לנסות לחזור לישראל כדי לפתוח דף חדש בחייו. הוא רצה לעשות זאת בעיר קר עבר שלושית ילדיו המדברים עברית ושניים מהם למדו בבית-ספר בי אשדוד. אלא ששוב סירבה המיטרה להתיר את כניסתו. הפעם עם ממשפחתו ועם בנו שנולד בארץ. למרות שבינתיים ריצה את עונשו ונשמטה הקרקע לסיבה העיקרית בגללה סירב משרד-הפנים לי התיר לו לשהות בישראל. הותר לו לבסוף להיכנס לגבולות הארץ לשבוע ימים בלבד, כדי שיוכל לפנות בעתירה לבית המישפט העליון, למנוע את גירושו.

ביולי 1974 החליט בית-המישפט חללי יון לדחות את בקשתו של אד"ג זמור להתיר לו להשתקע בישראל. שופט בית המישפט החליטו ליישם לגביו את "תק דינסקי". המתיר לשרי-הפנים שלא להי תיר כניסתו של יהודי לארץ על פי חוק השבות, אם יש בפניו חומר ראיות מס פיק המשכנע כי האיש עלול להיות סכנה לשלום-הציבור בארץ.

אד"ג זמור חזר לפאריס. כל הסיפורים שמפיצה מיטרת פאריס כאילו היה זה הוא שעמד מאחורי מלחמת הכנופיות בה חוסלו כמה ממנהיגי הכנופיות הסי ציליאות אין להם על מה לסמוך. המאורעות עליהם מדובר אירעו בשעה שישב בכלא או ניהל את מאבקו המישפטי בי ישראל כדי שיתור לו להשתקע בארץ. לפני שבוע ימים בלבד התקשר אד"ג זמור עם פרקליטו, אליהו קידר, ביקש ממנו שינסה להשיג עבורו רישיון ביי קור בארץ כדי לבקר את קרובי מיש פחתו ולחלל את רכושו. משרד-הפנים סרב להיתער לבקשה.

יומיים אחרי-כך נפצע אד"ג אנושות ואחיו ויליאם נהרג במלכות שהטמינה להם מיטרת פאריס ושביבותיה טרם התי בחרו. לא תהיה זו הפתעה אם יום אחד יתברר שהרקע לפרשה טמון ביחסים הי אלימים השרורים בין היהודים והערבים יוצאי צפון-אפריקה היושבים בפאריס.

הוא

אחד מאנשי המפתח בצמרת המדינה, במשק ובמפלגה

אשר ידלין

שייך. בהמלצתו של שמעון פרס אשר היה ידידה האישי של טלי, נתן תפקיד בכיר לעורכת-הדין הצעירה שזה-מקורב קיבלה את הסמכתה, היתה לגבי ידלין את כי הצעירה המבטיחה חזו עוד תגיע רחוק. טלי, הידועה כבעלת ביטחון-עצמי שופע, לא התקשתה לחוש עצמה כדג-במים בקרב המדינאים המנוסים שמסביבה. אנשי שלומה, אלה שמצאה בהם עניין, היו בדרך-כלל מבוגרים ממנה.

בינתיים נישאה טלי לשחקן יאיר ("קווי") רובין, ונולד להם בנם, גיורא. אולם במהרה הבינה כי שני אנשים שאפי תניים, זה במישחק הבמה וזה במישחק הפוליטיקה והקאריירה, אינם יכולים לחיות לאורך-זמן בכפיפה אחת, וחיי-הנישואין שלהם עלו על שירטון.

עם איחודם מחדש של מפא"י ורפ"י, התהדק גם הקשר בין ידלין לטלי. "היינו נפגשים די הרבה בשיבות מרכז ובשיבות בות אחרות," סיפרה טלי השבוע, "וגיליתי שידלין הוא גבר נחמד ומעניין." מהישיבות הללו החלו אף יוצאים ביחד, כש הקשר הפוליטי ויחסיה-עבודה ביניהם מע מקים בהדרגה.

ידלין מעולם לא הירבה לדבר על יח סיו עם טלי, אך לה "יש ראש על הכת"

אהבה פשוט

יורק קודם-לכן, שימשה כנספת-העיתונות של ממשלת ישראל לאו"ם, וכמוכירתו האישית של קרובי-ממשפחתה, יוסף תקוע.

אולם, בעוד נסיעתו של יאיר אל אשתו הסתיימה בכירע, הריב ביניהם התריף והוא אף היכה אותה מיספר פעמים, נשאו נסיעתיו של ידלין פרי. טלי החליטה לחזור לארץ, כעבור שנתיים של שהייה בארצות-הברית ועבודה שם. את ענייני הגט בינה לבין בעלה סיימה עוד בחו"ל, כשהכסף שאותו דרש ממנה יאיר תמורת הגט צריך היה לחיות דווקא בדולרים ירוקים.

הכל אוהבים

אוהבים

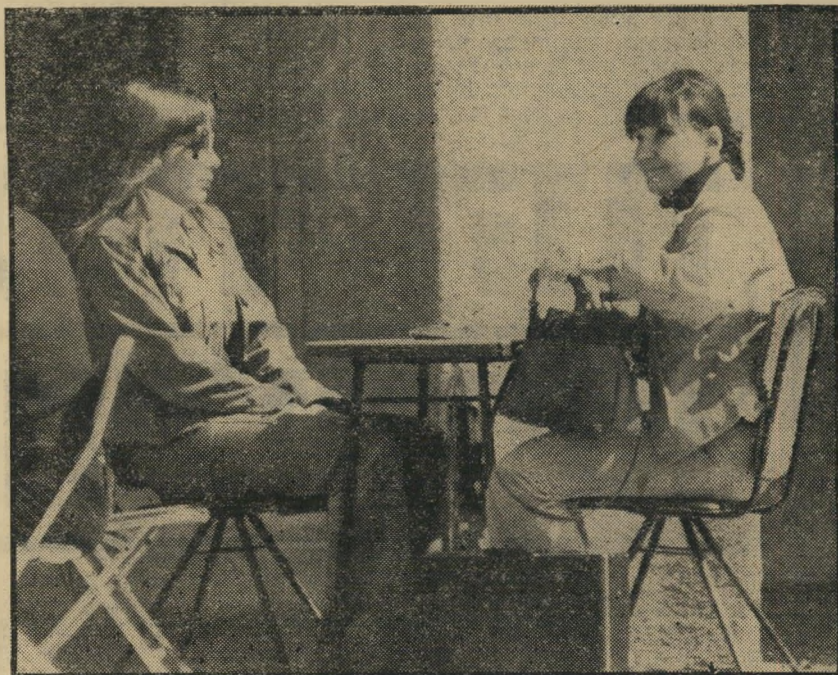
טלי שבה לארץ לפני כשנתיים, ומייד זכתה באחת המישרות החשיר בות ביותר שעורדי-דין כלשהו יכול להר לום עליה: היועצת המישפטית של רפ"ל, חרשות לפיתוח אמצעי-לחימה.

היא נבחרה למרכז המפלגה, וחזרה לפעילות פוליטית אינטנסיבית. גם ידלין החל מופיע לשיבות ממשפחתיות, שאליהן לא נהג לבוא בדרך-כלל. הפגישות בין השניים הפכו תכופות יותר ויותר, כש ידלין אינו מנסה להסתיר את קשריו עם העסקנית הצעירה.

כל ידידיהם של בני מישפחת ידלין ידעו, כי אשר-ק' עומד בפני החלטה קשה. ראשי הצמרת הפוליטית בישראל, בכלל מקום אחר, אינם ששים לגירושין של אחד מהם, על כל הכורז בכך. לחתוך חיי-נישואין של שנים רבות, כפי שעשה משה דיין, זה אינו דבר קל לשום אדם. קליוחומר לדמות ציבורית בעלת מעמד כזה.

לפני כשבועיים נסע ידלין יחד עם פינחס ספיר לסיור בן שבועות אחדים באירופה ובארצות-הברית. לאחר צאתו, פשטה בקרב ידידיו הדיעה, כי בדעתו לנצל את שהותו בחו"ל כדי להרהר ולהכיר ריע ביחס לעתיד חייו האישיים.

"הכל אוהבים את האוהבים," אומרים האנגלים.

טלי וידידת-נפש מירי סגל ליווי צמוד

בעלה, אך מה שהיה לה חשוב יותר — לבחון את יחסיה עם ידלין.

אולם שני הגברים גסי-יחד לא איפשרו לה להתבודד זמן רב. אחרי שבעלה מצא, בארץ, ידיד חובב-אלחוט, ואחד משכניה של טלי בניירורק התגלה אף הוא כחובב אלחוט, נערכו בין הבעל והאשה שיחות ארוכות לתוך הלילה, שבעיקבותיהן החליט יאיר לנסוע אל אשתו, לארצות-הברית.

גם ידלין התגעגע אל טלי כאשר היה יוצא לנסיעות-שליחות, היתה תחנתו הי ראשונה תמיד אצלה. בניירורק עבדה טלי בסוכנות היהודית, ואילו היתה הטובה ביותר, מירי סגל, אף היא עורכת-דין שלמדה יחד עם טלי, ואשר הגיעה לניור

סיים והיא תמיד חושבת על העתיד. ברגע שזוכחה שהיחסים ביניהם מקבלים ציביון אישי מאד, החלה מתלבטת באשר להמשך יחסיהם.

"אילו היינו חברים טובים באמת שלה, היינו אומרים לה להפסיק. אבל אז נראה היה שקיים סיכוי קלוש בלבד שאשר-ק' יעזוב את אשתו ויתחתן עם טלי. מכל מקום, ראינו עדיכמה טלי באמת אוהבת את אשר-ק', וראינו שהוא מתייחס אליה ברצינות, לכן אמרנו לה שתנהג לפי ריג שותיה," סיפרו ידידיה השבוע.

לפני כארבע שנים החליטה טלי לעזוב את ארץ. כדי להיות רחוק, לחשוב ולהתר לט. היא ביקשה לבחון את יחסיה עם

218

במדינה

מנגנון

שרמן - סוף הדרך ?

בניארי מינה משגיחה

כדי לאזן את ידי

ימינו להתפתח

"אין לי מה לומר, אני נמצא בחופשה". זו היתה תגובתו היחידה של ארנולד שרמן, דובר תכרת אל"על, על השאלה בדבר האפשרות שיגיש בקרוב את התי פטרונו ממשלתו.

במשך עשר שנים עמל שרמן (42), נשוי ואב לשלושה ילדים ולשעבר עורך-בכיר של ביטאון-התעופה האמריקאי אווירשון וויק, על בניית דימוי נאה ויציב לחברת התעופה הלאומית הישראלית, ובעיקר לי מנכ"ל, מרדכי בן-ארי.

בידורים טובות. שרמן עלה לישראל מארצות-הברית בשנת 1963, ומיד הת קבל לעבודה כידימינו של אל שווימר, מנכ"ל התעשייה האווירית. כעבור שני תיים, ב-1965, עבר הגבר הגייגני, המי שופם והנמרץ, לאל"על, בן-ארי הכלי

דובר שרמן

יד ימין -

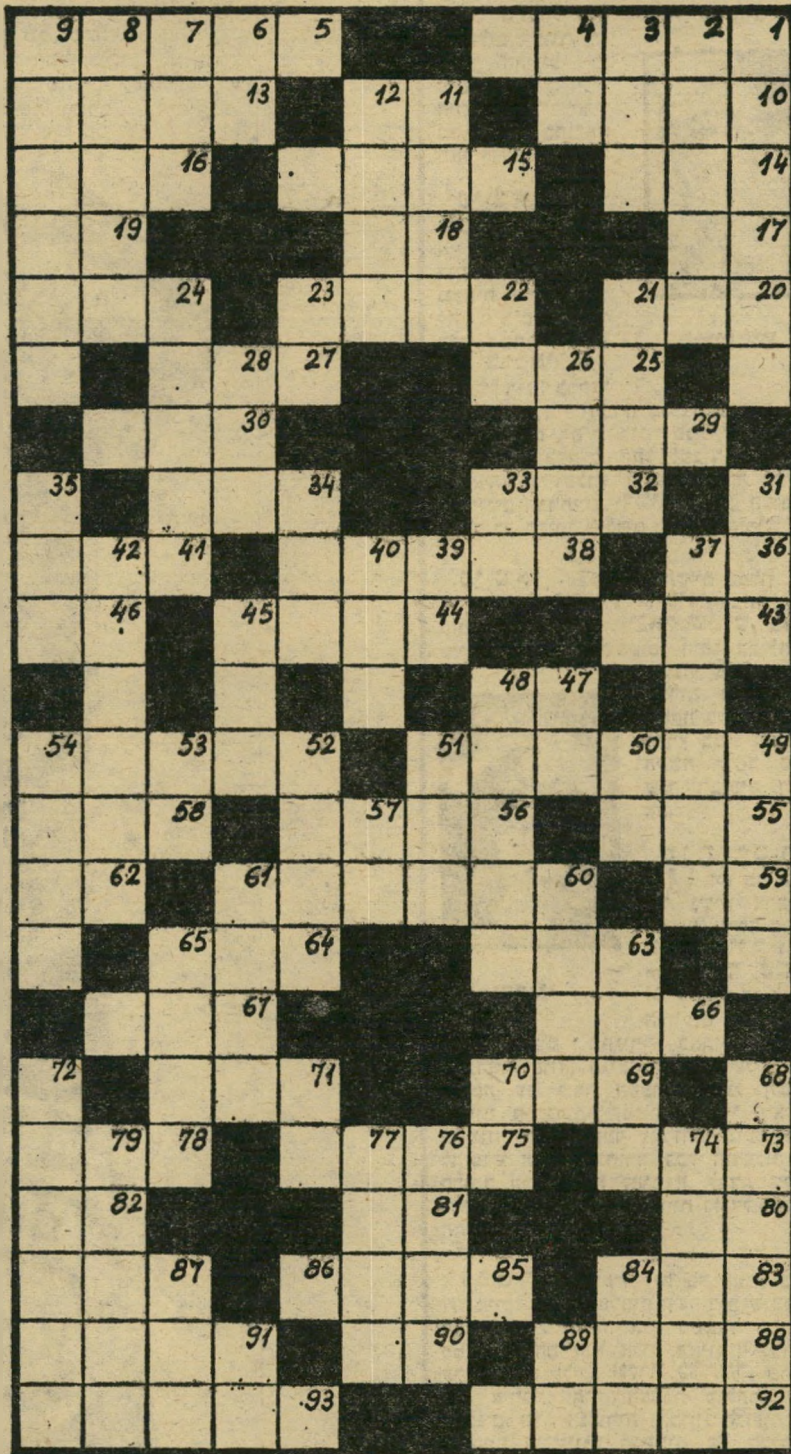
סגן-דובר מוויצקי

— ויד שמאל

יכול נתן לו יד חופשית, ועמד מאחוריו בכל, כבוס וכידיד. מאז חלפו 10 שנים, שבהן שירת שרמן את מנכ"ל באמונה, וליווה בעיקבות את כל מוצאותיה של החברה בתקופה זו. הוא הדריך במרץ את הכתבים לענייני תעופה ואחרים בדבר השבחים שעליהם לחלק לאיש הגדול, ואכן: משך כל אותה תקופה לא העז אף עיתונאי ממוסד המכבד את עצמו לכתוב ולו מילה אחת בגנות רודנותו הנודעת של המנכ"ל כלפי הכפוף פים לו בחברת אל"על.

שרמן ועמיתיו, משה אילת — לשעבר ממלא-מקום דובר החברה וכיום מנהל סניף בוסטון של החברה, מרדכי סוויצקי — מי שהיה מנהל הסניפים בבוסטון ובר קופנהגן, קצין-עיתונות וכעת ממלא-מ" (המשך בעמוד 30)

השבוע העולם הזה 1957

מאוזון:

ותאים, זכאי; 92. שילוק תולעים; 93. בעלת-חטטרת.

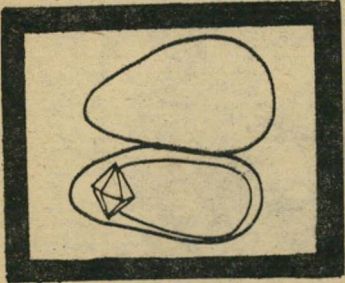
מאוזון:

1. תגינה פורמית עליונה; 2. פריחה; 3. מלחין צרפתי; 4. בהמת-משא; 6. ממלא-מקום (ר"ת); 7. ראשי-השנה (ר"ת); 8. נהר בצפון האתון; 9. בן-הגל התנ"כי של זבח; 11. בית-קיבול לפצצות; 12. שמו של דויד, בערבית; 21. מטיל רימונים; 22. שן המפתח; 23. יהלום; 24. צדף משר-בו; 26. אח; 28. חרש-מתכת; 31. עצם; 33. מילת-זיכרון; 34. מעונות השנה; 35. שמתא; 37. דבר-נועם; 39. אביון; 40. זאטוט; 42. מעדון; 45. נחש חונק; 47. אות באל"ף-בי"ת; 48. ארטילריסט; 49. מלכסיקון המפקדים בצה"ל; 50. הבן; 51. כשמכים אותך, סובב את השנייה; 52. מקום גבוה מבוצר; 53. חי לילי; 54. מכלי המיטבת; 57. תחת, למטה; 60. עז-נפש; 61. חבל בארץ; 63. צעקה גדולה; 65. קיבוץ בצפון הארץ; 68. פרי הצלף; 70. נועם; 71. מלכסיקון הצאן; 72. גפן סורחת; 74. מחלקי העינו; 76. קיבוץ בעמק; 77. גאולה; 79. שוליים המקיפים את הכתוב; 84. הלג; 87. אדם לאדם; 89. סיעה בכנסת; 91. ריח בלי סוף.

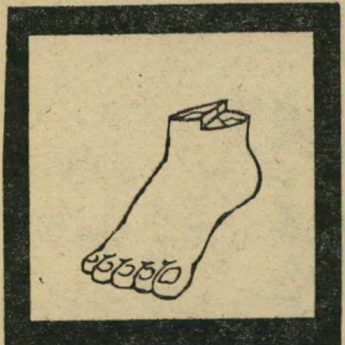
1. בבית כזה קוברים מתים; 5. ניתוח ליצואנים; 10. צמיג; 11. רע; 13. כינוי של ר' לייב יהודה בן-בצלאל; 14. מלחין צרפתי; 15. שחתה לשכרה; 16. צחיח; 17. מחציתו של מישקילידים סופולרי; 18. מחציתו השנייה של 17 מאוזון; 19. קרס; 20. המגיפה השחורה; 22. ימי-חיי; 24. תכולה; 25. הקדש מוסלמי; 27. יישוב חקלאי; 29. מרחץ תורכי; 30. רצון עז; 32. מידת-נוזלים קדומה; 34. דומן; 36. לא קשה; 38. נורה חשמל; 41. בקיעו; 43. תוכנית בטלויזיה; 44. הוצא נישקך; 46. מיקוה-מים ענק; 47. פירור; 49. שם החלה רוח ה' כפעמט בשימשון; 52. משם בא ירמיהו הנביא; 55. הדרי; 56. בצידי התחתון; 58. עלם; 59. שרי; 60. עצה כוזא אינה כדאית; 62. מתוויה-נגינה; 63. עת; 64. פריה; 66. גללים; 67. ימח שמו (ר"ת); 69. צמח-חבלים חד-שנתי; 71. מין אריג מובחר; 73. צחה; 75. רם; 78. תרביד; 80. קיים; 81. בוא למעלה למטה! 82. שלושים-ושלושה; 83. משך זמן בעבודה מסוימת; 85. מ' חודשי השנה; 87. צחיח-ינם; 88. כינוי לילי המולד של ישר; 80. אמונה; 91.

קשקשת 1957

הפעל את דימויך ונסה למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: "קשקשת", ת.ד. 136, תל-אביב. ההג' דרות הקולעות ביותר תפורסמה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דרייב-אין בתל-אביב, קול-נוע'המכונות היחיד בישראל.

קשקשת 1955

● ארוחת-צהריים של אוכלי-אדם. יפה חן, רח' בן-יהודה 111, ירושלים

● רגל קרושה. עמיר חררי, קיבוץ עין-דור

● סמל התנועה לארץ-ישראל ה-שלמה. עמוס מונרשיין, רח' חיסין 5, פתח-תיקווה

● אל תעשיר את מדינות ערב, לך ברגל! ראובן וסרקרוג, רח' בית-אל 66, ירושלים

● רגל אחרי הגיוס. שחר סלג, רח' סוקולוב 3, רמת-גן

בשעה 7.00
הקומדיה המשעשעת
"הצנחנים באים"
האנגלים באים
בשעה 9.30
מערבון המתח
"רוץ אדם רוע"

בסיסונות

● שמלות הריון
● מכנסי הריון
● טוניקות הריון
● חליפות הריון

כהן מודל

תל-אביב, רח' נחלת בנימין 4, קומה ב', דרך החצר פתוח עד 7 בערב (סגור בשעות 4-2)

לתמונות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

במדינה

(המשך מעמוד 29)

קום, וקצין-העיתונות הנוכחי צ'ארלי בכר, עשו יחדיו ימים כלילות במשרדי ה"חברה", בעיתות משבר.

לא היה ספק: האינטרסים של הבוס הגדול בידים טובות. בן-ארי היה מרוצה, ולא חסך משרמן ומחבריו שבחים.

שרמן, שהוא גם סופר-חובב ופירסם בארץ מיספר ספרים (ביניהם על קוצו של צבר, הדן בחבליהקליטה של מישפחה אמריקאית בישראל מנקודת-מבט הומרי ריסטית), הגדיל לעשות כאשר כתב ספר על תולדותיה של חברת-התעופה הלא-מית, אודיסאה בשחקים, האדיר בו את שמותיהם של האנשים החזקים בה, וב-ראשם בן-ארי, כמוכר.

לא נותנים דרכה. לפני כשנתיים ביקש שרמן לעבור לתפקיד אחר בחברה, מאחר שהמתח הרב, שהיה חלק בלתי-נפרד מתפקידו שלו, עייף אותו במשך השנים. אך בן-ארי אפילו לא אבה לשמוע על כך. מאוחר יותר, ימים ספורים לפני פרוץ מלחמת יום-הכיפורים, ביקש שרמן שוב לעזוב את בן-ארי, באורח זמני, כדי לעזור לידיו הוותיק אל שווימר, שיצא אז לקרב גלוי כנגד מינויו של האלוף (מיל.) מרדכי הור כיו"ר מועצת המנהל לים של התעשייה האווירית. המלחמה פרצה, ושרמן חזר לארץ-על אחרי ששנה רר משירותו הצבאי, שלושה חודשים לי-אחר-מכן.

תחילה לא היה ברור אם יסכים בן-ארי לקבלו חזרה כדוברו, אחרי ששרמן הסי-תבך בגלוי כתוצאה מהתנגדותו להור (ש-מאוחר יותר ויתר על המשרה) ולמשה דיין. הלחצים, מסתבר, לא השפיעו. בן-ארי קיבל את הכהן-אובד בנרועות פתור-חות.

בשבוע שעבר סיפרו חבריו של אר-נולד שרמן כי הדובר יצא לחופשה.

משגיחה-מטעם. לא היתה זו חופשה רגילה. שרמן אינו מוכן לחזור, בשום פנים, למישרדו שבמחלקה ליחסי-ציבור של אל-על, כתנאים הנוכחיים. כי בינתיים נפל דבר.

כאשר שב שרמן למישרתו, גילה כי בינתיים הספיק בן-ארי למסור אותו, ואת מלא-מקומו סוויצקי ביד ליובה וולק, מזכירת החברה. הוא הוציא הוראה מפורשת, כי הדובר ואנשי-צוותו חייבים לקבל מן המזכירה אישור על כל צעד שבדעתם לעשות.

הסברו של המנכ"ל הוא שהטיל על המזכירה להשיג על מעשיהם של דובריו מאחר שהוא-עצמו עייף וטרוד מאוד ואין לו פנאי להדריך אותם.

אולם אין זו הסיבה האמיתית. כאשר מינה בן-ארי את וולק כמשגיחה-מטעם,

תמרורים

נבחר . לתפקיד המנהל האמנותי של תיאטרון הבימה, במקומו של שמעון פינקל, יוסף יזרעאלי (36), יליד ירושלים, בוגר אוניברסיטת בריסטול והאקדמיה המלכותית לדרמה בלונדון, לתפקיד סגן המנהל האמנותי, שלמה בר-שביט, גם הוא יליד ירושלים, בוגר ה-

בר-שביט

מוסד החינוכי ב-מישמר העמק, חניך הסטודיו שליר הבי-מה, משחק בחבימה מאז 1948.

נישאו . בי-טכס שנערך בבית אירגון אמהות עובד-דוח בתליאביב, בי-נוכחות שרי ממש-לה, ח"כים ושדרני-רדיו, כתב הרדיו-רזו ברקאי (26), בנה של רינה ברקאי

ממייסדות רפי' וחברת מועצת עיריית תל-אביב מטעם רפי', בוגר פנימייה צבאית, סגן (מיל.) בצה"ל, החל לעבוד בשידורי-ישראל לפני שלוש שנים, מתמחה בעיקר בעניינים חברתיים, ור-בורה (25), העובדת כמדריכה במוסד לילדים מפגרים בירושלים.

נישאו . בטכס שהתקיים במלון בוד בתליאביב, אורית ירקוני, בתה של הזמרת יפה ירקוני, ויגאל שוחט, בעבר סיים חילה-אוויר שמטוסו הופל במלחמת ההתשה עלידי ה-מצרים, נפצע קשה ונלקח בשבי, הוחזר לארץ בגלל פציעתו הקשה, לומד כיום שנה רביעית רפ-אה.

מנהלים ר-ל . בתו בת-היד-17 של נשיא ארצות-הברית ג'ורג' פורד, סוזאן פירר ומר-הסנס רור סטיר-ארט הנחשב לאחד

ירקוני

הרווקים המבוקשים בעולם הסנס, מתגורר באחוזה כפרית בוינדזור. סוזאן הגיעה להופעה של הזמר, טיפסה עם שאר המעריצות על הכמה, למרות התנגדות חמשת שומרי ראשה, הוזמנה עלידי חומר לארוחה, מרבה מאז להיפגש איתו, מצהירה בכל הזדמנות כי חלומה הגדול הוא להינשא, ללדת שישה ילדים, לחיות באחוזה כפרית ולגדל סוסים, חתולים וכלבים.

נפטרו . בבית-חולים בשיקאגו, בגיל 77, מייסד כת המוסלמים השחורים שמיספר חבריה מגיע למאה אלף כשאחד המפורי-סמים ביניהם הוא אלוף האגרוף מוחמד עלי (קסיוס קליי), אליה מוחמד, שייסד את אירגונו תוך הצהרת מלחמה על הלבנים, הדת הנוצרית והמיווג הנוצרי, טען להוכחת העליונות הגזעית של הכושים, עמד בראש הכת למעלה מ-40 שנה. יורשו למנהיגות הוא בנו ואלאס מוחמד (40) שנבחר לתפקיד עלידי אביו.

נפטרו . בבית-המועצות, בגיל 80, המרשל ניקולאי בולגנין, שהיה בשנים 1955-1958 ראש-ממשלת ברית-המועצות, הודח עלידי ניקיטה כרושצ'וב שכתהן באותה תקופה כמזכיר המפלגה הקומוניס-טית הסובייטית. יליד גיו'נינובגורוד שעל גור הוולגה, בנו של פקיד בבית-חרושת, הצטרף למפלגה הקומוניסטית לפני מהפכת 1917, לחם בשורות הצבא האדום במלחמת האזרחים, מילא תפקידים בכירים בתעשייה ובמערכת הפינגסית הסובייטית, היה בשנות ה-30 ראש עיריית מוסקבה ומונה לאחר מכן לראש ממשלת הפדרציה הרוסית. בימי מלחמת העולם השנייה היה קומיסר פוליטי וחבר מועצת המלחמה בחזית המערבית, נטל חלק בהגנה על מוסקבה. ב-1947 מונה לשר-ההגנה במקומו של סטאלין ואחר-לסגן ראש-הממשלה, צורף ב-1948 ללישכה הפוליטית של המפלגה הקומוניסטית. הת-פרסם בגיוניו האריסטוקרטיים, עמד באורח פורמלי בראש המישלחת הסובייטית בוועידת הפיסגה הראשונה, לאחר ועידת פוטסדאם ב-1955 בוצעה, היה ראש-הממשלה הסובייטי השני אחרי מותו של סטאלין, תחליף בתפקיד זה את מלינקוב.

במקום ללכת למסעדה...

נסי את התפריט הבא עם קטשופ חריף של עסיס: הכינו ביצים שלוקות, חממי אותן כשהן שלמות ברוטב קטשופ חריף עסיס הוסיפי לרוטב כף שמן וקורט אורגנו. ניתן להגיש עם אורז מבושל.

באור-ירושלם

עפאי אזופי

סוף-סוף — הסוף

ידע היטב ששרמן לא יקבל את הדין, לא-חר שזמן כת רב נהנה מיד חופשית להי-לוטין, וכי יגיש את התפטרותו. יש להניח כי חוגים מסוימים, אשר פתחו חשבון עם שרמן כאשר זה מיהר לעזרתו של שווימר נגד הור ודיין, שבו

חלום שנות ה-20 העליזות

רוברט רדפורד מיה פארו

בסרטו של ג'ק קליטון ע"פ ספרו של כ. סקוט פיצג'ראלד

גטסבי הגדול

THE GREAT GATSBY

החל ממוצ"ש 1.3.75 בכורה ארצית

אלובי ת"א 4.30, 7.00, 9.30

הבגדים המקוריים מהסרט מוצגים בחלונות הראווה של "איוניר" דיזנגוף 129, ת"א.

חשוב!!!

אין אף עיתון או שבועון עברי

אחד בישראל שאחוז כה גדול

של קוראיו הם בעלי השכלה

אקדמאית כמו קוראי העולם הזה

חלק נכבד מקוראים אלה

הם הורים לילדים בגיל הלימוד

לכן כדאי לפרסם מודעות

"לימודים" ב"העולם הזה"

"אתה גנב!" נעריהשירות עמוס ניסים, בחור נמר-קומה וצנום, הגיע ל-מלון פלאזה בהפניית לישיבת התעסוקה. כחייל משוחרר, חיפש ניסים עבודה אזרחית, ושמה כשהופנה אל המלון. הלילה הראשון שלו בעבודתו היה פורה מאד. הוא עבד קשה אך, היתה לו גם הכנסה גדולה. בשעות הבוקר כבר היו בכיסו כ-140 ל"י. לפי דבריו, אך אז קרא לו האחראי על נעריהשירות, והורה לו למסור את דמייהשירות שקיבל. ניסים סייר, טען שזהו כספו וכי אינו מסכים להתחלק בו עם אחרים.

או הודע קצין הביטחון של המלון: "הוא גנב לנו כסף! הוא גנב מהקופה!" קצין הביטחון איים על ניסים שיעצור אותו על מעילה באמון, בעבירה על החוק. ניסים הוציא מכיסו 12 לירות, ומסר את הכסף לפרוספר: "זה מה שקיבלתי הלי-לה", אמר. "אני אספר בעיתון מה שאתם עשיתם לי פה". השיב לו פרוספר בחיוך: "לא כדאי לך לפרסם את העניין הזה, אתה תראה". כבר באותו בוקר פוטר ניסים מעבודתו הטריוויה במלון פלאזה.

והפעילו לחץ על מנכ"ל אל-על, וזה נאלץ הפעם להיכנע.

דרכי חיים

אדם והכפילים

בערי "מכונייהעיסוי"

השתמשו בשמו של עמיתם

עד שנעצרו

"במשך חצי-שנה הם עשו לי את המוות. עכשיו, סוף-כל-סוף, אפשר לישון בשקט". לאחר שאמר זאת, נפלטה אנתרופולוגיה כבדה מחזהו של אדם אלופי. הוקל לו. ואכן, בעל מכונייהעיסוי המזוקן ובעל החזות המרשימה, היה אדם שעסק במיקצועו והיה שמח בחלקו, עד שהחלו המודעות הקטנות בעיתונים מתרבות ו-כובשות כל חלקה טובה. הקונקורנציה השתלטת על השוק.

כאשר אמר אדם "חם", התכוון ל-"אדם מיספר שניים" ול-"אדם מיספר שלושה". אנשים שהחלו משתמשים בשמו על-מנת

מישפחת בוך *

הודעות סם ישראל

הגיב גד אלקס, המבקר הפנימי של ה-מלון: "עמוס ניסים התבקש עלידי קצין הביטחון פרוספר למסור את הכסף. אין חוק כזה שמחייב את העובד למסור את הטיפים שקיבל לקופה. משותפת, אך זהו הנוהג. לפעמים הנוהג הוא יותר חזק מ-החוק. לכן, הכסף שקיבל העובד החדש שייד לקופת המלון. לצורך זה התבקש קצין הביטחון של המלון להתערב."

דרכי אדם

שירי המואביה והיהדות

בתו של הזמר פאט

בן החליטה

דקשור גורדה בישראל

וביהדות

"קרה לי דבר נפלא. לפתע חשתי כאילו אני משה רבנו, העומדת על אדמת-קודש, וישראל היא מולדתי ועמי. רציתי שתאום להשתטח ולגשק את האדמה הזאת. התי-חלתי לבכות."

"אמי הביסה בי בדאגה ושאלה: מה קרה, שירי? ענית לה: 'גדמה לי שנו-לדתי מחדש'."

כך סיפרה צ'רי (שירי) בוך, בתו של השחקן-זמר, אלליה-נוער של שנות ה-50 פאט בוך (אכסודוס), המבקרת בימים אלה בישראל.

"אני לא מבינה מה בדיוק מושך אותי אל הארץ הזאת", אומרת שירי. "אבל הכל התחיל לפני שנה, כשביקרתי עם הורי ושלושת אחיותי בירושלים. זה היה אימנס ביקור-בינוס, לצורך הסרט סרט דתי על ישו, אבל פתאום, ביום האחרון לפני שעזבנו, קרה לי הדבר הנפלא הזה. למצוא בועז בקיבוץ. שירי בוך (היא עיברתה את שמה) היא יפהפיית (המשך בעמוד 32)

* למעלה: הבת ליבדי (19), האב פאט בוך, האם שירי ושירי. למטה: לורי (17) ודבי (18).

לזכות את מכונייהם המפוקפקים בדימוי בעל צילצול אמיתי.

לעשות סוף לברדאק. "ייתכן שאני שמרני, אבל במכון שלי, שיש לו שם טוב, יודע הלוקח שהוא מקבל מה שהוא מבקש: עיסוי כללי, בלי להכניס כלל את האירוטיקה לעניין. כך נהגתי תמיד, ואני מוכן אסילו לעלות על הבאריקדות, אם יהיה צורך בכך, כדי לעקור את התור-פעה הפסולה הזו מן השורש."

אלופי, איש-מיקצוע ותיק שבין ידידיו עברו כבר, בימי-חלדה, גופות מפורסמות כזו של אלקה זומר, כאשר שימש כמעסה בהוליווד, חש כי חמתו בוערת בו להשי-חית. דומה שהיה מוכן אסילו, בניגוד לאתיקה המיקצועית, להפעיל על המתחזים בשמו את השיטות האינדיאניות העתיקות. בהן הוא משתמש והידועות כ-"ספציאלי-טה" שלו.

אך משנתבשר כי בניידמות, ירימיהו ענתות ואהרון צפניה נעצרו עלידי חמדור המרכזי של מישטרת מחוז תל-אביב בי-אשמת ניצול מיקצוע העיסוי למטרות בלתי-כשרות, בא על סיפוקו המלא. תגובתה של רוגית, עוזרתו המסורה של אדם ועסאית מגוסה בזכות עצמה, חיתה עניינית וקולעת. "באמת הגיע הזמן שי-יעשו סוף לברדאק", אמרה.

הטיפ האכזר

"נעצור אותך על גניבת במדון."

איים קצין הביטחון, ודרש

את דמייהשתיית מן העובד

עמוס ניסים רעד כולו. גם בגלל ההתרגי-שות וגם, פשוט, מפחד. קצין הביטחון של מלון פלאזה בתל-אביב הכניסו לחדרו, ושם ציוות עליו: "תן את הכסף! אם לא תמסור לי את הכסף שקיבלת כטיפ הלילה, נאשים אותך בגניבה מקופת המלון!" "לא גנבתי, זה הכסף שלי", השיב ניסים בחיל ורעדה לקצין הביטחון של המלון, פרוספר. "איך אתה יכול להגיד שגנבתי מקופת-המלון? איזה קופסה?"

במדינה

(המשך מעמוד 30)

בלונדית, דקתגורה ובעלת עיניים כחור לות חולמניות נפלאות. היא, בניגוד ל- בניהם של רבים מאנשי השורביונס הי אמריקאיים, נערה רצינית ואדוקה-בדחה. היא מופיעה בשירי דת ובנגינה בפני קהל המאמינים בישו. כולל כח היהודים-למען ישו. יותר מכך: היא מזדהה כולה עם רות המואביה. ואומרת: "אולי גם אני אמצא לי את בועז שלי בשדה. באיושלו קי- בוך."

שכן, היא מתכוונת לבדוק ברצינות את האפשרות לחיות ולהשתקע באחד הקיבוצים בארץ. מאז ביקורה האחרון, נטלה שירי חופשה מלימודיה בקולג', והיא מקדישה את זמנה ללימוד השפה העברית ומתכוונת ללמוד יהדות. "הייתי מוכנה להשתקע בישראל כבר מאז", היא אומרת. "אילו לא התחייבויות העיסוקיות של ה- מישפחה בעיר-הסרטים."

במידת הודהותה של מישפחת בון, ההור רים וארבע הבנות, עם ישראל, ניתן להי- ווכח בטלוויזיה האמריקאית מדי-יום. הור פעותיהם למען ישראל ברחבי ארה"ב זוכות לפירסום נרחב. ופאט בון עצמו מופיע תמיד בסיסמה: "עזור לישראל — ישראל זקוקה לך — הרם תרומה למען ישראל".

ברית עם אברהם ומשה. למיש- פחת בון אין מושג מדויק כמה תרומות נאספות באמצעותה למען ישראל. מדי-

זמרת בון

"לנשק את האדמה..."

שנה. "זה גם לא מעניין אותנו", אומרת שירי. "היינו רוצים רק להיות בטוחים שהכסף הולך באמת למטרות הומניטריות ולא מיליטאריסטיות. אם אהיה בישראל ותפרוק מילחמה, לא אלך להילחם, כי אני נגד מלחמות. אבל לא איכפת לי להישאר יחידה בקיבוץ ולהגן עליו."

היא אצטנס מעורה היטב בחיי-החברה של הוליווד, מקום-מגוריה של המישפחה, אך אינה תלויה בהם. "כל הלונסון ש- סביבי נוצר עבורי, לא אני עבורו", כי דבריה. "לכן גם אינני מסוגלת לעלות על הבמה, לשיר ולשחק, ולומר שאלה הם החיים שלי. עבורי זה רק אמצעי להגיע אל הקהל, להביע את אהבתי לבני- אדם."

שירי ומישפחתה נימנים עם הכת הד- תית הקרויה בילבריס (מאמינים). הכר- ללת בתוכה גם את היהודים-למען-ישו. איש אינו יודע במדויק כמה יהודים חב- רים בכת, אך יש האומרים את מיספרם בלמעלה מ-10 אלפים. לדעתם, להיות יהודי משמעו להימנות עם האנשים שעמם כרת אלוהים ברית באמצעות אברהם ומשה. כך, למשל, הם מתפללים ביום השבת בבית-כנסת יהודי קונסרבטיבי, וביום ראשון — בכנסייה. אבל, אולי יותר מכל, מעיד על נטיו- תיה של מישפחת בון הביכור הפרטי שלה, שכל חבריו נושאים שמות עבריים טהור- רים: החתול הסיאמי אריאל, הכלב עוזי- אל והכלבה שרונה.

אם אתה צעיר

ורוצה לחסוך

בוא לעבוד בנמל אילת

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 35. אחרי שירות צבאי ובעלי כושר גופני טוב למקצוע הסווארות.

בעבודה זו תוכל להגיע למשכורת ממוצעת של 1,500.- ל"י נטו לחודש. ישנה אפשרות להכנסה נוספת על ידי עבודה בשעות נוספות. מגורים וארוחות ינתנו לך בבית הנמל (מלון) במחיר מינימלי כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך. לבעלי משפחות תינתן עזרה בדירור לאחר תקופת נסיון.

כמו כן דרושים מחסנאים בעלי ידיעה בעברית ובחשבון.

המעוניינים לעבוד בנמל אילת יפנו בכל יום עישי בין השעות 9.00 - 12.00 למשרד הראשי - רשות הנמלים בית מעיא, דרך פתח-תקוה 74 תל-אביב. קומה 4, חדר 426. נא להביא תעודת זהות ופנקס מילואים. ניתן גם לפנות בכתב למדור כח"אדם נמל אילת - ת.ד. 37, אילת.

לשכת הפיסום הממשלית

קרנית
מכון לעדשות מגע
עדשות
רכות וקשות
חוברת הסברה תשלח
דבר דורש. גורדון 31
ת"א, טלפון 238642.

את מחפשת אושר בחיים?

ב"מטרימוניאל" תמצאי את החסר לך

פני עוד היום ל"מטרימוניאל".

"מטרימוניאל", שמאי 23, ירושלים,

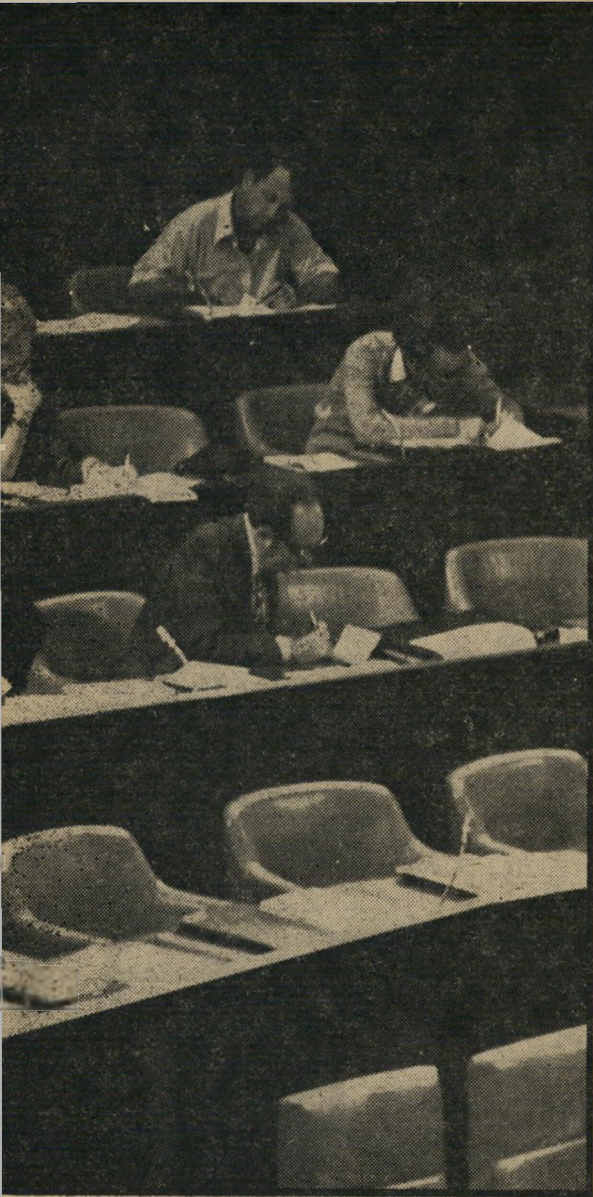
טלפון: 234334-02

חשבץ 1957

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן חספ- רות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחיסור כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפורה מציין כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{ccc} \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} & : & \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} \\ \\ \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} & + & \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} : \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array}$$

איזה מין

אופוזיציה

במושב הראשון של הכנסת השמינית הביאה סיעת ר"צ לדיון הצעת-חוק אחת. סיעת מוקד לא הביאה לדיון אפילו הצעה אחת. מכשיר פרלמנטרי אחר — ההצעה לסדר-היום — קל הרבה יותר מהצעת-חוק. מאחר שאינו מחייב הכנה מדוקדקת והתמצאות מעמיקה בנושא. גם עליו חלה

אחד המיסמכים המעניינים ביותר בכנסת הוא הסיכום השנתי של פעילות הבית. הוא מאפשר את מדידת הפעילות של כל סיעה בשטחים השונים. תוך השוואת סיעה לסיעה. "נתונים וסיכומים על עבודת הכנסת השמינית — מר שב ראשון" מעניין במיוחד. מאחר שהוא משמש כמודד

מושב אחרון של הכנסת השביעית	מושב ראשון של הכנסת השמינית			
	גח"ל	ע"מ ואביזר	המרכז החופשי	ס"ה
הצעות-חוק פרטיות	8	6	3	17
הצעות לסדר-היום	36	10	10	56
שאלות	289	155	208	652
הצעות-חוק פרטיות	11	67	56	17
הצעות לסדר-היום	67	56	10	10
שאלות	511	652	208	155

שיטת-המיכסה. כך שסיעה בת 3 חברים יכולה להגיש הרבה יותר הצעות מאשר סיעת-יחיד. בשמונה שנותיה בכנסת, הביאה סיעת העולם הזה — כוח חדש לדיון 72 הצעות לסדר-היום, כשהמוצע הוא 9 למושב. הם היוו כ-7.5% מכל ההצעות שנדונו בשתי הכנסות. (הסיעה עצמה היוותה 0.8% בבית). במושב הראשון של הכנסת השמינית הביאה סיעת ר"צ 2 הצעות לסדר-היום לידיון, ואילו סיעת מוקד הביאה 6 הצעות.

הצערים: מילחמת השאלות

אין מכשיר פרלמנטרי המבליט את השוני בין ה"ח"כים והסיעות יותר מאשר השאלות. יש "ח"כים העושים לעצמם עבודה קלה: קוראים ידיעה כלשהי בעיתון, מגישים עליה שאלות שניתנות אורן כמה דקות. וצובאים על העיתונאים כדי שיפרסמו אותה. "ח"כים אלה אינם נוכחים, לרוב, בעת מתן התשובה לשאלות, ומי מילא גם אינם מסוגלים להשתמש במכשיר "השאלה הנור" "ספת" — הצגת שאלה בעליפה ושר המשיב. סיעת העולם הזה — כוח חדש קנתה לעצמה שם בשטח השאלות. ונחשבה ל"מלכת השאלות" בכנסת הששית והשביעית. היא הכינה את שאלותיה בקפדנות, לרוב על סמך מידע עצמאי, ובשטחים שעד כה לא נדונו בכנסת. היא נכחה תמיד בעת מתן התשובה. מכיוון שכימעט תמיד הציגה לשר שאלה נוספת. ידע השר המי שיש שעליו להתכונן היטב מראש. בשמונה השנים של שתי הכנסות הגישה הסיעה 1317 שאלות. שהיו כ-10% מכל השאלות שנענו בכנסת.

לפעולת הכנסה, החדשה, שיש בה סיעת-ענק חדשה (הלי-כוד) ושתי סיעות קטנות חדשות (ר"צ ומוקד).

הליכוד: אותו דבר

אין משתווה פעילות הליכוד על ארבע חטיבותיו (חרות, ליברלים, ע"מ והמרכז החופשי) לעומת סך הכל של פעולות אותם מרכיבים — סיעת גח"ל (חרות וליברלים), סיעת ע"מ וסיעת המרכז החופשי — בכנסת הקודמת?

על אף העלייה בכוח (32 ל-39), נראה כי ההשפעה אינה ניכרת, לטובה או לרעה. במושב הראשון של הכנסת השמינית נדונו 11 הצעות חוק פרטיות של חברי הליכוד, ו-67 הצעות לסדר-היום. במושב האחרון של הכנסת הקודמת נדונו 17 הצעות-חוק פרטיות של מרכיבי הליכוד, ו-56 הצעות לסדר-היום. הירידה במספר הצעות-החוק, והעלייה במספר ההצעות לסדר-היום, משקפת את המעבר הכללי מעבודה תחקירית רצינית להצעות פוליטיות הפגניות. המציין את הכנסת השמינית בכלל, ואת סיעת הליכוד בפרט. הליכוד הגיש במושב הראשון של הכנסת השמינית 511 שאלות, לעומת 652 שאלות במושב האחרון של הכנסת הקודמת. מסתבר שגם ההתחזרות הפרועה בין שני הצעירים היריבים של המרכז החופשי, אהוד אול"מ ועקיבא נופ, בהגשת שאלות לצורכי פירסומה, אינה מספיקה כדי להתגבר על האירציה של הגוף המגושם, המראה את סימניה-הלוואי של קארטל.

ר"צ ומוקד: ירידת המישקל

יתכן שהצד המעניין ביותר הוא טיב פעולתן של הסיעות הקטנות החדשות, ר"צ (3 מנדטים) ומוקד (מנדט אחד). קל לעמוד על כך תוך השוואת פעילותן לזו של סיעת העולם הזה — כוח חדש (ואחרי-כך מר), בכנסת הששית והשביעית. ברוב שנות כהונתה, היתה זאת סיעת-יחיד.

העבודה הרצינית ביותר של סיעה קטנה בכנסת היא בשטח הצעות-החוק הפרטיות. הצעת-חוק מחייבת הכנה מדוקדקת. חקירת הנושא, ניסוח מישפטי. בדיון עליה ניתן לח"כ לפתח רעיון קונסטרוקטיבי חדש, בצורה ש"אינה אפשרית לו בכל דיון אחר בכנסת. עוד בראשית הכנסת הששית, כאשר החלה סיעת-יחיד של העולם הזה — כוח חדש להתבלט במיוחד בשטח זה, הונהג ביגללה "נומרוס קלאוזוס" — חלוקת מיכסות של הצעות בין הסיעות. לפי גודלן. הדבר נועד לשים מחסום בפני פעילות הסיעות הקטנות. כך נוצר גם פער ניכר בין האפשרויות של סיעת-יחיד, למשל, לאלה של סיעה בת 3 חברים.

בשמונה שנותיה בכנסת הביאה סיעת העולם הזה — כוח חדש לדיון 19 הצעות-חוק פרטיות — ממוצע של כ-2.5 הצעות בכל מושב. הן היוו כ-7.2% מכל הצעות החוק הפרטיות שנדונו בשתי הכנסות.

כמה מההצעות האלה עוררו זיכוח סוער בארץ, כמו ההצעה המקורית לבטל את האיסור על הפלות מלאכור תיות (שנתקבלה כימעט). להקים בית-שני ("בית לורי-דיס") כמוסד פרלמנטרי נוסף, להנהיג רפורמה בדיני הבחירות, ועוד. הסיעה הגישה הרבה עשרות הצעות נוספות, שלא הגיעו לדיון ביגלל שיטת המיכסה.

האזרח יוכל, על כן, לסמוך מבחינה זו רק על מראה עיניו. באותן שניות ספורות שבהן גולשות מצלמות הטל-וויזיה לתוך אולם המליאה. מסתבר כי מעולם לא היתה עוד מליאה כליכך ריקה, כמו המליאה של הכנסת ה"שמינית.

עוני אינטלקטואלי

אולם הצרה העיקרית של הכנסת השמינית אינה כמותית, אלא איכותית. שורר בה עוני אינטלקטואלי מדי.

אין רעיונות חדשים בכנסת, ואיש אינו מעלה בה נושאים שאינם שיגרתיים, ושלא נדונו קודם-לכן בהר"ב בעיתוני-הערב.

אחת התופעות האופייניות לכך: כמעט כל הנושאים המעניינים הנדונים כעת בכנסת השמינית הועלו בכנסת השישית והשביעית, עליידי סיעת העולם הזה. אחד הנושאים האלה הוא הסעה-היגום של חיילי צה"ל בשירות-התחבורה הציבוריים. סיעת העולם הזה העלתה נושא זה בראשית הכנסת השישית, נתקלה בהתנגדות טוטאלית מצד הממשלה. עלי-פרי דרישת סגן שר-הביטחון דאז, צבי דינשטיין, הורדה ההצעה מסדר-היום.

מוקד	ר"צ	העולם הזה	הצעות-חוק פרטיות
מושב ראשון של הכנסת השמינית	מושב ראשון של הכנסת השמינית	מושב ראשון של הכנסת השמינית	הצעות לסדר-היום
0	1	4	שאלות
6	2	5	
31	42	208	

עכשיו, באיחור של שמונה שנים, החליטה ועדה של הכנסת להנהיג הסעה-חינם באוטובוסים.

נושא שני: הפלות מלאכיות. זה היה אחד מנושאי המאבק העיקריים של סיעת העולם הזה — כוח חדש. היא נסלה בהצבעה דרמאטית, כאשר אנשי-הקדימה מכל הסיעות מצביעים בעד הצעת העולם הזה, והשמרנים מכל הסיעות מצביעים נגד. ההצבעה הוכרעה דווקא על ידי שתי נשים, מעסקניות המיסד, שהצביעו נגד. עכשיו נתקבלה ההצעה עקרונית, וועדה של הכנסת צריכה לגבש הצעה עקרונית.

בממוצע הגישה הסיעה 165 שאלות בכל מושב. במושב הראשון של הכנסת השמינית נענו 42 שאלות ממוצע שלוש חברים סיעת ר"צ, ו-31 שאלות ממוצע מוקד.

אחת ההצעות האופייניות של סיעת העולם הזה — כוח חדש היתה לרשום את נוכחות חברי-הכנסת. הצעה זו נדחתה בזעם בהצבעה מאוחדת של כל סיעות הבית, מימין ומשמאל. משום כך אין אפשרות להשוות, על פי מיספרים מוסמכים, את המודד הבסיסי של פעילות הסיעות וחבריה-הכנסת: הנוכחות במליאה.

בקרו

המחדל הבוער

סרטים רבי משתתפים ורבי תפאורות, העולים מיליונים רבים, מעלים בדרך-כלל את המהם של האיסטנטיים, יפיהנפשו ואנשי-התרבות למיניהם. האדם חולך לאי-בוד בין כותלי הקרסון, כך הם טוענים, אין בזה שליחות רעיונית ואין משמעות פילוסופית עמוקה. כך הם אומרים, ואין ספק שהם צודקים.

אבל ההמונים, אלה שלמענם קיימת, בכלל, תעשיית הסרטים, אלהים זאת. הם אהבו להתרגש ולהתפעל ממחזות-ראווה, כשגרפית הציג להם לפני 60 שנה את בהיולד אומה (ויש אומרים שאילו נרש-מו הכנסות סרט זה בצורה מסודרת, ותוך התחשבות בירידה בערך המטבע, היה סרט זה עדיין הקופתי ביותר בכל הזמנים).

הם דוהרים, צמאים להתרגשות גם היום, לכל סידרת אסונות הטבע והאדם, שהם היום האופנת הגדולה בקולנוע ה-אמריקאי. נמל-התעופה 1975, רעש אדמה (עם אפקטים קוליים שמרעידים את הצופים בכיסאות, כדי להגביר את השתתפותם בחוויה), ובעיקר המיגדל הלוהט, צוברים הכנסות המפריעות אפילו ללהיט בטוח ומחולל כמו הסנדק, חלק ב' לגורף את שיעור הממון שנפל בידי החלק ה-ראשון.

אחרון בסדרה שהחלה בגרפית, נמשך

כה בססיל דה-מיל והגיעה עד לבונדאר-צ'וק הרוסי (במחלמה ושלום), הוא מפיק אמריקאי בשם איירווין אלן, אלן, שהחל לפני שנים בעשיית סרטים לימודיים למחצה על העולם שמסביבנו, עבר בהדרגה לכיוון המדע הבדיוני, ולבסוף שילב את נטיותיו הריאליסטיות עם הפנטסיות דימיוניות, לפני כשנתיים, בהרפתקה ב-1975, סרט שהיה מבוסס בצורה רופפת על האסון של האונייה האיטלקית אנדריי-אה דוריה, אשר טבעה ביס-התיכון.

הסרט, היה מיבעב רב-כוכבים ושיא בשיכילול תפאורה (שתיארה בפירוט את כל הפנים של אונייה, אבל להיפך, משום שהאונייה התהפכה, ככיוול בים), החזיר בתנופה גדולה את אופנת האסונות אל בדיה-קולנוע. אחרי כמה שנים קצת יותר אינטימיות, שהיו תוצאה מן הכישלון המיסחרי הצורב של קליאופטרה.

פוסידון הפך תוך זמן קצר מאד אחד מתוך עשרת הסרטים הקופתיים ביותר בכל הזמנים ואלן, שחש כי עלה על הגל הנכון, ניגש להכנת אסון-הטבע הבא. סוד ההכנה, באסונות מפוברקים אלה, הוא גם סוד ההצלחה, והמפיק, הוא המנצח ה-אמיתי כאשר האסון מצליח (כלומר כש-כל התפאורות נהרסות, וכל הכרטיסים נמכרים).

שתיים אחוזות בגיהנום. איך מתכננים את המיבעב? ובכן, קודם-כל צריך סיפור, במיקרה זה, היסח אלן משתה שיהיה קצת יותר מאונייה מתהפכת. מר-שים יותר וצבעוני יותר, את מבוקשו

פור ניומן קשור לעמוד

האדריכל תוכנן ביטחון — המבצעים חיבלו בתוכנית

וקלייר בלום ניסו להתחרות, לפני שני ימים, בשתי גירסות של בית הבובות? חורב, ארס. במקום זאת, מוטב לשתף פעולה וכולם ייצאו נשכרים.

מאחר שהמשכנע היה אלן, ומאחריו עמד לו פוסידון, הסכימו שתי חברות — וורנר ופוסק (לשתן פעולה, מיבעב חסרת-קדים בהוליבוד, כל אחת נטלה על עצמה מחצית התקציב, ואלן יצא ל-רן, הצעד הבא: כוכבים.

השידוך המכניס. כשמדברים היום על כוכבי-קופה בהוליבוד, מוסכם על כולם שיש רק ארבעה שמות בטוחים: ניומן, רדפורד, מקווין ואיסטווד. שני הראשונים, ביחד, אינם כבר חידוש אחרי קיד וקאסידי והעוקץ. איסטווד הוא בעל חברת סרטים משלו ודורש להיות שותף בהפקה. ניומן ומקווין, לעומת זאת, הם שני שמות ענקיים, ונוסף לכך הם גם שותפים בחברה בשם אמנים ראשונים. ושיתופם יחד, על בד הקולנוע, אינו יכול להיות אלא נתון בדוק להצלחה.

כששני אלה כבר בכיס, נמשך הגיוס בקלות יחסית. כל אחד משתוקק לקסוף על רכבת שהיא כבר מצוה זהב. וויליאם הולדן, פיי דאנאוויי, ריצ'ארד צ'רמברליין, רוברט ואנגר ורוברט ווהן (בדמות של נסטור, התואמת את שאיפותיו הפוליטיות), לצופים המבוגרים יותר: פרד אסטר וג'ניפר ג'ונס, אלמנתו של מומחה-ראווה (דויד או. סלזניק), הנשואה כיום למיליונר שוחר אמנות וקולנוע בשם גור-טון סיימון.

וכדי לגנון קצת את הגלריה של הפרצור פים המוכרים, שתי דוגמניות עם שאיפות דרמטיות: סוון בלקלי וסוון סלאנרי, ושחקן-כדורגל אמריקאי לשעבר, או. ג. סימפסון, המקווה לקאריירה נוסח ג'ים בארון או פרד ויליאמסון. ואחר-כך, עוד צבא של ניצבים מכל הגזעים, הצבעים והפרופילים האפשריים. שייראו כחמון רב-גוני.

מפברקים פלדה וזכוכית. בשלב הבא, קרא אלן לדגל לכל מי שעבד איתו בצוות הטכני של הרפתקה בפוסידון: תפאורנים ומנהלים אמנותיים, מלבישים ואחראים לאפקטים, אנשי-פעלולים ועוזרי הפקה. כל הגדוד המאומן התייצב שוב לעבודה. הכל התנהל כמיבעב צבאי. על אחת מבימות-הצילומים בנו תפאורה ב-גודל של חצי מגרש-כדורגל, שהתפרשה על שלושה מיפלסים שונים, הבדלי-גובה עד שמונה מטר, עם מיוקרות-מים, מאות שולחנות, ערוגות של ציבעונים עמודי קישוט, והיתה מוקפת כולה בחלונות זכוכית ענקיים, שמבעדם נשקפו... שיקור פיות של גוף סופר-נציקו בלילה, מוקרן על מסכים מיוחדים.

על במה אחרת, בנו דגם מוקטן של "הבניין הגבוה בעולם, מיגדל של פלדה, בטון וזכוכית המתנא לגובה של 138 קומות". מאחר שבניין כזה לא קיים, שימש המיגדל בכל פעם שהיה צורך להראות את המיבנה בשלמותו.

בחווה השייכת לאולפן, היה עסוק ביני ימים צוות אחר בתקמת חמש קומות ש-היו זהות בפרטות לנתוני הבניין, כולל כל החידושים והאביזרים החדשניים כתובים בתסריט. זאת, לצורך צילומים קרובים יותר.

בבימות-צילום אחרות שיחזרו התפאור רות מראה פנימי של קומות שלמות, של משרדים בוהקים, של מעליות משוכ-ללות וחדרי-מדרגות אינסופיים. המתפרות ייצרו בקצב קדחתני תלבושות מכל הסור

למון ובנקרופט: פסיכוזה של זהב

זה אומנם פחישם, אבל סיימון מעל בסופו של דבר את כל הפניות החדות, והתוצאה חלקלקה, ופחות מדי מחייבת.

ניואשים

בתורנות

השבוי מן השדירה ה-שנייה (פאר, תל-אביב, אר-צות-הברית) — ניל סיימון הוא

החומריסטן של חייאוש העירוני האמריקאי. האיש הנובר בעצמו של הכרך המודרני הסואן ובפסיכוזות של אורחיו החסוטים, והופך אותם זהב קופתי טחור. הוא עושה זאת במחזות המוצגים על הבמה המגיעים, בסופו של דבר, בזה-אחריה אל בדי-הקולנוע.

מכאן שגם השבוי הוא מחזה מוצלם, בתוספת כמה סצינות, באוויר הפתוח, האמורות להוסיף ציביון קולנועי יותר. זה לא-כל-כך משכנע, ובסופו של דבר, הסרט כולו עומד על חידאולוגים, המבוימים בצורה שיגרית לגמרי על ידי מלווין (אהבת החיים) פרנק, מה שאינו מוריד, כמובן, מאומה משנינותו של סיימון, שכותב אותם. אומנם, אין זה אלא חיטוט על פני השטח בגורלו של גבר בן 48: מע-בודות מפטרים אותו, שודדים פורצים לביתו, חשכן שופך עליו דלי מים, השכנות מקימות רעש, מיוזח-תאוויר מתי קלקל, והאשה יוצאת לעבודה שעה שהוא מפנק את משברו הנפשי על שפת פסיכיאטר יקרן. הטרגדיה האמיתית מצי-

נויצעד

השכולות

גאטסבי הגדול (אלנבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — אילו חולק פרס אוסקר על פירסום

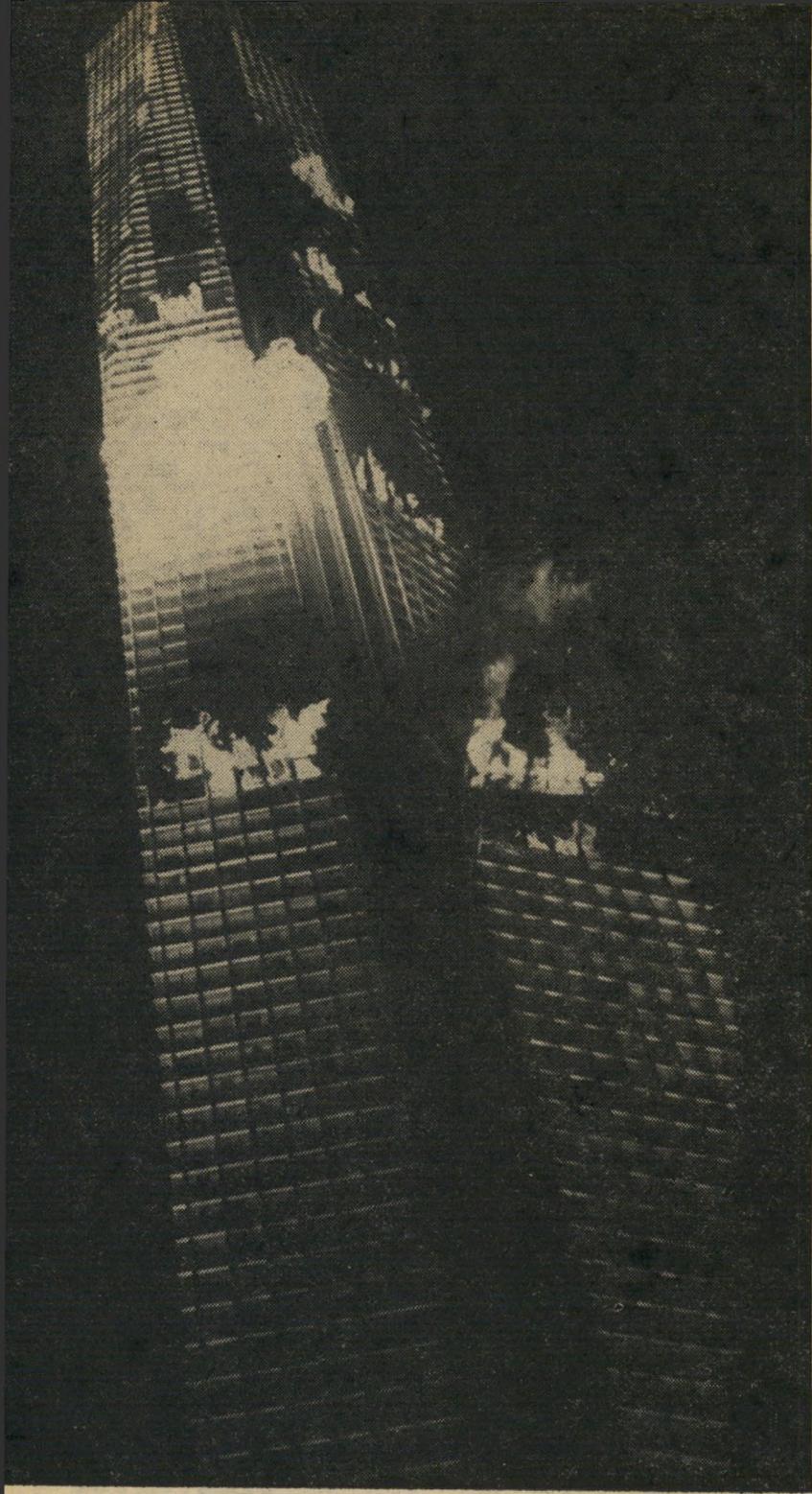
ויחסי-ציבור, היה סרט זה מקבלו. שמו הלך לפניו. כל מה שנתר, הוא לראותו. ובכן — בהחלט יפה לעין. הצילומים מבחיקים, הצב-עים מותאמים בקפידה, המוקדים הרכים מטביעים הכל בים של נוסטאלגיה מתקתקה ובלתי-מצויאותית, כאילו מדו-בר בעולם-אגדה. המכוניות משוחזרות בנאמנות, האופנה נוצצת באלפי דגמיה, וגוני חלבן של תפאורה מסנוורים את העיניים.

אך תפקידם של כל אלה — לעזור לעיבוד קולנועי של סיפור מאת סקוט פיצינרלד, הנחשב עליידי מומחים לסיפורת אמריקה כאחת המציבות המרשימות לשנות ה-עשרים שלה. ומה קרה? האבזורים ישנם, אבל הסרט ריק מתוכן. ראשית, בצורה מוזרה למדי, הבמאי הבריטי (למה בריטי?) ג'ק קלייטון צילם את כל האבזורים הללו, ובעיקר את הריקויות והנשפים, בזוויות שחפכו את התקופה לגרו-טסקה מגוחכת. שנית, רוברט רדפורד, כנגסטר מאוהב ב-בת-טובים, הוא אולי יפה מאד, אבל נעדר כל מיסטריות מעורפלת, שהיתה מרתקת בדמות המקורית של פיצינרלד.

פארו ורדפורד: גרוטסקה מגוחכת

ואילו מיה פארו, כדיניו ביוקן, נושא אחבתו, נראית כניי-מנויסטית מבולבלת וחמומה, המחפשת דרכה בין התפאור רות ורחוקה מן חדמות חרת-האסון, המסוגלת לחפח בגבר אהבה חזקה ממות. ומכאן, שאהבתם היא אוסף שתיקות דומעות ורגשניות.

המיגדל הבוער

138 קומות של פלדה, בטון וחוכית עולים באש

עם חלשון בחוץ, כמה לדעת מה יקרה לגיבור אחד, שעה שעל המסך נקלעים בינתיים האחרים לצרות.

חוץ מזה, העיתוי המדויק שבו רואים את הגיבור קופץ, ומיד מנתרת ממול התהום הפעורה תחתיו, המוסיקה הנכנסת בכל עוצמתה בדיוק כשנושכים את ה"שפתיים, והקולות המתערכים ברקע, מחרישים את האוזניים וגשמעים כמו הדי אסון של אמת.

זאת אמנות? לזה אפשר להתייחס ב"רצינות? הרי זה קירקס. המישפטים הקצרים שבהם מנסים לחבוק את מתות העולם ולעשות זאת בקיצור, כדי לפנות את ה"מקום לטרגדיה הממתינה בתור, הדמויות האנושיות המגוננות כינור שני למיגדלים פורחים באוויר, ואפילו המחדל שמסתיים בהכרזה בומבסטית כאילו מכביהאש הם האדריכלים האמיתיים של העתיד, כל אלה יספקו אולי את שוחרריהאמנות.

יחד עם זאת, כל מי שידוע מה זה קולנוע, לא יוכל שלא להתפעל מגודל המיבצע, מן הביצוע המדויק והמבריק שלו, ומן הכישרון הבלתי-רגיל לשחף את הצופים בהתרגשות המלאכותית הנוצר על הבד. ולכישרון זה יש רק אישור אחד, הנמצא לא בכתיבי המבקרים, אלא בקופות הכרטיסים, ואלה, מצביעות כולן על המיגדל הלוהט כעל הרכוש הקולנועי החם ביותר של השנה.

טים בכל פינות העולם, ועשה דברים שונים ומשונים כמו ואלס הסודיאורים וגשר רמאנן. לו הועיד אלן את צילום הקטעים הדומטיים הרגילים, אולם כשי מדובר בפעילות, העדיף אלן לסמוך על עצמו, ואת כל השריפות, ההתפוצצויות, ההצלות ברגע האחרון והקפיצות האקזיטביות, הוא ביים בעצמו.

הוא דילג מבימת-צילומים אחת למיש"נה, בין 57 התפאורות השונות שהוקמו לצורך ההסרטה (מתוכן נותרו רק שמונה שלמות), והשלים כל מה שחסר במראות פנים של בנייני-ענק בסרפנצ'סקו. ארבעה צוותים צילמו בעת-יובעונה-אחת, מל"בד אלן וגילרמין, הנציח צוות מיוחד את כל צילומי האוויר, כולל הגשר האווירי שבו מעבירים את הלכודים בקומה העליונה של המיגדל הבוער, בעזרת גלגלית חבלים, לבניין שכן, וצוות רביעי עסק בכל התעלולים הטכניים (כמו צילום מיד"גם שייראה כאמיתי).

אדריכלי העתיד: מכביהאש. הצילומים הסתיימו. התפאורות נהרסו ביעילות, הועלו באש, גשטפו במים, רוסקו לחתיכות. כל אלפי המשתתפים עשו בד"יוק מה שנידרש מהם, כשמדיינים הרעים אלן ברמקולו את ההוראות המתאימות. הכל נגמר? עוד לא. כאן החלה עבודת העריכה. איך לשלב את המרכיבים השונים בספור כך שהצופה יישאר תמיד

גים, משמלות-ערב ועד למדים של מכבי"אש, מחליפות מהודרות ועד לפגימות. הכסף זרם כמים. לרשותו של אלן עמדו 14 מיליון דולר, וכל מה שרצה לא היה לחסוך דווקא. אלא להיות בטוח שכל סנט שחוק יופיע על המסך ויתרום לחווייה הכללית.

המחדלמורים האנושיים. כמו בהרפתקה בפוטיידון גם כאן, היה אלן חסיד האסונות הקורים באשמת האדם, לא הטבע. בסרט הקודם התהפכה הארץ, למרות שרבי-החובל הזהיר את בע"לית, לפני התחלת המסע, כי סכנה כזו קיימת, אבל איש-העסקים רודף הבצע סירב להקשיב.

במיגדל הלוהט עשוי הסיפור להצית כמה מדורות צורבות מתחת לישיבני קב"לני-הבניין בכל רחבי העולם, כולל ישראל. כי המדובר בחנוכת המיבנה הגבוה ביותר בעולם, העולה באש באותו ערב עצמו. מפני שהקבלן הראשי וגיסו, קבלן המיבנה לעבודות חשמל, גיסו להרוויח כסף משימוש בחומרים וולים בבנייה. המחדל כולו עולה באש, ולזכותו של אלן יש לציין שגם כמה מן הפוליטיקאים שנתנו יד להקמת המיגדל (אס"כ הסרט אינו אומר אם ידעו או לא מה עושה ידידם הקבלן), משלמים לבסוף את חובם לחברה.

ואם כבר מדברים בתסריט, הרי ל"אסונות מסוג זה יש מיבנה מיוחד משלהם. כלומר, העלילה המרכזית, זו ש"מדברת על כך שאש אחזה בבניין ומכביהאש מנסים לכבותה, לא די בה כדי לרתק קהל, בעיקר כשמדובר בקרוב לשלוש שעות הקרנה. האמנות שבתסריט היא לקשט את הסיפור המרכזי בתמוגי סיפורים קצרים, בהרפתקות צדדיות מרתקות העומדות בפני עצמן ויחד עם זאת מקדמות את העלילה.

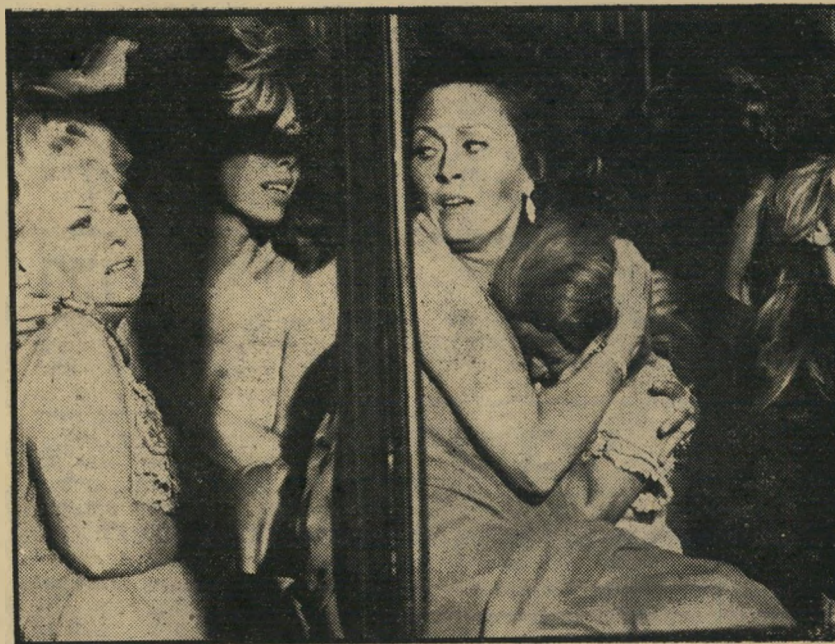
ואלן דאג שהתסריטאי שלו, סטירלינג סיליפאנט, גם הוא מניצולי פוטיידון, יהיה דחוס בתקריות כאלה: ניומן הארכיטקט מציל את ג'ניפר ג'ונס ושני ילדים

הקבלן: ויליאם הורדן
המחדלן האנושי — למען הכסף

הכבאי: סטיב מקווין
מכבי האש — אדריכלי העתיד?

הזמורות במעלית החיצונית: מתים ורנוואי
אימת מוות בשמלות ערב

בחדרי-מדרגות מתמוטט, מקווין, מפקד הכבאים, קוטף מעלית חיצונית העומדת ליפול ומוריד אותה בעדינות על הארץ, רוברט ואגנר וסוזאן פלאנרי נלכדים ב"מישרד בוער, הולדן (הקבלן), צ'מברליין (החתן המושחת) וסוזן בלקרי, בתו של הראשון ורעייתו של השני, מתנצחים במשולש מזור. וכן הלאה, וכן הלאה, המון מתיחות קטנות בתוך המתיחה הגדולה.

בין 57 תפאורות. התחילה ההסרטה. כאן, כל החוכמה הייתה לעבוד מהר ככל האפשר (יוס"עבודה מתבטא בחון תוע"פות, כשצריך לשלם משכורות לכל המשי"תתפים). ולדאוג לתיכנון נכון של העבר"דה. כי אחרי שתפאורה עולה באש, אי אפשר לחזור ולצלם בה.

הבמאי המיועד לסרט היה ג'ון גילרמין, בעל-מקצוע שאישיותו אינה ברורה די הצורך, צרפתי חניך בריטניה שביים סר-

הזויפן: פרד אסטרי
השיטפון הסופי — האשליות פורחות

הדוגמנית תזכיר מה שהוא ישכח

יהודה מוזס ועינת רז
תענוגות של בנאדם דתי

יש לי הרגשה משונה שהשם **שמואל מוזס** עומד לתפוש מקום של קבע על גבי המדור שלי, ואם אני אומרת שיש לי הרגשה, אז אני יודעת על מה אני מדברת. רק לפני שבוע סופר לכם במדור דרכי אדם (העולם הזה 1956) כי שמואל מוזס, בעל מיפעלי-אופנה מאנגליה, השתכן בהילטון בתקופה של שבוע-האופנה הישראלי, והצליח לצבור חשבון בסך 4000 דולר שאפילו מנהלי המלון היקר מאוד, שה- תענוג של קפה-וסנדוויץ' עולה בו בסביבות 20 לירות, נדהמו מגודלו.

עוד סופר לכם כי מוזס הג'ל ריכז סביבו את מיטב חתיכות האופנה שהסתובבו בהילטון, בתוקף תפקידן כדוגמניות, וערך לכבודן מסיבות קולניות עד לשעות הקטנות של הלילה. מה אגיד לכם, אלו לא היו סתם מסיבות, אלו היו מסיבות שכתותן לא ידעו הדוגמניות הללו מימיהן. עם שמפניה וקא- וויאר, ומכשיר פסיכדלי מיוחד שמחליף צבעים לקצב המוסיקה הסטריאופונית שבקעה מצעצוע משוכלל שהיה מורכב בסוויטה של האדון מוזס.

וגא לא לשכוח, מוזס הוא בנאדם דתי וירא-שמיים, המק- פיד על מיצוות קלה כחמורה. בקיצור, בין כל הדוגמניות האלו היתה גם עלמה צעירה, דוגמנית מתחילה בשם **עינת רז**. מה בדיוק התפתח בין שמואל מוזס לבין הקטנה אני, לא בדיוק יודעת. כל מה שאני יכולה לספר לכם הוא כי עינת היפהפיה אמרה היתה לנסוע עם מוזס ללונדון, על חשבונה, בתקן של מזכירה.

כך, לפחות, טען מוזס באוזני כל מי שטרם לשאול אותו מה פתאום הוא לוקח דוגמנית ישראלית ללונדון. מה יש, חסר שם דוגמניות?

עד כמה שאני יודעת, לא כל אחת יכולה להיות מזכירה בבירה הבריטית, צריך רישיון-עבודה. בקיצור, צריך שתהיה סיבה טובה מאוד בשביל לייבא מזכירה מחו"ל לבירה הבריטית, הסובלת מאינפלציה חמורה במזכירות, וגא לא לשכוח, צריך גם לדעת אנגלית.

אז אם מוזס התחיל למרות כל זאת לקחת את הגברת הצעירה ללונדון בתור מזכירה שלו, ודאי תסכימו איתי שבטח יש לו סיבה מצויינת.

לדעתי, בעצם, יש לו סיבה כזו. פשוט, תסתכלו בתמונה ותחליטו בעצמכם.

צמוד במשך כחצי שנה רצופה, כשהם כמעט שאינם נפרדים. בשבוע שעבר ה- ליטו להביא את יחסיהם לאישורה של הרבנות הראשית, וגישאו בקיבוץ כפ- בלום, שם מתגוררת מישפחה כהלה. אומרים שמי שלא ראה את השניים האלה ביום גישואיהם, לא ראה זוג מאר- שר מימיו.

חשובה בעיני עצמה, בכלל לא. אבל תיר- צה החליטה לעזוב את ירושלים לטובת תל-אביב, ועברה לעיר הגדולה. וכאמור, כמו שהיא התחילה נושמת אוויר-מסיבות, וכמו שדני גרנות התחיל נושם אוויר של חופש, פגש בהם קופידון והם התאהבו ממבט ראשון. וכך ניהלו להם השניים רומן טוער ו-

נכון, רק לפני חצי שנה הוא התגרש מאשתו **טובה**, בתו של בעל מועדון כליף **חיים לוי**, אחרי שהיה נשוי לה אינה שלוש וחצי שנים ברוטו והנה, איך שהבן-אדם יוצא לו ככה לגנוש קצת אוויר צח של חופש במסיבות, מה עושה לו ידידנו הכל-יכול קופידון? קולע לו חץ, בול ישר בתוך הלב.

ומעשה שהיה כך היה, עורך התוכניות המוסיקליות ומיצע-הפזמונים הלועזי של שידורי ישראל, **בני דורקביץ**, ערך יום אחד מסיבה בביתו לכבוד ידידיו הרבים. בין השאר הזמין גם את הזמר דני גרנות, ועוד צעירה חמודה בשם **תירצה קליינמן**.

תירצה, שהיתה בזמנו אחת ממזכירותיו של דובר רשות השידור **ארי אכבר**, הת- בקשה יום אחד, בתוקף תפקידה, לתור את הארץ לאורכה ולרוחבה בחברת צוות של הטלוויזיה הבריטית ב.י.ס. במטרה למצוא צעירה ישראלית שתייצג את ישר- ראל בסרט על נערות העולם, שאותו צי- לם הצוות.

תירצה והצוות תישו וחיפשו, חיפשו וחיפשו — ולא מצאו. אבל פתאום, כמו בסיפורים, פקחו כתבי ה.י.י. את הי- עיניים, וראו כי מה שהם מחפשים כל- כך רחוק נמצא, בעצם, קרוב מאד, מל- מתחת לאפם, והטילו על תירצה לגלם את דמותה של הנערה הישראלית. לא שזה עשה אותה, חסידה-לילה, יותר

מה אתם יודעים, ירושלים כמקרה. גוגה רג'ואן מחתנת בן. מה, אתם לא יודעים מי זו גוגה רג'ואן? טוב, זה בטח בגלל שאתם לא ירושלמים; אילו הייתם ירושלמים, הייתם יודעים על בטוח.

מכל מקום, גוגה רג'ואן היא אשתו של **מוריס רג'ואן**, שהוא אחד מהאחים רג'ואן שהם קבלנים גדולים ביחד, ושי- לכל אחד מהם יש איזה עסק גדול מהצד. אז למוריס גוגה רג'ואן יש, חוץ מעיסקי הקבלנות, גם משרד-נסיעות ברחוב שלזר ציון המלכה, וילה משגעת ברחוב טשרי נחובסקי, ואיזה שתי מכוניות אמריקאיות שמנקרות את העיניים לכל מי שנוסע בסוויטה.

חוץ מזה, גוגה הנ"ל, ששמה המלא הוא גיאורה, נחשבת כאחת הנשים היפות ביותר בעיר. תמיד מטופחת, תמיד לבושה היטב ותמיד עסקת. עוד היא ידועה בי- עיר בתור סנובית, שלא נדע.

מספרים עליה שפעם הלכה עם בתה בת ה-14, **אורית**, ברחוב יפו, כשממולם באה העוורת המשפחתית. אורית, כמובן מאליו, נעצרה ואמרה שלום לעוורת. אבל גוגה המשיכה ללכת מבלי להתעכב, כשר היא מתעלמת לחלוטין מהעוורת הפרטית שלה. כשהתרחקו מעט, צעקה על בתה ואמרה לה שגברת אמיתית לעולם אינה אומרת שלום ברחוב לעוורת-בית.

אותה גברת אמיתית שכחה, משום-מה, שכשישאה לבעלה, שמוצאו מעיראק, היתה היא עירומה ומחוסרת-כל, בתם של הורים ממוצא פולני שהתחתנה עם בן לי מישפחה עשירה מאוד.

בקיצור, על הגוגה הזו רבים הסיפורים, ומכיוון שבשימחה מישפחתית עסקינו, בל נרחיב את הדיבור. אז כמו שאמרתי קודם, גוגה ומוריס רג'ואן מחתנים. **דני בן ה-22**, העובד אצל אביו כמנהל- עבודה, עומד לשאת לאשה מושבניקית צעירה ובלתי ידועה (עדיין), אחרי שקור- דם-לכן חייתה לו כמשך שנתיים ימים חבי- רה קבועה בשם **לילי**.

אומרים שגוגה מרוצה מאוד מהשידוך, וכי היא שמה לה למטרה בחיים להפוך את המושבניקית לגברת אמיתית, שכן לה, כידוע, יש מונופול על השטח הזה.

קופידון

משחולל

בעיר

תהרגו אותי, אבל אני דווקא כן מבינה מה בער לו כל-יך להתחתן בפעם השנייה, **לדני גרנות**.

המלבישה של שו

אתי קנר נחשבה מאז ומתמיד כאחת הדיילות היותר יפות בחברת-התעופה הי- לאומית שלנו. ארבע שנים רצופות שיר- תה את נוסעי אל-יטל בנאמנות ונחשבה דיילת מעולה.

לפני כשלושה חודשים חזרה אתי אר- צה, ומאז הפכה אחת המנויות בבריכת השחייה גורדון בתל-אביב. אתי, שתדעו לכם, היא אוהבת-ישמש ידועה, ובמשך כל השנה, היא שושה מכר-רגל ועד ראש.

מאחר שבעולם הסרטים היתה לה, כאמור, כבר דריס-תירגל, הרי בזמן **שמואל גורן** חיפש מלבישה לסירטו, יהלומים, הציעה אתי מייד את שירותיה. על בימת-הצילומים פגשה בשחקן **רן ברט שו**, כשראה אותה שו נדלקו עיניו, והוא החל מחזר אחריה בלהט ללעני כל אנשי הצוות, למרות נוכחותה של אש- תה, **מרי יור**, במקום.

אני לא יודעת אם מרי יור עושה את הארץ לפני ימים אחדים בגלל אתי, אך מאז שעזבה נתונה אתי במיתקפה חזי- תית של רוברט שו, ויש אומרים כי היא דווקא נכנעת לשחקן בשימחה רבה.

חובבי

הספורט

אצלו במיסעדה יש רבות כמוה, ובכל זאת הוא בחר דווקא בה. **היא** מתקרבת לגיל השלושים ובעלת מיקצוע חפשי, ואינה עסוקה בטרדות של בעל וילדים. לכן, פרט לשעות-העבודה יש לה פנאי למכביר. הוא, כאמור, **בעד-מיסעדה** עסק מאד ובעל-מישפחה עסק עוד יר- תה, ובכל זאת הוא מוצא זמן לאחרונה לבלות בחברתה מה שיותר.

בעיקר אהובים עליהם ענפי הספורט השונים, וכך, מדי-פעם אפשר לראותם בצוותא מבקרים במישחק זה או אחר. לאחרונה, למשל, ניראו במישחק שנערך בין נבחרת המיקצוענים, הטאברס בכדור- סל, לבין נבחרת ישראל.

אם אשתו תדע שבעלה חובב-הספורט מתעניין בספורט לא בחברתם המקובלת של גברים, היא לא-כל-יך תאהב את זה. זה בטוח. ולכן משתדלים ידידיו של ה- בעל לא להזכיר את יחסיו עם בעלת הי- מיקצוע החופשי ולשמוך אותם בסודי- סודות, ומתנהגים כאילו זה הדבר הנור- מאלו ביחד בכל מיני מקומות ציבוריים. מה שהורג אותו באופן אישי זה שגם השניים האלו מתנהגים בזמן האחרון כאילו העובדה שהם ביחד הוא הדבר הי- נורמלי ביותר בעולם, ולכן הם מרשים לעצמם, אם תרשו לי לומר, קצת להגזים.

אודיסיאה בשמים

ברורעות רעותו, ולחיות בעושר ובאשר מכאן ועד עולם. ואז התרחש משהו. יונה הסתכלה בשמואל, שמואל הסתכל ביונה, ולפתע עלה על דעת שניהם שזה בעצם לא זה. הרומאן היה טוב ויפה כל עוד היו שניהם נשואים. אבל להתחתן — איכשהו זה לא בא להם. יונה מצאה לה רומאן חדש עם איש-עסקים נודע, בן מיש- פחה ותיקה מיפו. ושמיר חיפש לו אהבות חדשות בשמיים. כמשך כמה זמן הופיע במקומות-הבייליים בחברת הדיילת **לאה בן-נפתלי** אבל נראה שגם זה לא היה זה. אז עכשיו יש לי ידיעה משמחת. אודיסיאוס חזר הביתה, לפגלופה שלו. שמיר גילה שמכל הנשים שהכיר, אשתו היא הכי נחמדה והכי מתאימה לו. לפני כמה ימים הוא נשא אותה שוב לאשה. אומרים שנישואין כאלה יש להם הסיכוי הכי גדול להחזיק מעמד. אז אני מאחלת להם את זה.

אופנה חדשה באה לארץ. האנשים מתחתנים עם הנשים שלהם. לא אל תסתכלו עלי ככה. אני מתכוונת לזה. לפני שבועיים סיפרתי לכם על אלה-הזן **אכבר תומר**, שמהו לזון התחתן עם אשתו של עצמו בפעם השלישית, אחרי שני גיטין. עכשיו יש לי עוד סיפור כזה נוגע-ללב. במרכז עומד קפטן של אל-יטל, **שמואל שמיר**. בין שמיר ואשתה-החברה שופת-ההיחיים, **יונה דחוביץ**, פרח במשך זמן רב רומאן. הוא היה נשוי, היא היתה נשואה. כמה זמן זה יכול להימשך? הסוף היה שיונה התגרשה. היא המתינה לגירושיו של הקפטן שלה. ובינתיים בנתה בעזרתו וילה יפה בהרצליה-פיתוח, שעלתה איזה חצי מיליון לירות. חיכתה, חיכתה, ולבסוף זה גם קרה. גם שמיר התגרש, והשניים היו יכולים סוף-סוף ליפול איש

רחל מרחלת על כל העולם

ושבו

בנים

לגבולם

היא נראית כאילו חזרה והייתה מי ח'ל, לבושה בבגדים אופנתיים תוצרת חוץ, נעולה מגפיעור אמיתיים וכל כולה נראית יוצאת-מנהל. המירית שפיאור שוב בארץ, וגם הפעם לבד, בלי הבעל שלה צביקה פיק. אלא שהפעם, בניגוד לפעמים הקודמות, מצטרף אליה צביקה ארטורס, רק תנו לו לסיים את הקלטת התקליטון הראשון שלו באנגלית העומד, לצאת לאור בקרוב.

בכלל, מי שחשב שמשוה במשפחת פיק לא-כל-כך בסדר בגלל הגסיעות המוזרות הלוריות וזוהר של מירית מפה לחול וחזרה, טעה טעות מרה. האמת היא שהשניים האלה הם פשוט אנשים שחורף מאשר להיות בעל ואשה ביחד יש להם המון דברים לחזר. צביקה הוא איש יוצר, ויש לו חזון לחתום, ור תקליט להקליט ובכלל — הדבר החשוב לו ביותר בחיים כעת הוא להצליח. עדיין כדירך להצליח, שיוכל להיות כל הזמן בארץ ולנסוע חודשיים בשנה לעבוד ב' ח'ל, כמו טופל למשל. מה יש, אסור? מירית, לעומת זאת, היא, כמו שכולם

יודעים, עיתונאית כשרונית, וחץ מזה היא עומדת לסיים את כתיבת סיפורה הראשון, שיהיה רומן על שנות השישים העליונות בתל-אביב, ויעסוק באלה שנולדו יחד עם המדינה. את הספר, שאותו כתבה פעמיים עד שהייתה בטוחה בנוסף הסופר, יוציא לאור העיתונאי אלי לנדא.

חוץ מזה, נא לא לשכוח שצביקה פיק עדיין חייב את שירותו למדינה, הוא, כוכבו, לא שירת בצבא מסיבות אישיות, וכעת הוא נקרא אל הדגל. יש לשער שיגיעים זמירות באוזני חיילי צה"ל במשך מחצית שנת שירותו, חגיגות-כסף, קשה לי להאמין שיעשו מאחד ציפולן כמותו חייל קרבי, פרופיל או לא פרופיל.

למירית עוד מחכה בירור תביעה שהגיש נגדה בזמנו איש יחסי-הציבור שיש קולר, שטען כי הפרה הסכם עימו בעניין כתיבת הסרט, כמו שכבר סיפרתי לכם פעם. בפעם הקודמת הצליחה מירית לעזוב את הארץ כשעתיים לפני שהגיע למישטרת הגבולות צריע-כוכביצאה שהגיש נגדה שיש. נראה איך היא תצא מזה הפעם.

מכל מקום, יש להניח כי מהארץ לא תצא בקרוב, שכן הפעם, כאמור, שבים אלינו השניים לתקופה ארוכה יחסית, ואולי אפילו יצליחו להגשים את חלומם ולבנות בית בישראל, עם ילדים וכלב, הכל כמו כל זוג מצוי מן השורה.

אם תרצו, אין זו אנדה

בחיים, אבל בחיים לא הייתם מאמינים עליה, שרק לפני כארבעה חודשים ילדה את בנה הבכור דן. כזאת יפהפייה, עם גוף חטוב ומשגע, שנראית יותר כמו גימנזיסטית טובה מאשר כמו אמא. ובכל זאת, פניצ'י מור, שהיא אחת הנשים היפות ביותר שאני מכירה, היא אמא אמיתית. כזו אחת שמכבסת, ומבשלת, ודואגת לתינוק שלה כמו כל אמא אחרת.

פינצ'י הכירה את בעלה, שהוא חתיך לא קטן בזכות עצמו, בעת שעבדה כדיילת באל-על. הבעל, עמי מור (לשעבר זיסמן), הוא דייל בכיר בחברה והיה אחד הרווקים היותר מבוקשים בארץ, עד שהכיר את פינצ'י, כמובן.

הכיר אותו מספר לי, שהבחור היה חסר-מנוחה ומחסידי הביילויים הגדולים ביותר שהיו לעיר הזו מעולם. אבל מאז החתונה — לא להאמין ממש. השובב התבנית, ומה שהוא אומר על האשה שלו ואיך שהוא מתייחס אל האשה שלו, זה משהו נדיר באמת. קודם כל הוא אומר שהיא נהדרת, ומשגעת, ושמגיע לה הכל. וכשהוא אומר הכל, הוא מתכוון למתנות המשגעות שהיא מקבלת ממנו בכל פעם שהוא חוזר מטיסה, כמו למשל זוג מגפיים שאת שוויים לא זה המקום לנקוב, או מעיל-פרווה ארוך שכמותו כחלומה של כל אשה. וזה עוד לא הכל. חוץ מזה, עמי בטוח שגם אילו היה נולד עשרים פעם והיה חי עשרים תקופות-חיים, לא היה מוצא משהו נדיר כמו פינצ'י שלו. אז תגידו את האמת ותסתכלו לי בעיניים. אתם מכירים עוד בעל, חוץ מעמי, שמתנהג עם אשתו ואסילדו, או מדבר עליה כמו מחזר נלהב בשלבים הראשונים של החיזור? אני לא!

אבל כמו שאמרתי לכם כבר קודם, זה עוד לא הכל. המתנה בהא-הידעה שנותן

עמי ופינצ'י מור
זוג מתוך האגדה

עתה עמי לאשתו היפהפייה היא לא פחות ולא יותר מאשר חופשה במרטיניק, שבאיים האנטיליים. ועם היר על הלב, אני רוצה לשמוע: כמה מכם היו כבר במרטיניק? את הילד הם ישאירו אצל הסבתא, ופינצ'י תמריא קרמלין לפרס לערוך שם קניות. אחר-כך היא תגיע לניו-יורק, שם יצטרף אליה עמי, ומגיוויורק הם יסעו אל השמש. מה להגיד לכם, אלמלא הייתי מכירה את השניים האלה באופן אישי, הייתי מתייחסת אל הסיפור שלהם כמו אל אגדה.

מישפחה מאוחדת מחדש

בגדר שמועות, אליבא דיוני ורותי, האמת היא שרותי סיימה את החווה שלה כמו כל אמן רגיל, וישבה ארצה כתום החווה. אלא שהלעצמה נמאס לבלות את זמנה בבתי-מלון ובמטוסים, והיא רוצה קצת שקט של בית ולהיות עם יוני שלה. אז מהיום והלאה לא רק שיהיה לנו

מי שראה אותם במסיבה ישערך הצייר שאולי נמרי ביום השישי האחרון, בדיר רתו שבתל-אביב, יכול היה רק לצחוק לשמועות שנפוצו לאחרונה על הווג הזה. הווג הזה, כאמור, קרובי-מישפחה קרובים מאד של בעל-המסיבה, יוני נמרי ואשתו הזמרת רותי נבון, התנהגו, לדבר

יוני נמרי ורותי נבון
זוג או פרט

הכבוד לחזות בפניה היפים של רותי על מסך הטלוויזיה, בתוכנית-הילדים ראש-כרוב אלא גם נוכל לחזות בה ממש מקרוב: במסיבות, בבתי-הקפה, ובחופי עזות חיות. כי רותי, שהיא בחורה חוססת, ואותב-חיים, היא לא מאלו שמסתגרות. בינתיים מתגורר הווג המלכב הזה בדיר רת שכורה אך בקרוב-בקרוב, כך הם מב' טיחים לנו, יעברו סוף-סוף לבית משלהם, וזה יהיה הפעם הבית האמיתי.

רי עדי-ראייה, בדיוק כמו זוג בירח-הדבש. ומה פלא, הם באמת בירח-הדבש, הצמד, שכן הם מתראים רק אחת לכמה חודשים, בכל פעם שהגברת הזמרת נבון-נמרי חוזר רת ממסע-הופעות בחו"ל.

אבל הפעם, בלי צחוק, היא חזרה לצמיר תות, וכל השמועות על כך שיוני היתנה איתה תנאים כאילו אם לא תבטל את החווה בדרום-אפריקה ולא תשוב מייד ארץ צה הוא יבטל את נישואיהם, הן כמובן

ברברה חולה

ברברה סינא
מאדמדמת לצהבת

עבר אלא יום אחד, ועל פניה של ברברה הופיעו סימנים 'אדומים', שהעידו כי היא נדבקה מבנה.

הזועק אליה רופא, וזה קבע כי היא אכן חולה באדמדמת, וציווה עליה מנוחה מוחלטת. מנחם גולן, הדואג לברברה כמו אב לבתו, החליט להעביר את הצילומים לתל-אביב. ברברה נשארה במלון דיפ' לומט בירושלים, אך במקום שתחלים, הסתכן המצב וברברה חלתה בצהבת. גם מחלה זו הסתבכה אצלה, והיה חשש כי תחלה בלקט-ריאות. אך ברגע האחרון ממש גילתה סימני התאוששות, וכעת היא מחלימה וחולכת.

האיש הראשון ששמע על מחלתה היה החבר החדש שלה הבמאי-סרטיאי האמריקני פטון פנשייר, איתו מקיימת ברברה קשר טלפוני הדוק, או בבקשה להפסיק עם השמועות, ולאחל לבחורה המקסימה הזו ולבנות המקסים עוד יותר רפואה שלמה.

כל-כך משעמם בעיר הזאת בזמן האחרון, שהדבר הכימעט-יחיד שמה שמציל אותנו מהשיעמום הוא הסרט 'יהלומים', שי מכניס קצת אקשן לחיים.

כי בסרט הזה, כמו בכל סרט אחר שבו משתתפים כוכבים בינלאומיים, קורים כל הזמן דברים. חיוורים, מריבות, ארוחות-ערב, פרמיות — הכל.

בתחילה היתה הצגה חגיגית של הסרט חטיפת פלהאט 3'21, בנוכחות כל כוכבי הסרט ובראשם רוברט שו, המשחק שם את אחד התפקידים הראשיים. וכך, בשבת האחרונה התקיימה הצגת-גאלה חגיגית של הסרט החדש אנג'לה שבו ממככת ברברה סינא, כשהיא בתריון מתקדם ובעירורים.

כמובטח, נכחו בערב החגיגי כל כוכבי הסרט 'יהלומים': רייצ'ארד ראונדטרי (שאפט), רוברט שו, שלי וינמרט, הבמאי מנחם גולן ואשתו רחל, כולם — פרט לכוכת הסרט עצמה, שכולם בעצם ציפו לה. חרושת השמועות החלה פועלת. ברברה סינא רבה עם שאפט? לא. ברברה סינא רבה עם מנחם גולן? גם כן לא. ברברה סינא רבה עם שלי וינמרט? זה נשמע לא-גורמאלי, אבל תאמינו לי, גם זה לא. האמת הלא-נעימה היא שברברה סינא פשוט חולה, וחולה כהוגן. לפני כשבוע חטף פרי, הבן המשגע שלה, אדמדמת והאמא שלו ככל אמא מסורה, טיפלה בו למרות עבודתה הקשה, ביחד עם האומנת שלו שגם שמה ברברה. לא

איך מכר ד"ר משה קרוי לאמו את

התצלומים של בתו בכסף מזומן

■ בחורה נאה, עם תיק בידה, ניגשה לשומר בפתח חצרו של שרהביטחון לשעבר ח"כ משה רייך. היא ביקשה ממנו שיאפשר לה להיכנס לתוך הבית, כדי לדבר עם אשת הח"כ, רחל. השומר סירב. הבחורה התעקשה. היא הציעה בפני השומר תעודת זהות, סיפרה לו כי היא סטודנטית דנונית לרפואה שנה רביעית באוניברסיטת תל-אביב, מתפרנסת מהדגמת המוצר החדש, תרסיס אל-שמן המיועד לחולי לב ולאנשים המבקשים להוריד ממשקלם. השומר השתכנע, התקשר בשלפון הפנימי עם אשת הח"כ, סיפר לה על הסטודנטית, רחל הסכימה לקבל את המדגימה, גילתה לה כי היא מעוניינת שבעלה יוריד חמישה קילוגרם ממשקלו, ביקר שששאר לה בקבוק לניסיון.

■ מיקרה עצוב אירע בעת הכנת תוכנית הרדיו גבר ו' אשה, עורכת התוכנית אטי פולק קיבלה מיכתב מאשה גרושה, אם לילדה בת 13, ש' הציעה את עצמה כמועמדת ל' אחת מהתוכניות הבאות. כש' התקשרה את פולק עם האשה, נתקלה לתדהמתה בחומת ה' נגדות, והאשה אף טענה כי מעולם לא שלחה מיכתב בקשה להשתתף בתוכנית. אטי ה' נבוכה התנצלה, הציעה לאשה לברר אצל ידידיה מי מהם מתח אותה. כעבור מיספר ימים ציל' צלה האשה אל אטי וסיפרה לה כי ילדתה בת השלושה-עשרה שלחה את המיכתב. אטי ביקר ש' לדבר עם הילדה ושאלה אותה מדוע שלחה את ה' מיכתב בשמה של אמה. רציתי שאמא תחתן, ולא תהיה כלי' כך עוצבה. היתה התשובה.

■ אבל במשפחת דן שילון, כלב הקוקר-ספנייל ה-

ישראלי ציין את שם המיסעדה כחמש פעמים, במשך התוכנית, כשהוא אינו שוכח לציין גם את שם בעליה.

■ בהצעת-נישואין מהכור כבת ההוליוודית שלי וינטרס נכה השחקן הישראלי יוסי שילון, המשחק מולה בסרטו של מנחם גולן, יהלומים. יוסי סיפר לווינטרס כי הוא מעריך נלהב שלה, מאז ראה אותה בסרט מקום בשמש, בו כיכבה לצידם של מונטגומרי קליפט המנוח ואלזבת טיילור. וינטרס קצפה ואמרה: אני רוצה להתחתן אתך! אני אקח אותך איתי להוליווד! ואנחנו נבוא ביחד, וכשהשחקן המצרי עומר שריף ייעלם מעולם-הסרטים, אתה תירש את מקומו! יוסי הגדה לא ידע כיצד להגיב על ההצעה הספוג' טנית, מהיגם שהוא ביחסי ידידות הדוקים עם סוכנת השחקנים, לביאה הון. הצילה אותו מהמצב המביך שלי וינטרס עצמה, שסיפרה בחיך כי גבר נוסף שאמר לה שהוא מעריך אותה, אחרי שראה את מקום בשמש, היה השחקן ה' איטלקי וינטרס גסמן. כשבוע ימים לאחר שאמר לה מישפט זה נישאו השניים, ונישואיהם לו, כזכור, בגל שערוריות שהעסיק את טורי-הרכילות כל משך הנישואין, והגירושין שבאו לאחריהם.

■ אגב, שלי וינטרס קיב' לה מרעית נשיאה-מדינה, ניכה קציר, במתנה את סיפרה עברית עם חיך, שהוא ספר לימוד השפה העברית. בעמוד הראשון של הספר כתבה הגברת קציר הקדשה חמה לשלי וינטרס, ציינה כי היא מעריצה שלה מאז ומתמיד, ואף עיטרה את ההקדשה באיור מעשה-ידידה.

לקחת עימו להופעותיו כ-50 מחסידיו, ובהם שני כושים, כולם חבושי-כיפות, כדי שיישבו בקהל וילוו את שירתו במחי אות-כפיים קצובות ובשירה. ערבי-פורים הופיע הרבי בפני סטודנטים מאוניברסיטת בר-אילן, כשהגיע בחברת 50 החסידים לאלולם שבו נערכה ההופעה, התברר כי האולם מלא מפהלפה, וכי מטעמי-ביטחון הוחלט להשאיר את המעברים פנויים. לכן לא הורשו החסידים להיכנס לאולם. הרבי התרגז, ואיים כי יבטל את הופעתו אם לא יורשו חסידיו להיות נוכחים באולם. רק לאחר שהוסברו לו המניעים הביטחוניים נרגע, והס' כים לקיים את ההופעה. החסידים לא טמנו ידם בצלחת, התלבשו על אחד מחדרי האור-גיברסטה וערכו בו הופעה מאולתרת.

■ הבדיחות המקאבריות, שהיו פופולריות לפני כעשר שנים, בנוסח: "מי שיוצא את רון נמלה-תעופה לוד, שלא ישכח לכבות את האור!" חוזרות לאופנה. לאחרונה נשמע חבר מועצת עיריית תל-אביב, נחום רז, מספר את הבדיחה הבאה: "אחד שבא לארץ הוא עולה. מי שעוזב את הארץ הוא יורד. ואילו מי שנשאר בארץ, הוא אסיר-ציון."

■ איך אפשר להפוך את תחנת-השידור הצבאית גלי צה"ל לשירות-פירסומת בשידור, הוכיח הקריין-הצוותא אלי ישראלי שחזר לא מכבר מדרום-אפריקה, אחרי שניסה להשתקע במדינה זו בחברת אשתו ובתו, ישראלי, שהגיש תוכנית של מוסיקה לריקודים במוצאי-פורים, קיבל בעת הגשת התוכנית אוכל סיני, שהוזמן דרך הטלפון ממיסעדה המספקת אוכל כזה, שנפתחה לא-מכבר.

■ מה חושב הנרי קייסינג'ר באמת על מילחמת ישראל-ערב? הדבר נתגלה בר' הערת-אגב שלו, המוזכרת בספר' ר' החדש של ויליאם ספיר, מי שהיה יועצו של הנשיא ריצ'ארד ניקסון. באחת ה' שיחות הוזכר קייסינג'ר את המילחמה בינו לבין שרה-החן (דאז) ויליאם רוג'רס, ואמר: "המילחמה ביני ובין רוג'רס היא כמו המילחמה בין הערבים והישראלים. אני אנצח בכל הקרבות, והוא ינצח במילחמה. הוא צריך לנצח אותי רק פעם אחת."

■ סיפורים נוספים על חייו ופילוסופייתו של ד"ר משה קרוי, נביא האגואיזם שהיגר בשבוע שעבר מהארץ, סיפר אחד ממכריו, מסתבר שהוגו קרוי החליט ששום תועלת לא תצמח לו מכך שאמו של קרוי תראה את נכדתה, ועל כן נמנע את ביקורי הסבתא בביתם - אחרי שהרחיקו אותה מהבית כמעמסה בלתי-רצויה. כאשר ביקשה הסבתא תמונות של נכדתה, נענתה בחיוב. אבל ההורים גבו מהוקנה את מחירם המלא של התצלומים. אגב, אמו של קרוי היא מחנכת.

■ הצעות מקוריות למה ל' התחפש בפורים, היו השבוע לברוך דודו טופז עבור כמה אישי-ציבור בולטים במדינה. לראש-הממשלה יצחק רבין הציע דודו להתחפש לנכמי קייסינג'ר, כדי שיוכל סוף-סוף להסתכל על הנרי מלמעלה. לראש-הממשלה-לשעבר, גול' ר' בלאר הציע דודו להתחפש לפנינה רוזנבלום, כי זה לבטח יעזור לה במגזיה עם ה'ס'יני, לשר-האוצר יהושע רבינוביץ הציע להתחפש ל' דייל אל-על כדי שיוכל סוף-סוף לבקש הידוק-הגזרה מבלי שאיש יכעס עליו. לראש-ה' הליכוד מנחם בגין הציע דודו להתחפש לאצבע בפטוקו של יום, ועלידי כך להגיע למצב בו יופיע בטלוויזיה יותר פעמים מיצחק רבין.

■ חבר הכנסת המפ"מי אריעזר ריינק, הנחשב כאחד הנאים שבחברי-הכנסת והידוע בלבוש האלגנטי, נראה לאחר רונה כשהוא מסופר ככוב קולנוע צרפתי, ואת סטרו מעטר זקנון. התסרוקת, ההי' למת את הח"כ, גררה אחריה תגובה של מחמאות, הגדילה להמייא דינה גורן, מוזיקרת המערך מסיעת רפ"י, שניגשה אל הח"כ בשעה שישב במיון-ה' הכנסת בחברת אשתו נעמי, ולחשה באוזנו: "כמה שאתה חתיך!"

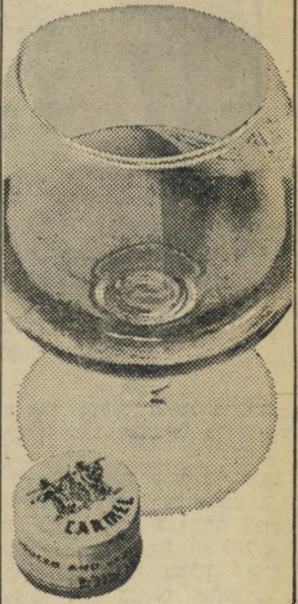
■ מזכירות סיעות הכנסת הביעו לאחרונה התמרמרות רבה בפני ראשי סיעותיהם. הן טענו כי מאחר שהן נמצאות בדרג הנמוך ביותר בסולם ההירארי' כיה, מאחרים מלצרי מיון-ה' הכנסת לקבל את הזמנותיהן, ומעכבים אותן זמן רב. המוזכ' רות, ובראשן גאלה אליהו, מוזכרת מוקד, גאלה דני, מוזכרת רצ' ואריאלה נזרי, מוזכרת הליכוד, החליטו להח' רים את המיון-ה' ונמנעו מלהי' כנס אליו. ראשי הסיעות נזעקו לעזרת מוזכרותיהם, שוחחו עם מנהל-המיון, ועתה זוכות ה' מוזכירות לאותו יחס שלו זוכים חברי-הכנסת והשרים.

■ הרבי המרקד שלמה קרליבך אינו סומך על התלהי' בותו של הקהל הפשוט. נהוג

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

סימה מזארו

אשתו של קברניט אל-על לו מזארו, ש' היא מנהל של תצוגות אופנה במיקצועה. היתה אחת האורחות הבולטות במסיבה. סימה, שהיא סבתא לנכד בן שנתיים, הוכיחה כי עדיין לא נס ליחה, וכי היא בעלת הרגליים הנאות ביותר במסיבה, בה נכחו מיטב החתיכות בעיר. היא היתה בת-הזוג המבו' קשת ביותר לריקודים, לגאוותו של בעלה הקפטן.

ציפי שביט

והבדרן אבי בהט היו אורחים במסיבת-פורים מאוחרת, שהתקיימה בביתו של הצייר שאולי נמרי. נמרי שלח הזמנות אישיות לאורחיו, וגבה מהם סך של 50 לירות דמי-השתתפות. מסמך-המסיבה היה סכס-הגרלה של אחת מהזמנות. את הסכס ניהלו ציפי ואבי, שטענו כי הם "מוחזים בכל הנוגע למיספרים", התווכחו על מיספר המיספרים שצברו.

טלה

21 במרץ - 20 באפריל

יהירותך הטבעית, הכרוכה בחוסר-ביטחון משוע, תוריד אותך שאלה, אם לא תדעי לרסן את שניהם ולהוסיף להם מידה אמיצה של חוש-הומר, שהוא אחת מתכונותיך היפות ביותר. זה לא שהוא לא רוצה אותך: זה שהוא בטוח שאת לא רוצה אותו. אז — קדימה! גלי לו את האמת. כוח-ההרתעה של מתנגד חזק עשוי לבלום את התקדמותך. בן טלה — היהור מתרופות לא-מוכרות.

כתבת הרבה השבוע במסגרת עבודתך. אך למרות ששורה עליך המזוה והיית מעדיף לנצל זאת לכתיבה לשמה, אתה מוצא את עצמך שנון, עס נטייה ביקורתית חריפה, הכותב ומדבר קצרות ישר לעניין. אל דאגה, תרגיש עוד השבוע בתמורה שתחול בגישתך לחברה הסובבת אותך.

תאומים

21 במאי - 20 ביוני

המצב מעורפל ביותר, אל תמשיך לגשש באפילה — אלא דרוש הסברים, ותבע ביצוע החלטות שיעזרו לך ולסובבים אותך לצאת מן הסבך. אם אתה ממונה על אחרים — מוטב שהשבוע תהיה פחות קשוח, ויותר נוח, גם צעד מסוג זה יגרום לתזוזה מועילה לענייך. בת תאומים — הזנחת לאחרונה את נושא הופעתך. את ודאי אינך יודעת, שהופעתך החיצונית היא כרטיס-הביקור שלך. אם את יפה — נצלי זאת!

אריה

21 ביולי - 20 באוגוסט

דווקא משום שאת חופשייה בהשקפתך, ובלתי-קשורה במעשייך, קל מאוד לתפוס אותך במלכודת או לחייב אותך לעשות מה שאינך רוצה. זה מביא, אומנם, לאחלתיך ולאפס-מעשה מצידך — אבל מי רוצה בכל הצרות הללו? לכן מוטב שתחשבי יחד איתו מה אתם רוצים באמת. מתוך ויתור הדדי או הסכמה הדדית. דברים ברורים יחסכו לכם צרות.

מאזניים

22 בספטמבר - 22 באוקטובר

המזלות דווקא לא חיוביים, אבל כוחותיך האישיים כה עצומים, בגלל צירופם של שתי פלאנטות שחוסות עליך, שאם תתאמץ ותשקיע על העבר ועל העתיד בעין רגועה, תתגבר על כל מיכשול. אל תאמיני לו: הוא התכוון למשהו אחר לגמרי, ואת למשהו אחר לגמרי. כסף בא — ואתה מפסיד אותו שוב, בגלל שגיאה טיפשית.

קשת

22 בנובמבר - 20 בדצמבר

הימים הקרובים יתנו לך אפשרות נדירה להתקדם מבחינה מיקצועית, חברתית וכספית גם יחד. ימי אמצע השבוע יזמנו לך סיכויים רבים לזום מיפנה חיובי גם במישור המישפחתי, ואם תחמיץ את ההזדמנות, תעשה בכך עוול גדול לנפשות הקרובות מאוד אליך והדואגות לך.

דלי

20 בינואר - 18 בפברואר

תבוננו יותר מכפי שאתה יכול להרשות לעצמך. אורחים בלתי-צפויים יפתיעו אותך. אלה עשויים להיות בני מישפחה שישוה בביתך יותר מכפי שתצפה. יש איום כלשהו בנזק לפריט מסויים ברכושך העלול לגרום לך צער. משהו הקשור בביגוד יגזול מזמנך וממחשבותיך. בסוף השבוע תיתכן לך הפתעה הכרוכה בהימור. תצטרך להיות מעורב בתיכנון נסיעה של מישו מבני-משפחתך או הקרובים אליך. לבשי בגדים חמים.

דגים

19 בפברואר - 20 במרץ

אם תסמוך השבוע על האינטואיציה שלך, ולא תהסס לקבל החלטות חשובות במישור הכספי, עומדים לרשותך סיכויים רבים לעשות עיסקה מצויינת ולהבטיח את עתידך לאורך ימים. אם תחלטה אינה בידך, הפעל את מלוא השפעתך על בר הסמכא, והשתדל לשכנעו לקבל עמדתך.

אנשים

פורט. לפני כמה ימים נבחר לוועדה המתמדת של המפלגה במחווה, שהוא הגדול ביותר בגרמניה. עליו לרכז את עבודת הוועדה, שמתפקידה להציע תוכניות כלכליות לפיתרון בעיית האינפלציה בגרמניה.

טען השבוע יעקב הורווב, מי שהיה שוער נבחרת ישראל בכדורגל: "כי יום לא רק שאיני הולך לכדור רגל, אלא שגם איני צופה בו בטלוויזיה, כדי שלא אשכח את חוקי המישחק".

זיכרונות מימי היותו החלוץ המרכזי של הניבחרת העלה השבוע שייע גלדר. סיפר שייע: "בעת ששיחקתי במדי הניבחרת, היו חורגים גוררים ליד איצטדיון המכביה. בכל פעם שהיו מתקיימים בי איצטדיון מישחקים שבהם הייתי תתפתי והקהל הנלהב היה צור עק, שייע! היה אבי, ש' הוא כבד-שמיעה, יוצא למיר-פס וצועה: שייע לא בבית!"

סיפר השבוע יואל רי-פל, כי בז'נוה ובואדון מסר כן ללכת על המידרכות. כשי נשאל מדוע, השיב: "הבנקים נופלים!"

כל הנוקבים לאחרונה

חיים צדוק

שר-המישפטים היה השושבין בטכס ברית המילה לתאומים שנולדו לעוזרו, חיליק גוסמן, בבית-החולים הדסה בירושלים. בטכס בלט היעדרם של חברי-כנסת ושרי-ממשלה רבים, שאמורים היו להשתתף. אך מותו הפיתאומי של מרדכי נמיר מנע את בואם. גם צדוק מיהר מהבדית להלווייה. אשתו הנאה של חיליק, תמי (בתמונה למעלה עם אסף, הבן הבכור, נראית עדיין כאילו בהריון), היתה מאושרת מאוד. היתה מודאגת מאוד בחודשי-ההריונה האחרונים, אסרה על עיתון נאים לפרסם את העובדה שהיא בהריון. מחשש לעינאי-בישא.

בשמו של רבי-פקד אברהם צמרת שעלה לכותרות כי עיקבות חקירתו את יורם כיי כונסקי בפרשת רצח החיילת רחל הלר, תהיה בוודאי מה מקור שמישפחה זה, שאינו נפוץ ביותר. אילו היה צמרת מעברת את שמו באופן מילולי, היה נקרא נקרא רבי-פקד אבי רהם פינת-החדר, שכן שם מישפחתו המקורי היה 'צימור' שפיי.

אהוב של המישפחה, נדרס על-ידי מכונית ומת. כדי להתגבר על השכול, מיהרו דן ואשתו שרי לרכוש כלב חדש, הפעם מגזע סן-ברנארד.

המשקיע היהודי-גרמני אינגני בייבס, המקים בארץ את רשת המלונות לרום, זכה בימים אלה להערכה בגרמניה. בייבס פעיל במפלגה הליברלית הגרמנית, בעירו פראנק-

ההתאחדות

התאחדות

התאחדות

אק

התאחדות:

ויליו

והתאחדות

התאחדות